

Fremsat den 5. februar 2025 af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

(Harmonisering af regler om anmeldelse, en lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 461 af 15. maj 2017 og ved lov nr. 1523 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 14, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

3. § 15, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

4. I § 18, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedssydelse« til: »jobsøgningsydelse under sygdom efter Inatsisartutlov nr. 7 af 20. juni 2022 om jobsøgningsydelse«.

5. § 21, stk. 7, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes: »Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå alderspensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå alderspensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning.«

6. I § 21 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 31, stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervssevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Stk. 9. Reglerne i stk. 7 og 8 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 46 og 47. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har genoptaget sagen, jf. § 47.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

7. § 28, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Satserne for værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren, svarer til de satser, der fastsættes af Skattestyrelsen i Grønland i medfør af § 19 a i Landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, for det pågældende år.«

8. I § 30, stk. 4, 1. pkt., ændres »4 uger« til: »7 uger«, og »4-ugers-fristen« ændres til: »7-ugers-fristen«.

9. § 31, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb finder sted på grundlag af erstatningens størrelse på omsætningstidspunktet. Omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på baggrund af aktuariemæssige principper i spring af hele år og måneder. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.«

10. § 35, stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Arbejdsgiver skal senest 14 dage efter første fraværsdag anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Stk. 2. Arbejdsulykker, der ikke har medført fravær, men som antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 10, skal anmeldes af arbejdsgiver senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

11. I § 35, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2 samt § 38«.

12. § 36, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

13. I § 37, stk. 1, ændres »Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36« til: »Arbejdsgiveren, jf. § 35, stk. 1 og 2«.

14. I § 38, stk. 1, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger« til: »Læger«.

15. I § 39, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »anmeldelsen«: »af arbejdsulykker og erhvervssygdomme«.

16. § 39, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Forsikringsselskabet afholder alle udgifter til sagsoplysning i ulykkessager. Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring afholder alle udgifter til sagsoplysning i sager vedrørende erhvervssygdomme. Udgifterne i 1. og 2. pkt. vedrører bl.a. udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.«

17. § 42 affattes således:

»§ 42. Inden Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring eller Ankestyrelsen indhenter oplysninger efter § 41, skal Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring eller Ankestyrelsen skriftligt orientere tilskadekomne eller efterladte om, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente. Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring eller Ankestyrelsen skal samtidig give tilskadekomne eller efterladte en frist til eventuelt at gøre indsigelse mod dette og orientere tilskadekomne eller efterladte om de mulige processuelle skadevirkninger heraf.«

18. I § 43, stk. 2, 1. og 2. pkt., indsættes efter »Tilskadekomne«: »og nødvendig ledsager«.

19. § 44 ophæves.

20. § 49, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

21. I § 49 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

22. I § 49, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring tage stilling til faktiske og retlige såvel som skønsmæssige elementer i afgørelsen.«

23. I § 51 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har ankeadgang som nævnt i § 49 i sager om arbejdsulykker, som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber administrerer efter lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.«

24. § 52, stk. 6, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår medhjælp, jf. 1. pkt., betales af Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring. Finansiering af udgifter efter 2. pkt. opkræves aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes, hos alle forsikringsselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring i Grønland, med efterfølgende regulering i det efterfølgende år.«

25. I § 52, stk. 6, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring« til: »beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring« og »3. pkt.« ændres til: »4. pkt.«

26. I § 56, stk. 4, ændres »§ 52, stk. 6, 2. og 3. pkt.« til: »§ 52, stk. 6, 2.-4. pkt.«

27. § 59 ophæves.

28. I § 62, stk. 4, ændres »§ 52, stk. 6, 4. og 5. pkt.« til: »§ 52, stk. 6, 5. og 6. pkt.«

29. I § 64, stk. 1, nr. 2, ændres »erhvervssygdomme og« til: »erhvervssygdomme,«.

30. I § 64, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring af beløb efter § 68 for så vidt angår sager efter gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69 og«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

31. I § 64, stk. 4, 1. pkt., udgår »betalingen,« og »og opkrævningen heraf« ændres til: », acontoopkrævning og efterfølgende regulering«.

32. I § 65, 1. pkt., udgår », der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken«.

33. I § 65, 2. pkt., ændres »beregnes« til: »fastsættes«.

34. I § 70, 1. pkt., indsættes efter »deres efterladte«: », jf. dog stk. 2«.

35. I § 70 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Reglen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse i det omfang, der er eller pålægges erstatningsansvar efter reglerne i lov om produktansvar.«

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 23, 27, 34 og 35. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 6, 7, 9 og 19, finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, eller i sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 8 og 20, finder ikke anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i sager om arbejdsskader, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har truffet før den 1. januar 2026. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017 om arbejdsskadesikring i Grønland, erhvervet aktiver og rettigheder som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages disse til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Stk. 5. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017 om arbejdsskadesikring i Grønland, fået pålagt pligter som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages eksisterende og fremtidige pligter til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker

samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Stk. 6. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtaget materiale vedrørende forsikringsbestande, herunder personoplysninger, som vedrører konkrete arbejdsulykkesager, jf. stk. 4 og 5, overdrages dette til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber i perioden fra at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, og 6 måneder frem. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring yder i samme periode bistand med konkret sagsbehandling, såfremt der overdrages arbejdsulykkesager til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Stk. 7. Ved efterregulering af beløb efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, finder bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 19. august 2022, tilsvarende anvendelse. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse i året, hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3., samt de følgende 2 år. I samme periode skal eventuelle overskydende beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har kunnet opkræve efter § 59, indgå i grundlaget for forhåndsoptællingen af øvrige beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver efter en tilsvarende anvendelse af bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 19. august 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Ophævelse af de lovbestemte frister
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændrede kriterier for anmeldelse af arbejdsulykker
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Erstatning for udgifter til behandling og genoptræning
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Betaling for transport og tabt arbejdsfortjeneste til nødvendig ledsager i forbindelse med undersøgelser
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriet overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Ensretning af ankefrister uanset opholdssted
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Adgang for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at genvurdere skønsmæssige afgørelser
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Beskæftigelsesministeriet overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Opdatering af kapitaliseringsfaktorer
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.9. Omlægning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings finansieringsmodel
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.10. Overdragelse af administrationen af en arbejdsulykkesforsikringsbestand fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Garantifonden for skadesforsikringselskaber
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.11. Samspillet med produktansvarsreglerne
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.12. Øvrige bestemmelser
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Ved lov nr. 1528 af 21. december 2010 overgik arbejds-skadeområdet i Grønland fra en ordning, som byggede på ikraftsættelse af den danske arbejdsskadelov ved anordning til, at der blev indført en særskilt lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Reglerne i lov om arbejdsskadesikring i Grønland er i vidt omfang baseret på reglerne i lov om arbejdsskadesikring med de tilpasninger, som de grønlandske forhold tilsiger. De foreslåede ændringer i nærværende lovforslag vil medføre, at lov om arbejdsskadesikring i Grønland bliver ændret, således at det grønlandske arbejdsskadesystem i højere grad er opdateret, samtidig med at de grønlandske forhold i højere grad afspejles. Ændringerne svarer i høj grad til ændringerne af lov om arbejdsskadesikring, som er gennemført ved lov nr. 550 af 7. maj 2019, lov nr. 2200 af 29. december 2020 og 1163 af 8. juni 2021 med de tilpasninger, som de grønlandske forhold tilsiger.

Der foretages ændringer i lov om arbejdsskadesikring i Grønland for at øge muligheden for, at alle, der udsættes for en ulykke i relation til sit arbejde, kan få anerkendt ulykken som en arbejdsulykke. Ændringer i lov om arbejdsskadesikring i Grønland vil således indebære, at også forbigående personskader kan anerkendes som arbejdsulykker i et større omfang, end det er tilfældet efter den nuværende lovgivning. Det vil fortsat være et krav, at ulykken er sket på arbejdet og skyldes arbejdets forhold, ligesom der skal være medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden. Anerkendelse af forbigående ulykker i et større omfang end hidtil understøtter en smidige og hurtigere sagsbehandling hos arbejdsskademyndighederne.

Det foreslås at ændre en række kriterier for anmeldelse af arbejdsulykker blandt andet med henblik på at understøtte, at ulykker i højere grad anmeldes korrekt og rettidigt. Reglerne om anmeldelse af en ulykke efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland foreslås ændret, således at de i større

omfang svarer til anmeldereglerne efter arbejdsmiljølovgivningen i Grønland. Anmeldepligten vil fortsat påhvile den arbejdsgiver, der efter loven er sikringspligtig. Ændringerne indebærer, at den første fraværsdag, som ulykken forårsager, bliver afgørende for anmeldetidspunktet. Lægers og tandlægers anmeldepligt af erhvervssygdomme påvirkes ikke af lovforslaget.

Det foreslås derudover at opdatere kapitaliseringsfaktorene, hvorefter erstatning for tab af erhvervsevne og forsørger-tabserstatning beregnes, når erstatningen udbetales som en kapitalerstatning (engangsbeløb), frem for som en løbende erstatning. Efter de gældende regler om omsætning af løbende erstatning til kapitalerstatning, anvendes forskellige faktorer. Flere af faktorerne er forældede og indebærer, at princippet om samme værdi, uanset om erstatningen udbetales løbende eller som et engangsbeløb, ikke overholdes. Forslaget om opdatering af kapitaliseringsfaktoren vil sikre, at faktorerne overholder dette princip, samt at alle tilskadekomne får udmålt erstatning ud fra et tidssvarende niveau. Endvidere foreslås en række yderligere elementer i kapitaliseringsfaktoren. Således vil der i kapitaliseringsfaktoren indgå en prisregulering, som følge af almindelige stigninger i priser og lønninger. Videre vil der indføres beskatning af kapitalerstatningen i overensstemmelse med den skat, der bliver fratrukket en løbende årlig erstatning. På samme måde vil der tillige skulle foretages fratræk for det kapitalafkast, der antages at kunne opnås ved en udbetalt kapitaliseret erstatning (engangsbeløb).

Endvidere foreslås det, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber overtager administrationen af en arbejdsulykkesforsikringsbestand i tilfælde af, at et forsikringsselskab får inddraget tilladelsen til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Efter gældende regler er det Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der overtager arbejdsulykkesforsikringsbestanden i et sådant tilfælde. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har erfaring med at tage hånd om forsikringstagere og sikrede i tilfælde, hvor et skadesforsikringsselskab får inddraget sin tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Den erfaring har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke i samme omfang. Med forslaget sikres det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan fokusere på sin kerneopgave, som består i at træffe uafhængige og korrekte afgørelser efter arbejdsskadeloven.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre foreslår også, at der indføres en regresbestemmelse for arbejdsskadesager, der er forårsaget af en defekt ved et produkt, så det er muligt at rette krav om regres mod en producent eller mellemandler, der er erstatningsansvarlig i medfør af produktansvarsreglerne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring behandler som hidtil sagen og træffer afgørelse om kompensation efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Med forslaget sikres det, at arbejdsskadeforsikringsselskaberne, selvforsikrede enheder og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan rette krav om regres i forhold til erstatningsudgifter efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland mod producen-

ten eller mellemandleren, der er erstatningsansvarlig efter produktansvarsreglerne.

Derudover foreslås en række ændringer af primært teknisk karakter, som har til formål at understøtte forenklet sagsbehandling hos arbejdsskademyndighederne, og øvrige forslag, som opdaterer arbejdsskadesystemet på en række punkter, hvor reglerne i dag er tidssvarende, eller hvor praksis har udviklet sig imod lovens intention.

Lovforslaget vil således bidrage til et smidigere system, hvor håndtering af sagerne er i bedre overensstemmelse med den virkelighed, som kendetegner arbejdsmarkedet og samfundet i dag.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker

2.1.1. Gældende ret

Det gældende ulykkesbegreb i lov om arbejdsskadesikring i Grønland fremgår af § 6 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017. Ulykkesbegrebet er identisk med det ulykkesbegreb, der blev indført den 1. januar 2004 i lov om arbejdsskadesikring.

Formålet med det gældende ulykkesbegreb var blandt andet at opnå en forenkling, da der efter ulykkesbegrebet skulle stilles beskedne lægelige krav til en anmeldt skade, og at forbigående smerter, psykiske symptomer m.v. ville opfylde denne betingelse.

Det gældende ulykkesbegreb omfattede efter det oprindelige formål alle skader, der var omfattet af det ulykkesbegreb, der var gældende før 1. januar 2004. Det gældende ulykkesbegreb skulle endvidere give mulighed for at anerkende visse ulykker, der ikke kunne anerkendes efter praksis vedrørende det tidligere ulykkesbegreb før 1. januar 2004. Samtidig blev det slået fast, at der fortsat skulle foretages en bevismæssig bedømmelse af de foreliggende oplysninger, samt en juridisk og lægelig vurdering af, om der kunne antages at være årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden, herunder om hændelsen eller påvirkningen var egnet til at forårsage den pågældende personskade.

Det var således klart lovgivers intention, at der skulle stilles beskedne krav til vurderingen af, om der forelå en arbejdsulykke, hvis der kunne påvises en årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og skaden.

Det nuværende ulykkesbegreb omfatter tillige de to tidligere skadebegreber; kortvarig skadelig påvirkning af højst fem dages varighed og pludselige løfteskader.

Højesteret fastslog i en dom af 8. november 2013 (offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2014, side 452 H), at

ulykkesbegrebet skal ses i lyset af de ydelser, der kan gives efter lov om arbejdsskadesikring. Det medførte en praksisændring, hvorefter forbigående smerter, der ikke kræver behandling, men går over af sig selv, normalt ikke vil kunne anses for en personskade. Dommen medførte en indsnævring af ulykkesbegrebets anvendelsesområde i forhold til tidligere praksis, hvor også forbigående smerter kunne anerkendes uden nødvendigvis at udløse ret til erstatning eller godtgørelse.

Praksis fra Ankestyrelsen er som følge af dommen, at ulykker, der indtræffer på arbejdet, og som kun medfører mindre, forbigående skader, alene kan anerkendes som arbejdsulykker, hvis tilskadekomne kan godtgøre, at behandling er påkrævet for at sikre, at følgerne forsvinder eller mindskes. Der vil således ikke være tale om en arbejdsulykke i lovens forstand, hvis ulykken, uanset behandling, går over af sig selv. Dette udgangspunkt er dog modificeret en smule for Grønlands vedkommende.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 61-16 konstateret, at en forbigående skade, der ikke kræver behandling for at gå over, kan anerkendes som en arbejdsulykke, hvis anerkendelsen i det konkrete tilfælde medfører, at tilskadekomne har ret til dagpenge efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Denne praksis er begrundet i de grønlandske forhold, herunder den omstændighed, at den grønlandske befolkning ikke har samme mulighed for at få bevilliget sygedagpenge, som borgere i Danmark har.

I stedet er tilskadekomne efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland berettiget til dagpenge ved hel eller delvis uarbejdsdygtighed. Dagpengeydelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland er dermed tilskadekomnes eneste indtægtsmulighed i tilfælde af uarbejdsdygtighed efter en arbejdsrelateret ulykke. Det har derfor en stor betydning for grønlandske tilskadekomne, at de kan få anerkendt deres skader som arbejdsulykker. Af den årsag har der i Grønland siden den omtalte principafgørelse fra 2016 eksisteret en lempeligere praksis vedrørende anerkendelse af forbigående skader, der ikke kræver behandling for at gå over.

Denne lempeligere praksis vedrører imidlertid alene den andel af forbigående skader, hvor en anerkendelse af skaderne fører til, at tilskadekomne er dagpengeberettiget efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Der er således stadig en andel forbigående ikke behandlingskrævende skader, som på nuværende tidspunkt ikke kan anerkendes efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Det centrale for vurderingen af disse skader er, om helbredstilstanden, uanset graden af gener og smerter, går i sig selv igen inden for den tidshorizont, den type skade almindeligvis vil have. En skade anses ikke for at være omfattet af personskadebegrebet, hvis tilskadekomne har modtaget behandling, uden behandlingen har været relevant eller helbredende for skadens følger.

I overensstemmelse med praksis fastslog Højesteret i en

dom af 9. november 2016 (offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2017, side 531 H), at den anmeldte ulykke ikke var årsag til tilskadekomnes vedvarende rygsmerter, og at de akutte rygsmerter, der var en følge af ulykken, ville gå over af sig selv uden behandling. Der var dermed ikke tale om en arbejdsulykke, uanset at tilskadekomne blandt andet havde modtaget medicinsk behandling, og at en del af denne behandling kunne have vedrørt de akutte rygsmerter.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden det nuværende ulykkesbegreb blev indsat i anordningen i 2008 og videreført ved lov om arbejdsskadesikring i Grønland i 2010, er der sket en grundlæggende ændring af fortolkningen af ulykkesbegrebet. Dette er sket på baggrund af Højesterets domme i 2013 og 2016, samt principafgørelser fra Ankestyrelsen. Fortolkningen har medført en nedgang i anerkendelsesprocenten for arbejdsulykker i Grønland fra ca. 78 pct. i 2013 til ca. 46 pct. i 2020.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at udviklingen i fortolkningen af ulykkesbegrebet og den nyeste praksis på området, ikke længere afspejler de intentioner, som et stort set enigt Folketing og Grønlands Landsting havde, da det nuværende ulykkesbegreb blev indført i Grønland i 2010, og hvor ønsket var, at flere mennesker, der kommer ud for en ulykke under udførelse af arbejde, får ulykken anerkendt som en arbejdsskade.

En genopretning af ulykkesbegrebet svarende til retstilstanden inden Højesteretsdommen i 2013 vil medføre, at flere mennesker, der er kommet til skade på arbejdet, vil få anerkendt skaden som en arbejdsulykke, og at spørgsmålet om anerkendelse generelt afgøres hurtigere end i dag.

Det foreslås på denne baggrund, at det af loven eksplicit kommer til at fremgå, at også forbigående personskader vil kunne anerkendes som arbejdsulykker, uanset om de måtte være behandlingskrævende.

En forbigående personskade vil for eksempel kunne være et sår, en let forstuvning eller forstrækning, en hjernerystelse, der går over af sig selv efter kort tid, eller en pludseligt opstået belastnings- eller tilpasningsreaktion. Der vil være tale om en forbigående personskade, uanset om skaden kræver medicinsk behandling eller ej. Modsat vil for eksempel et mindre blåt mærke, en overfladisk rift eller en forskrækelse fortsat ikke kunne anses for en skade. Det afgørende for sondringen er, at de sidstnævnte følger ikke har nogen betydning for tilskadekomnes aktuelle og efterfølgende helbredsmæssige tilstand. Grænsen vil gå ved følger af påvirkninger, som i almindelig opfattelse ikke vil blive anset for at være en egentlig personskade. Det vil sige, at en skade, der hverken vil medføre fysiske eller psykiske følger, og som på ingen måde vil påvirke den tilskadekomnes almentilstand eller daglige livsførelse midlertidigt eller varigt, ikke vil kunne anerkendes som en arbejdsskade.

Det forudsættes, at der ved vurderingen af, om en hændelse

vil kunne anerkendes som en arbejdsulykke fortsat vil skulle lægges vægt på, om hændelsen eller påvirkningen vil have medført en fysisk eller psykisk skade af varig eller forbigående karakter, og om hændelsen eller påvirkningen vil være egnet til at medføre den anmeldte personskade. Praksis i forhold til egnethed fastholdes således uændret. Skader, der er opstået som følge af stik fra urene kanyler (stikskader), vil dog fortsat kunne anerkendes, uanset at de ikke umiddelbart vil have betydning for den tilskadekomnes helbredsmæssige tilstand.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring efter ændringerne ved lov nr. 550 af 7. maj 2019.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Ophævelse af de lovbestemte frister

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, afgør, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 og godtgørelse for varigt mén efter § 22. Afgørelsen skal træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervs sygdomme, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Endvidere fremgår det af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 2, at når arbejdsskaden har medført døden, fastsættes inden for samme frister regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbeløb ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Efter gældende regler regnes fristerne fra, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen om ulykken eller sygdommen. Dette skyldes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har mulighed for at behandle sagen, før den er anmeldt.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er således inden for disse frister forpligtet til at træffe afgørelse om, hvorvidt tilskadekomne og efterladte er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén. Det er samtidig forudsat, at afgørelsen skal indeholde en afgørelse om, at den anmeldte arbejdsskade er anerkendt (samlet afgørelse).

Der er endvidere i § 44 fastsat frister for, hvor hurtigt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal træffe afgørelse i sager, hvor en anmeldt skade eller sygdom ikke kan anerkendes som en arbejdsskade. For sager vedrørende ulykker er fristen tre måneder efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen. For sager om erhvervs sygdomme på fortægnelsen er fristen seks måneder. For sager om

erhvervs sygdomme, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, er fristen to år.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

§ 15 om de lovfastsatte frister blev indsat ved lov nr. 1528 af 21. december 2010 om arbejdsskadesikring i Grønland og var en videreførelse af allerede gældende ret. Bestemmelsen om at træffe en samlet afgørelse om anerkendelse, godtgørelse og erstatning blev indført ud fra en betragtning om, at den ville medføre færre partshøringer, ligesom det som udgangspunkt ikke længere ville være nødvendigt at afvente udløbet af en klagefrist over én af sagens øvrige afgørelser, førend sagen kunne viderebehandles.

Ved administrationen af sager efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland har de lovfastsatte frister og den samlede afgørelse ikke i alle sager haft den ønskede effekt i forhold til at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Det foreslås derfor, at de lovbestemte frister for behandling af anmeldte arbejdsskader og afgørelse af, om tilskadekomne har ret til ydelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, ophæves. En konsekvens heraf er desuden, at der ikke længere vil en være en forudsætning om, at der skal træffes en samlet afgørelse.

Baggrunden for forslaget er, at de lovfastsatte frister binder Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at fokusere sagsbehandlingen på bestemte områder og melde forventede sagsbehandlingstider ud, som de allerede på tidspunktet for udmeldingen til borgeren ikke vurderer som realistiske og i mange sager ikke kan holde. Det giver dermed en dårlig forventningsafstemning med tilskadekomne og sagens øvrige parter samt ekstra administration i forbindelse med den konkrete sagsbehandling.

Ændringen vil samtidig give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mulighed for fleksibilitet og prioritering af behandlingen af arbejdsskadesagerne. Den foreslåede ændring vil imidlertid ikke indebære en ændring af intentionen om, at tilskadekomne hurtigt skal have en afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet af en arbejdsskade, ligesom man som tilskadekomne skal vide, hvad man kan forvente, når der anmeldes en arbejdsskade til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

De foreslåede ændringer vil under hensyn til de grønlandske forhold medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring, som blev ændret med virkning fra 1. juli 2024 på baggrund af en politisk aftale i Folketinget i 2022 om et forbedret arbejdsskadesystem.

Ifølge aftalen er der opstillet to konkrete mål for sagsbehandlingstiden i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring frem mod 2027, som skal erstatte de lovbestemte frister og forenkle målstyringen af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring:

1. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle arbejds-

skadesager skal maksimalt være 7 måneder. Det gælder både førstegangssager, genoptagelsessager, revisionsager og sager, som Ankestyrelsen har hjemvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til fornyet behandling m.v.

2. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, hvor tilskadekomne har et tab af erhvervsevne, skal maksimalt være 20 måneder.

Målet om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på maksimalt 7 måneder for alle arbejdsskadesager vedrører den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på tværs af alle sagsområder, og det indebærer således ikke, at alle arbejdsskadesager skal være færdigbehandlede inden for 7 måneder.

For så vidt angår målet om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på maksimalt 20 måneder i sager, hvor tilskadekomne har et tab af erhvervsevne, vil dette gælde for alle afgørelser, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring første gang træffer afgørelse om erhvervsevnetab, og hvor erhvervsevnetabet er på 15 pct. eller derover. Det vil være en samlet gennemsnitlig sagsbehandlingstid.

Sagsbehandlingstiden for begge mål skal beregnes fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings modtagelse af anmeldelsen til første afgørelse af sagen, uanset om afgørelsen er endelig eller midlertidig.

Det vurderes, at en udskiftning af de lovbestemte frister med klare mål for sagsbehandlingstiden vil styrke bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings mulighed og ansvar for at tilrettelægge den mest hensigtsmæssige sagsafvikling. Målene skal desuden give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en større fleksibilitet og forenkling i forhold til at styre driften inden for enkle og tydelige mål for sagsbehandlingstiden.

Det forudsættes med forslaget, at ovenstående mål som udgangspunkt også vil gælde for sager omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, medmindre der under hensyn til de grønlandske forhold og i dialog med Grønlands Selvstyre fastsættes særlige mål for sagsbehandlingstiden i sager efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Det forudsættes samtidig, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper og retningslinjer, som gælder i Grønland, opstiller mål for sagsbehandlingstiderne for de enkelte sagstyper på arbejdsskadeområdet, som bør være offentligt tilgængelige, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring orienterer sagens parter om den forventede sagsbehandlingstid.

Desuden forudsættes det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring underretter sagens parter, hvis den udmeldte forventede sagsbehandlingstid i en konkret sag ikke kan overholdes.

Beskæftigelsesministeren vil i forbindelse med det årlige tilsyn med bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 15 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, påse, om bestyrelsen har opstillet klare og offentligt tilgængelige mål for sagsbehandlingstiderne for

de enkelte sagstyper i Grønland, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper generelt har fokus på at sikre, at sagsbehandlingstiderne holdes på et rimeligt niveau på arbejdsskadeområdet i Grønland.

Reglerne om udbetaling af forskud på erstatning og godtgørelse videreføres efter forslaget uændret.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 3 og 19, og bemærkningerne hertil.

2.3. Ændrede kriterier for anmeldelse af arbejdsulykker

2.3.1. Gældende ret

De nuværende regler om, hvornår der skal foretages anmeldelse af en arbejdsskade, blev indsat i loven ved lov nr. 1528 af 21. december 2010 om arbejdsskadesikring i Grønland. Ved loven blev den tidligere gældende § 36 om anmeldelse af en arbejdsskade i anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttrædelse af lov om arbejdsskadesikring i Grønland videreført.

Arbejdsgiveren skal efter loven snarest muligt og senest ni dage efter skadens indtræden anmelde en ulykke, hvis ulykken antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 35, stk. 1. Der vil være krav på ydelser efter loven, hvis ulykken forårsager helbredsmæssige og erhvervsmæssige følger herunder i tilfælde af, at tilskadekomne selv har betalt udgifter til behandling og hjælpemidler, som kan dækkes af arbejdsskadesikringen, jf. lovens § 10. Pligten til at anmelde en ulykke påhviler enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer her i landet, uanset om der er tale om lønnet, ulønnet, varigt, midlertidigt eller forbigående arbejde, jf. § 36 stk. 1. Dette gælder ligeledes for den arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer, der arbejder på et grønlandsk skib.

For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der efter loven ikke er forsikringspligt, påhviler anmeldepligten også arbejdsgiveren, jf. § 36, stk. 2. Hvis tilskadekomne er selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle og har forsikret sig selv efter loven, foretages anmeldelsen af den pågældende selv eller af dennes efterladte. Dette gælder også i tilfælde, hvor en person kommer til skade i et forsøg på at redde menneskeliv her i landet, uden dette er en naturlig del af personens arbejde, jf. § 36 stk. 3.

En arbejdsulykke defineres i § 6, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, som en persons skade, der er forårsaget af en pludselig hændelse eller påvirkning, der har varet i højst fem dage, og som er en følge af arbejdet. Det er et krav, at ulykken er sket på grund af tilskadekomnes arbejde eller de forhold, arbejdet er foregået under, jf. § 5. Fysisk vold, trusler samt anden krænkende adfærd uden for arbejdstid, er omfattet, såfremt dette er relateret til arbejde for en arbejdsgiver.

For at vurdere om en ulykke skal anmeldes efter loven, skal arbejdsgiveren derfor foretage en vurdering af, om der må antages enten at kunne være krav på betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., på erstatning for tab af erhvervsevne eller på godtgørelse for varigt mén.

Uanset om ulykken må antages at medføre ret til ydelser efter loven, er arbejdsgiver forpligtet til at anmelde ulykken, hvis tilskadekomne ikke forventes at kunne genoptage sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang senest på femugers-dagen efter ulykken. Anmeldefristen er senest ni dage efter femugers-dagen for ulykken, jf. § 35, stk. 2.

Det fremgår endvidere af lovens § 35, stk. 3, at for erhvervs-sygdomme, jf. § 7, regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Beskæftigelsesministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse af arbejdsskader efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 39, stk. 1 og 3 og § 75. Reglerne om anmeldelse af arbejdsulykker er fastsat i bekendtgørelse nr. 1656 af 21. december 2010 om anmeldelse af ulykker efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Reglerne om anmeldelse af erhvervs sygdomme er fastsat i bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervs sygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Arbejdsulykken kan anmeldes elektronisk på www.anmeld.gl eller i papirform på særlige blanketter til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (Center for Arbejdsskader). Tilskadekomne eller de efterladte har efter lovens § 40, stk. 1, mulighed for inden for en frist på et år efter arbejdsskadens indtræden at rejse krav efter loven, såfremt arbejdsgiver ikke har anmeldt arbejdsskaden rettidigt. Hvis der ikke er tegnet forsikring, skal arbejdsulykken også anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Dette gælder, selvom sikringspligten efter lovens § 52, stk. 1 og stk. 2, ikke er opfyldt.

Pligten til at anmelde arbejdsskader følger ikke alene af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, men tillige af lov om arbejdsmiljø i Grønland. Beskæftigelsesministeren kan således i henhold til § 58 i lovbekendtgørelse nr. 1048 af 26. oktober 2005 med senere ændringer om arbejdsmiljø i Grønland fastsætte regler om pligt til at anmelde arbejdsulykker, erhvervs sygdomme og andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 401 af 24. juni 1986 om anmeldelse af arbejdsskader, hvor det fremgår, at alle arbejdsulykker, der indebærer arbejdsudygtighed i mindst en dag ud over skadedagen, skal anmeldes. Anmeldefristen er ni dage efter første fraværsdag.

Efter gældende regler i arbejdsmiljølovgivningen forudsættes det, at en arbejdsulykke har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde, hvis medarbejderen ud over

tilskadekomstdagen ikke kan påtage sig sin almindelige arbejdsfunktion til sin sædvanlige arbejdstid. Dette gælder også, selvom tilskadekomne har fri grundet f.eks. weekend eller ferie. Det er afgørende, om medarbejderen efter tilskadekomstdagen vil kunne påtage sig sin almindelige arbejdsfunktion til sin sædvanlige arbejdstid. Det anses således som fravær, hvis tilskadekomne kun delvist vil kunne påtage sig sit sædvanlige arbejde efter ulykken, uanset at medarbejderen i øvrigt påtager sig andre opgaver og dermed opfylder sin arbejdsmæssige normtid. Den tilskadekomne kan derfor anses som fraværende, selvom den tilskadekomne er på arbejde.

Det er uden betydning for vurderingen af fravær, om tilskadekomne har været fraværende på selve tilskadekomstdagen. Ulykken kan således anses for at have medført fravær, selvom tilskadekomne i fuldt omfang påtager sig sit sædvanlige arbejde på selve tilskadekomstdagen. Omvendt vil det ikke anses som fravær, hvis tilskadekomne alene på selve tilskadekomstdagen ikke kan påtage sig sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang.

Efter arbejdsmiljølovgivningen er arbejdsgiver forpligtet til at anmelde en arbejdsulykke til Arbejdstilsynet. Anmeldelse skal ske via en særlig blanket, som udleveres af Arbejdstilsynet.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i dag forskellige kriterier og frister for anmeldelse af ulykker efter henholdsvis arbejdsskadelovgivningen og arbejdsmiljølovgivningen. Reglerne for anmeldelse af ulykker kan derfor være vanskelige for arbejdsgiverne at navigere i. Dette medfører en større risiko for, at ulykker ikke anmeldes korrekt, hvilket kan have negative konsekvenser, bl.a. fordi det forsinker sagsbehandlingen. Derudover kan for sen anmeldelse have negative retsvirkninger for tilskadekomne, da erstatning for tab af erhvervsevne ikke kan udbetales for tiden før anmeldelsen, uanset om tabet måtte være opstået tidligere.

For at gøre reglerne om anmeldelse af ulykker mere hensigtsmæssige for arbejdsgiver og tilskadekomne, foreslås det, at reglerne om anmeldelse af arbejdsulykker forenkles, således at ulykker, der antages at medføre krav på erstatning m.v. efter loven, fortsat skal anmeldes. Herudover skal ulykker, der har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde tillige anmeldes, uanset om ulykken antages at medføre ret til erstatning m.v. efter loven. Dette kræver ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Med den foreslåede ordning tilpasses reglerne i lov om arbejdsskadesikring i Grønland med reglerne om anmeldelse af ulykker efter arbejdsmiljølovgivningen i Grønland, hvor efter en ulykke skal anmeldes, hvis ulykken medfører fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Med forslaget vil anmeldepligten fortsat påhvile den ar-

bejdsgiver, der efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland er sikringspligtig. En anmeldepligtig ulykke skal med forslaget anmeldes senest 14 dage efter første fraværsdag. Dette gælder uanset, om tilskadekomne først bliver fraværende senere som følge af ulykken. Det er således første fraværsdag, der er afgørende for anmeldefristen.

Efter gældende regler vil arbejdsgiver derudover fortsat være forpligtet til at anmelde ulykker, der antages at medføre krav på ydelser efter loven. Hvis en ulykke ikke har medført fravær, skal arbejdsgiveren således fortsat anmelde ulykken, hvis ulykken antages at kunne begrunde krav på erstatning m.v. efter loven. Anmeldefristen efter dette kriterium er 14 dage efter tilskadekomstdagen.

De nye anmelderegler vil blive udmøntet i nye anmelderbekendtgørelser efter § 39, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og § 58 i lov om arbejdsmiljø i Grønland. Ulykker vil fortsat skulle anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (Center for Arbejdsskader) og Arbejds-tilsynet.

Ændringerne vil medføre, at reglerne ensrettes til lov om arbejdsskadesikring under hensyn til de grønlandske forhold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10-13, samt bemærkningerne hertil.

2.4. Erstatning for udgifter til behandling og genoptræning

2.4.1. Gældende ret

Det følger af § 14, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at tilskadekomne har ret til erstatning for udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler under sagens behandling, eller under sagens genoptagelse efter § 47, når sygebehandlingen og optræningen er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse.

Det følger endvidere af § 14, stk. 1, 3. pkt., at det er en betingelse for den tilskadekomnes ret til at opnå erstatning for udgifter afholdt til optræning, at optræningen foretages som efterbehandling under lægelig kontrol og i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

For at tilskadekomne kan opnå erstatning for udgifter til behandling efter § 14, forudsættes flere generelle betingelser opfyldt. Det er således et krav, at behandlingen er nødvendig for at opnå den bedst mulige helbredelse for arbejdsskadens følger, at der er en lægelig begrundelse for at foretage behandlingen og at behandlingen foretages i en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med skadens opståen, og som udgangspunkt inden skaden er stationær, for at der kan påvises en årsagssammenhæng mellem skaden og behandlingen. Såfremt den tilskadekomne allerede har en behandlingskrævende sygdom og modtager behandling herfor, vil der alene kunne ydes erstatning for de udgifter, der kan henføres til behandlingen af en arbejdsskade.

Det følger videre af § 14, at der alene kan ydes erstatning for betaling af udgifter forbundet med sygebehandling og optræning, der finder sted, mens arbejdsskadesagen er under behandling. Det vil sige, at der skal være tale om udgifter for sygebehandling eller optræning, der er modtaget eller har fundet sted i det tidsrum, der forløber fra skadens anmeldelse til det tidspunkt, hvor der træffes endelig afgørelse om varigt mén, erhvervsevnetabserstatning eller udgifter til hjælpemidler samt følgeudgifter.

Den behandling, der efter bestemmelsen kan ydes betaling for, er sygebehandling, optræning og hjælpemidler, så som briller, proteser m.v. Begreberne sygebehandling og optræning skal forstås bredt og kan efter omstændighederne eksempelvis omfatte et behandlingsforløb hos en fysioterapeut eller psykologbehandling. Den konkrete skade afgør, hvor mange behandlinger, det er nødvendigt at modtage. Udgifter til behandlinger, der alene har en lindrende effekt, er dog ikke omfattet.

Efter § 14, stk. 1, 3. pkt., er retten til at opnå erstatning for udgifter afholdt til optræning endvidere betinget af, at optræningen foretages som efterbehandling under lægelig kontrol og at der er en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng imellem sygebehandlingen og efterbehandlingen.

Ved den konkrete vurdering af spørgsmål om erstatning for betaling af udgifter efter § 14, stk. 1, 3. pkt., lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vægt på, hvorvidt en given behandling er nødvendig, for at opnå den bedst mulige optræning eller helbredelse af en skades følger. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger tillige vægt på, hvorvidt behandlingen er modtaget, inden skaden er blevet stationær. Praksis er således udformet i henhold til de almindelige betingelser, der følger af § 14, stk. 1, 1. pkt. De særlige betingelser i § 14, stk. 1, 3. pkt., om lægelig kontrol og umiddelbar tilknytning imellem optræning og sygebehandling er dermed uden selvstændig betydning i den praksis, der har udviklet sig efter bestemmelsen.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I relation til adgangen til læge adskiller forholdene i Grønland og Danmark sig væsentligt fra hinanden. I Grønland er lægestaben tilknyttet de fem regionssygehuse, som det grønlandske sundhedssystem består af, og som geografisk er placeret i regionernes største byer. De mindre byer og bygder er tilknyttet sundhedscentre, som alene er bemanded af sygeplejepersonale. Sundhedscentre besøges af en læge med jævne mellemrum. I de mindre bygder findes kun sundhedsdepoter, som forvaltes af lokale beboere. Adgangen til behandling af en læge og dermed også adgangen til optræning under lægelig kontrol, er således begrænset til et fåtal af byer i Grønland og endvidere i nogle tilfælde begrænset til tidsmæssige perioder. Af denne grund er kravet i § 14, stk. 1, 3. pkt. om, at efterbehandling skal foretages som lægelig kontrol, som udgangspunkt ikke mulig at opfylde i Grønland. I praksis foretages efterbehandling derfor i høje-

re grad under kontrol af trænet sundhedspersonale end af læger.

Grundet de særlige geografiske forhold i Grønland, er det ofte ikke muligt i praksis at overholde det tidsmæssige krav i § 14, stk. 1, 3. pkt., om, at der skal være en umiddelbar sammenhæng mellem sygebehandling og efterbehandling.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at det i en grønlandsk kontekst således ikke er hensigtsmæssigt at opretholde krav om, at efterbehandling alene kan varetages under lægelig kontrol eller om, at der skal være en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng imellem sygebehandling og efterbehandling. Det foreslås derfor i forslaget § 1, nr. 2, at bestemmelsen i § 14, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

En ophævelse af § 14, stk. 1, 3. pkt., vil sikre, at § 14 i højere grad er tilpasset de grønlandske forhold og vil endvidere afspejle den praksis, der allerede er gældende i Grønland.

2.5. Betalte rejseudgifter og tabt arbejdsfortjeneste til ledsager ved lægebehandling m.v.

2.5.1. Gældende ret

Tilskadekomne har efter § 43, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, ret til at få betalt rejseudgifter i forbindelse med lægebehandling m.v. efter stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings eller Ankestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v. efter stk. 1, hvis fraværet er af mindst to timers varighed.

Bestemmelsen i § 43, stk. 2, skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 43, stk. 1, der pålægger tilskadekomne snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden at deltage i en undersøgelse af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller genoptræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer er nødvendig.

Formålet med § 43, stk. 1, er at tilvejebringe oplysninger om tilskadekomnes helbredsmæssige forhold, der kan danne grundlag for en afgørelse om anerkendelse, godtgørelse og erstatning. Dette kan forudsætte, at tilskadekomne undersøges af en læge. Undersøgelserne skal foretages snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden. Dette skyldes, at formålet med undersøgelsen ellers kan forspildes.

Efter mangeårig praksis betales der tillige for transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, samt time- og dagpenge til en eventuel nødvendig ledsager. Denne praksis fremgår af Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings) vejledninger om betaling for behandlingsudgifter.

§ 42, stk. 2, indeholder efter sin ordlyd hjemmel til, at tilskadekomne kan få betalt rejseudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, men indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til at betale udgifterne til en ledsager.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede løsning

I en række situationer vil tilskadekomne ikke kunne deltage i en lægeundersøgelse på egen hånd. Dette kan skyldes følgerne af arbejdsskaden eller andre forhold. Det kan derfor være nødvendigt for tilskadekomne at have en ledsager med til undersøgelsen, herunder til transporten i forbindelse med undersøgelsen for, at undersøgelsen kan gennemføres.

En ledsager kan eventuelt hjælpe tilskadekomne med selve transporten til og fra undersøgelsesstedet eller hjælpe tilskadekomne under selve undersøgelsen, for eksempel som tolk.

Ledsagerens deltagelse kan således sikre, at undersøgelsen gennemføres snarest muligt og uden unødigt forsinkelse, og uden at lægen eller eventuelt hospitalet skal tage højde for særlige hjælpemidler eller for tolkebistand under undersøgelsen. Ledsagerne kan således sikre, at formålet med undersøgelsen ikke forsinkes eller forspildes.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at § 43, stk. 2, skal forstås bredt, således at "tabt arbejdsfortjeneste og rejseudgifter" ud fra en formålsbestemt fortolkning omfatter alle udgifter, som er nødvendige for, at tilskadekomne kan lade sig undersøge. Dette gælder også udgifter til tabt arbejdsfortjeneste og transport for en ledsager, når ledsagelse er nødvendig for at kunne gennemføre lægeundersøgelsen. Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre er således enig i den gældende praksis, der ikke følger direkte af gældende lov.

Det foreslås derfor at indføre en hjemmel, der kodificerer gældende ret, hvorefter der kan betales for en nødvendig ledsager i forbindelse med lægebehandling m.v.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

2.6. Ensretning af klagefrister uanset opholdssted

2.6.1. Gældende ret

For forsikringsselskabet i sager om ulykker, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme og arbejdsgiveren for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader, er fristen for at påklage en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fire uger, jf. lovens § 49, stk. 2, 1. pkt.

For tilskadekomne eller efterladte, er klagefristen seks uger, jf. lovens § 49, stk. 2, 2. pkt. Hvis tilskadekomne eller efterladte opholder sig udenfor Europa, er klagefristen tre måneder, jf. lovens § 49, stk. 2, 3. pkt.

Reglerne om den forlængede klagefrist på tre måneder ved ophold udenfor Europa blev indsat i loven ved lov nr. 1528 af 21. december 2010. Ved loven blev bestemmelsen i den

tidligere anordning videreført, ligesom det følger af forarbejderne, jf. Folketingstidende A 2010-11, L 6 som fremsat den 6. oktober 2010, side 34, at bestemmelsen svarer til reglerne om ankefrister, der stammer fra de første love om arbejdsskadesikring.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Afgørelser og klager blev tidligere alene sendt med fysisk post, og tilskadekomne eller efterladtes opholdssted havde derfor betydning for, hvor hurtig kommunikationen mellem dem og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne foregå. I dag er det fortsat muligt for tilskadekomne eller dennes efterladte at sende klager med fysisk post, og tillige er det blevet muligt at anvende digital post og e-mail i kommunikationen med myndigheder. Det forhold, at tilskadekomne eller efterladte opholder sig uden for Europa, har derfor ikke længere indflydelse på, hvor hurtigt en afgørelse eller en klage er om at komme frem. Digitaliseringen af samfundet og kommunikationen i den offentlige sektor, har således overflødiggjort behovet for den forlængede klagefrist på tre måneder ved ophold uden for Europa.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre foreslår derfor, at klagefristen for tilskadekomne eller efterladte i arbejdsskadesager ensrettes til seks uger uanset opholdssted, således at der ikke i hver enkelt sag skal tages stilling til klagefristens længde. Dette vil medføre en forenkling af reglerne og en harmonisering af klagefristen for tilskadekomne eller efterladte.

Ankestyrelsen vil fortsat have mulighed for at dispensere fra klagefristerne i særlige tilfælde, jf. lovens § 49, stk. 3. Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer på den baggrund, at der ikke vil være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med forslaget. I forlængelse heraf fremgår det af Justitsministeriets vejledning af 26. juni 2018 om beregning af klagefrister, at myndigheden må foretage et konkret skøn over, hvornår en afgørelse kan anses for at være kommet frem til en modtager, hvis et fysisk brev sendes til udlandet. Ankestyrelsen skal ved vurderingen af, om der er grundlag for at dispensere fra klagefristerne, være særligt opmærksom på, om den forkortede klagefrist kan være årsag til, at klagen ikke er modtaget rettidigt i de sager, der er omfattet af ændringen.

Ændringerne vil medføre, at reglerne ensrettes til lov om arbejdsskadesikring under hensyn til de grønlandske forhold.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

2.7. Adgang for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at genvurdere alle afgjorte afgørelser

2.7.1. Gældende ret

Det er fastsat i lovens § 49, stk. 6, at klager over afgørelser, der er truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal sen-

des til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på dens vurdering af, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oversender klagen til behandling i Ankestyrelsen, hvis de efter genvurdering af afgørelsen ikke finder grundlag for at give klageren medhold, jf. § 49 stk. 6.

De gældende regler om genvurdering blev indsat i loven ved lov nr. 1528 af 21. december 2010. Ved loven blev den tidligere gældende anordnings § 51, stk. 6, videreført, hvor reglerne om genvurdering svarer til bestemmelsen om genvurdering i lov om arbejdsskadesikring, der blev indført ved lov nr. 488 af 7. juni 2001 om ændring af lov om sikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. Det fremgår af bemærkningerne til lov om arbejdsskadesikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med genvurderingen af sagen alene har mulighed for at ændre en afgørelse, hvis der er tale om faktuelle og retlige fejl i den. Det er således ikke muligt at genvurdere et skønsmæssigt element i en afgørelse.

Genvurderingsbestemmelsen medfører, at afgørelser, der indeholder faktuelle og retlige fejl, hurtigt kan blive rettet for at sikre, at tilskadekomne hurtigere kan få en endelig afgørelse. Med bestemmelsen var det ikke hensigten at give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mulighed for at ændre skønnet i den indklagede afgørelse.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre ønsker at skabe et mere forenklet klagesystem på arbejdsskadeområdet i Grønland, der bidrager til en større grad af sammenhæng og forenkling på tværs af systemet. Derfor foreslås det at indføre adgang for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at genvurdere det skøn, der indgår i afgørelserne.

Efter gældende ret kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke selv rette deres afgørelser, trods de ved modtagelsen af klagen bliver opmærksom på, at der i første omgang er foretaget et fejlagtigt skøn. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er i stedet nødt til at oversende disse sager til Ankestyrelsen, og afvente Ankestyrelsens afgørelse, som kan indebære en hjemvisning af afgørelsen til fornyet behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at den gældende genvurderingsordning, som afskærer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fra at genvurdere det skøn, der indgår i afgørelserne, er u hensigtsmæssig, idet den medfører forlængede sagsbehandlingstider til ugunst for borgerne og unødigt sagsbehandling i Ankestyrelsen. Det er fra andre retsområder kendt, at en underinstans i forbindelse med en klage har adgang til selv at rette skønsmæssige fejlurdomme. Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at der ikke er særlige retssikkerhedsmæssige fordele ved at opretholde en ordning, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er afskåret fra at kunne genvurdere skønsmæssige vurderinger i afgørelserne.

Med lovforslaget foreslås det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med en klage over en afgørelse, får adgang til at vurdere alle forhold i afgørelsen, herunder udøvelsen af skønnet. Det vil sige, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal tage stilling til, om der er faktuelle eller retlige fejl i afgørelsen, eller om der er udøvet et forkert skøn, da afgørelsen blev truffet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herefter mulighed for at genvurdere afgørelsen uden at oversende sagen til Ankestyrelsen. Den genvurderede afgørelse vil kunne påklages til Ankestyrelsen, hvis modtageren af afgørelsen er uenig i denne.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

2.8. Opdaterede kapitaliseringsfaktorer

2.8.1. Gældende ret

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendes altid som en løbende erstatning, men kan efter tilkendelsen udbetales som en løbende erstatning eller som en kapitalerstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 31, jf. § 21, stk. 5. En løbende erstatning udbetales månedligt, mens erstatning som kapitalbeløb er en engangsudbetaling.

Når der er fastsat et endeligt tab af erhvervsevne, skal erstatningen udbetales som et kapitalbeløb, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 50 pct., jf. lovens § 31, stk. 1. Er tabet af erhvervsevne 50 pct. eller derover, skal erstatningen udbetales som en løbende erstatning. Tilskadekomne kan i disse situationer anmode om at få udbetalt den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på 50 pct., som et kapitalbeløb, jf. lovens § 31, stk. 2.

Er tilskadekomne tilkendt en løbende erstatning, kan denne ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, uanset om tabet af erhvervsevne er under eller over 50 pct. Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når tilskadekomne på afgørelsestidspunktet er 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, jf. lovens § 31, stk. 1, 2. pkt. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen.

Hvis tilskadekomne får tilkendt en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, udbetales denne altid som en løbende erstatning, der ikke kan omsættes til et kapitalbeløb, jf. lovens § 31, stk. 1, 3. pkt. Der træffes afgørelse om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, hvis tilskadekomnes erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Dette er typisk tilfældet, hvis tilskadekomne eksempelvis er under revalidering eller modtager sygedagpenge. Der kan træffes afgørelse om, at en del af nedsættelsen af erhvervsevnen er varig, og en anden del af erstatningen er midlertidig, og såfremt den varige del af erstatningen er mindre end 50 pct., skal den udbetales som en kapitalerstatning.

Erstatning for tab af forsørger til ægtefælle eller samlever tilkendes som en tidsbestemt, løbende erstatning, der udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet i højst ti år, jf. lovens § 24, stk. 2. Den løbende erstatning for tab af forsørger ophører ved udgangen af den måned, hvor den efterladte når pensionsalderen, jf. lovens § 24, stk. 4.

Erstatning for tab af forsørger udbetales som udgangspunkt som en løbende erstatning, men kan omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den efterladte, jf. lovens § 31, stk. 3, jf. § 24, stk. 3.

Når en erstatning for tab af erhvervsevne eller erstatning for tab af forsørger omsættes til et kapitalbeløb, anvendes aktuarmæssigt fastsatte kapitaliseringsfaktorer. Kapitalbeløbet udregnes ved, at den årlige erstatning ganges med en kapitaliseringsfaktor, der efter gældende ret afhænger af to elementer på omsætningstidspunktet, herunder dødelighedsforudsætninger og renteniveau. Kapitaliseringsfaktorerne fastsættes i spring af hele år, hvilket betyder, at tilskadekomne modtager samme kapitalerstatning, uanset at modtageren for eksempel er 43 år og 1 måned eller 43 år og 11 måneder.

Forudsætningerne om dødelighed indgår således som et element ved fastsættelsen af kapitaliseringsfaktorerne. Det såkaldte U74-indeks anvendes som dødelighedsforudsætning og baserer sig på den observerede dødelighed i Danmark i 1960'erne og 1970'erne. U74-indekset indeholder forskellige faktorer for kvinder og mænd, og den gennemsnitlige levetid for kvinder er højere end for mænd i Grønland.

Derudover indgår som element et fastsat niveau på 10 pct. for fremtidig forrentning af kapitalbeløbet, svarende til renten i slutningen af 1970'erne, som fratrækkes i engangserstatningen for hvert år, der er tilbage indtil erstatningsophør.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb, jf. lovens § 31, stk. 4, 3. pkt. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 1602 af 18. december 2018 om omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lovens gældende kapitaliseringsfaktorer er utidssvarende og medfører betydelig forskel i værdien af erstatningen for tab af erhvervsevne alt efter, om tilskadekomne får udbetalt erstatningen som en løbende erstatning eller som en kapitaliseret erstatning.

Det nugældende U74-indeks giver ikke et retvisende billede af den aktuelle levetid i befolkningen. Samtidig skelner U74-indekset mellem køn, hvilket indebærer, at mænd modtager en mindre kapitaliseret erstatning end kvinder, uanset at deres alder er ens på tilkendelsestidspunktet. Derudover tages der i de gældende faktorer ikke højde for f.eks. skatteforhold samt pris- og lønregulering.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at elementerne, der indgår i kapitaliseringsfaktorerne, bør opdateres således, at værdien af en kapitalerstatning efter loven beregnes på baggrund af et langt mere retvisende regelsæt, som vil blive opdateret årligt – og så kapitaliseringsfaktoren i højere grad end i dag imødekommer princippet om, at erstatningen skal have samme værdi, uanset om den udbetales løbende eller som et engangsbeløb.

Det foreslås derfor at opdatere kapitaliseringsfaktoren på en lang række punkter. Det foreslås således at udskifte kapitaliseringsfaktorens U74-indeks og fremadrettet benytte Finanstilsynets Benchmark model for levetidsforudsætninger. Endvidere foreslås det at opdatere kapitaliseringsfaktorens renteniveau og erstatte den faste rente med en fleksibel rente. Derudover foreslås det, at tilskadekomnes alder fastsættes til den faktiske alder i år og måneder, frem for i hele år som hidtil. Endeligt foreslås det, at der tilføjes en række nye elementer i kapitaliseringsfaktoren. Således vil der i kapitaliseringsfaktoren skulle indføres beskatning af kapitalerstatningen, svarende til den skat, der bliver fratrukket en løbende årlig erstatning. På samme måde vil der i kapitaliseringsfaktoren tillige skulle foretages fratræk i kapitalerstatningen for det kapitalafkast, der antages at kunne opnås ved en udbetalt kapitaliseret erstatning (engangsbeløb). Endelig vil der i kapitaliseringsfaktoren skulle indgå en prisregulering af kapitalerstatningen, som følge af almindelige stigninger i priser og lønninger over tid.

Levetiden er siden 1970'erne steget, hvorfor kapitaliseringsfaktorens U74-indeks ikke giver et retvisende billede af den aktuelle levetid i befolkningen. Indekset indebærer således, at tilskadekomne og efterladte får udbetalt en mindre kapitalerstatning, end hvis der blev anvendt mere tidssvarende forudsætninger om dødelighed. Samtidig skelner U74-indekset mellem køn, idet dødelighed i Grønland blandt kvinder statistisk set er mindre end blandt mænd.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at det på arbejdsskadeområdet er hensigtsmæssigt at udskifte U74-indekset med Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger, idet det er det mest retvisende eksisterende grundlag.

Finanstilsynet indførte fra den 1. januar 2011 benchmarks (sammenligningsgrundlag) for den observerede nuværende dødelighed og for de forventede fremtidige levetidsforbedringer til brug for sammenligning af livsforsikrings- og pensionskasser m.v. Ud over at sikre at livsforsikrings- og pensionskasserne har tilstrækkelige hensættelser til brug for afvikling af forpligtelserne på de policer, som selskabet har udstedt, er formålet med modellen at udligne ubegrundede forskelle i selskabernes levetidsforudsætninger. Livsforsikringskasser, pensionskasser m.v. er forpligtede til at anvende Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger eller en tilsvarende model til beregning af hensættelser, erstatninger og priser til livsforsikringsprodukter.

Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger opgøres årligt og bygger på data fra danske livsforsikrings- og pensionsforsikringskassers bestande af forsikrede, samt data fra Danmarks Statistik. Grundlaget er baseret på data fra pensionskasser om tilsammen 2,9 mio. mennesker (2018), og udvides løbende med data fra flere pensionskasser, og Benchmarket er på den baggrund et robust og tidssvarende indeks. Det bemærkes dog, at der udelukkende bruges danske data om dødelighed og levetidsforbedringer, og at levetid i Grønland generelt er kortere end i Danmark. Da der er tale om mindre variationer, som er mest markante for de ældre, der allerede har forladt arbejdsmarkedet, og for de unge i 20'erne, der sjældent tilkendes erstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og da der fortsat ikke eksisterer særskilte indeks for levetidsforudsætninger baseret på grønlandske data, vurderes Finanstilsynets Benchmark som det mest retvisende indeks at anvende i Grønland.

Finanstilsynets Benchmark for den observerede nuværende dødelighed har form af fastsatte dødsintensiteter for alle aldre og fastsættes separat for kvinder og mænd. Benchmark for den observerede nuværende dødelighed bygger på data fra en række danske livsforsikringskasser og tværgående pensionskasser, bearbejdet af Videncenter for Helbred og Forsikring og Danmarks Statistik, der går fem år tilbage i tiden og ajourføres årligt.

Finanstilsynets Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer består af en fastsat årlig procentuel reduktion af dødsintensiteten for alle aldre og fastsættes separat for kvinder og mænd. Beregningen af de forventede fremtidige levetidsforbedringer bygger på data, der er leveret af Danmarks Statistik og består af befolkningsdata fra hele Danmark. Fremskrivningen bygger på de seneste 20 års data og ajourføres årligt.

Det foreslås videre, at Finanstilsynets Benchmark-model for levetidsforudsætninger anvendes kønsneutralt, som et simpelt gennemsnit af mænd og kvinders dødelighed. Derved vil reglerne efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland svare til reglerne i lov om arbejdsskadesikring, hvor man i 2015 overgik til kønsneutrale kapitaliseringsfaktorer.

Renteniveauet i Grønland har i mange år været væsentligt lavere, end det hidtil anvendte renteniveau på 10 pct. Der er således i mange år foretaget fratræk i den kapitaliserede erstatning, der er højere end den forrentning, som erstatningsberettigede med rimelighed ville kunne forvente via placering/investering af en engangserstatning/formue.

Siden 2007 har renteforudsætningerne på arbejdsskadeområdet i Danmark været afhængige af objektive kriterier, idet man anvender et gennemsnit af den effektive rente for real-kreditobligationer for den foregående 5-årige periode. Ved at lade renteforudsætningerne afhænge af objektive kriterier, der faktisk afspejler renteutviklingen, har man sikret sig, at der i langt større udstrækning er overensstemmelse mellem

(nutids)værdien af en engangserstatning ekskl. forventet forrentning og en løbende erstatning frem til erstatningsophør.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at renteforudsætningerne i kapitaliseringsfaktoren, der anvendes i Grønland, bør opdateres til et tidssvarende niveau.

Da der for nuværende ikke foretages opgørelser svarende til den gældende rente for realkreditlån i Grønland, vurderes det, at den gennemsnitlige obligationsrente for realkreditobligationer i Danmark vil være det mest retvisende for det grønlandske renteniveau. Det foreslås således, at der i kapitaliseringsfaktoren i Grønland, vil skulle indgå en variabel rente på baggrund af den gennemsnitlige obligationsrente for realkreditobligationer i Danmark.

En kapitaliseret erstatning (engangserstatning) er skattefri og indgår ikke i modtagerens indkomst. Det betyder, at der ved beregningen af den kapitaliserede erstatning, ikke foretages fratræk for skat, svarende til den skat, der fratrækkes i den løbende årlige erstatning, såfremt erstatningen ikke var blevet kapitaliseret. Beskatning af en løbende erstatning er den samme som for almindelig lønindkomst i øvrigt.

En kapitaliseret erstatning kan potentielt medføre et kapitalafkast, hvilket der ikke tages højde for ved beregningen af kapitalerstatningens størrelse. Det betyder, at den kapitaliserede erstatning over en årrække vil få en større værdi end en løbende erstatning.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at en kapitalerstatning i Grønland bør beskattes i overensstemmelse med beskatningen af en løbende årlig erstatning. På samme måde bør der tillige foretages fratræk i kapitalerstatningen for det kapitalafkast, der potentielt kan opnås ved en kapitaliseret erstatning, og som en løbende erstatning ikke tilsvarende vil kunne medføre.

Det foreslås derfor, at der som et yderligere element i den opdaterede kapitaliseringsfaktor skal foretages et fradrag svarende til den beskatning, der ville have været foretaget, såfremt erstatningen var udbetalt løbende. Dette fratræk fastsættes med udgangspunkt i de grønlandske skattesatser for kommuneskat, landsskat og fælles kommunal skat. Det foreslås, at fratrækket svarende til skatten fastsættes og opdateres årligt svarende til summen af de kommunale-, lands- og fælleskommunale skattesatser, tillagt den landsgennemsnitlige kommuneskat. Satserne for et år fastsættes svarende til foregående indkomstår. Det foreslås endvidere, at der som et element i beregningen af kapitalerstatningen skal foretages fratræk for det kapitalafkast, der potentielt kan opnås ved en kapitaliseret erstatning. Ved indførelse af beskatning og fratræk for kapitalafkast i en kapitaliseret erstatning, bidrager det til, at en erstatning i videst mulig omfang vil have samme værdi, uanset om den udbetales som en kapitalerstatning eller som en løbende erstatning.

I beregningsgrundlaget for den kapitaliserede erstatning indgår efter gældende regler ikke en vurdering af, hvorledes

priser og lønninger forventes at udvikle sig over tid. Den løbende erstatning reguleres derimod hvert år som følge af almindelige stigninger i priser og lønninger, på baggrund af prisudviklingsindeks, som årligt hentes fra Grønlands Statistik. Det betyder, at kapitalerstatningen, modsat den løbende erstatning, vil miste værdi over tid i takt med den almindelige pris- og lønudvikling, hvilket medfører forskelle i den samlede værdi af en løbende erstatning og en kapitalerstatning.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at der i kapitaliseringsfaktoren skal indgå en vurdering af den almindelige løn- og prisudvikling over tid.

Det foreslås således, at der ved omsætning af en løbende erstatning til en kapitalerstatning justeres for den forventede prisudvikling. Herved sikres det, at værdien af kapitalerstatningen ikke afviger markant fra den samlede værdi af en løbende erstatning, og samtidig fastholder kapitalerstatningen købekraften over tid.

Efter gældende praksis anvender man den kapitaliseringsfaktor, der gælder for den erstatningsberettigedes alder på omsætningstidspunktet. Kapitaliseringsfaktoren er derfor inddelt i spring i år.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at der ved kapitaliseringen af erstatningen bør tages højde for, om man netop er nået en bestemt alder, eller om man står lige foran et aldersskifte (fødselsdag).

Det foreslås derfor, at kapitaliseringsfaktoren fastsættes i spring i år, samt forholdsvis på måneder i tidsrummet mellem to konkrete aldre. Det vil sige, at for en person på 40 år og 6 måneder, skal der anvendes en forholdsmæssig faktor mellem de fastsatte kapitaliseringsfaktorer for henholdsvis en 40-årig og en 41-årig. Dette vil minimere vilkårlige forskelle i erstatninger i forhold til, hvornår en konkret afgørelse med en omsætning af en løbende erstatning til en engangserstatning tilfældigvis bliver truffet.

Med en opdatering af de hidtil anvendte kapitaliseringsfaktorer samt tilføjelse af nye elementer, sikres det, at værdien af alle tilskadekomnes og efterladedes kapitalerstatninger fastsættes ud fra et tidssvarende niveau for levetid, samt at værdien af den erstatning for tab af erhvervsevne, som tilskadekomne modtager som et kapitalbeløb, i videst muligt omfang vil være den samme, uanset om den udbetales som et kapitalbeløb eller som en løbende erstatning.

Der lægges med forslaget op til, at kapitaliseringsfaktorerne justeres årligt inden udgangen af oktober måned samtidig med, at satserne i lov om arbejdsskadesikring i Grønland reguleres. Der lægges endvidere op til, at kapitaliseringsfaktorerne fastsættes i spring af hele år og måneder, hvilket betyder, at kapitalerstatningen tilpasses til tilskadekomnes og efterladedes faktiske alder.

I tilknytning til forslaget om nye principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer foreslås, at der kan tilkendes en

løbende erstatning til tilskadekomne i sager, der ender med en kapitalerstatning for tab af erhvervsevne.

På denne måde skabes der overensstemmelse med sager, der ender med en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, hvilket svarer til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Når der tilkendes en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, skal den løbende erstatning begynde på det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne. Dette tidspunkt kan ligge, før afgørelsen om erstatning. Den løbende erstatning kan dog tidligst udbetales fra det tidspunkt, hvor skaden er anmeldt til forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I sager, der genoptages, kan erstatningen tidligst udbetales fra det tidspunkt, hvor der anmodes om genoptagelse. I sager, der genoptages på foranledning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 47, kan erstatningen tidligst udbetales fra det tidspunkt, som fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om, at sagen skal genoptages.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, 6 og 9, og bemærkningerne hertil.

2.9. Omlægning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings finansieringsmodel

2.9.1. Gældende ret

Behandlingen af arbejdsskadesager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finansieres af takster, der betales per anmeldt sag, jf. § 64, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Taksterne fastsættes og opkræves årligt som en foreløbig betaling for drifts- og udviklingsopgaver, jf. lovens § 64, stk. 4, og § 7, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) og Ankestyrelsens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver taksterne for behandlingen af ulykkessager hos forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaberne fastsætter selv terminerne for opkrævning af forsikringspræmier. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver selv bidrag vedrørende behandlingen af sager om erhvervs sygdomme hos arbejdsgiverne, jf. lovens §§ 63 og 64, stk. 1, nr. 2.

Det beløb, som hvert enkelt forsikringsselskab og som arbejdsgiverne betaler via bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, fastsættes på baggrund af anmeldte sager indtil opkrævningen den 30. september i det indeværende år. Beløbet skal indbetales senest den 31. oktober samme år, jf. § 5, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrel-

sens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efterregulerer i slutningen af september måned i det efterfølgende år den foreløbige betaling af drifts- og udviklingsopgaver. Efterreguleringen foretages ud fra det eksakte antal behandlede sager fra hvert forsikringsselskab og arbejdsgivere, der i form af bidrag betaler til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lovens § 64, stk. 1, nr. 2, jf. § 5, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtet til forskudsvist at lægge ud for udgifterne til godtgørelse og erstatning i arbejdsskadesager. Det drejer sig både om udgifter til takster, godtgørelse og erstatning. Dette gælder eksempelvis for udgifter, som er udlagt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med sagsbehandlingen af en ulykke, der er overgået en medhjælp i privat husholdning, for hvem der ikke påhviler arbejdsgiveren en sikringspligt, jf. lovens § 52 stk. 6, 1. pkt.

Hvert kalenderår fordeles de udgifter, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forskudsvist har udlagt. Fordelingen sker solidarisk mellem alle forsikringsselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring, jf. lovens § 52, stk. 6, 2. pkt. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver i marts måned betaling for udlæg fra året før, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 413 af 24. april 2017 om fordeling og forrentning af beløb, der forskudsvist er udlagt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovens § 52, stk. 6, 3. pkt., jf. § 4, stk. 4, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 645 af 28. juni 2019 om finansiering af visse erstatninger m.v., der udbetales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Generelt skal de indtægter, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oppebærer i medfør af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, svare til de budgetterede omkostninger, ligesom bestyrelsen skal sikre, at der til enhver tid er tilstrækkelige midler til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan varetage sine forpligtelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Opstår der uforudsete udgifter til sagsbehandling eller erstatning m.v., lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forskudsvist ud for disse udgifter, indtil udgifterne opkræves ved efterregulering hos forsikringsselskaberne og via bidraget, som arbejdsgiverne betaler til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovens § 64, stk. 1, nr. 2. Der opstår derfor et likviditetsbehov fra det tidspunkt, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forskudsvist har udlagt udgifter i henhold til lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og indtil taksterne samt de udlagte udgifter til erstatning m.v. opkræves.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nuværende model for opkrævningen af takster og udlæg for erstatninger m.v. medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal lægge ud for udgifter i op til mere end et år ad gangen. Modellen indebærer således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har en likviditetsudfordring.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at det er nødvendigt at give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mulighed for at opkræve takster og udlæg for erstatninger m.v. i Grønland på en måde, som sikrer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring får en mere stabil likviditet.

Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan opkræve taksterne aconto primo det år (år 1), hvor sagerne anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan primo i det efterfølgende år (år 2) regulere det opkrævede beløb fra det enkelte forsikringsselskab, baseret på det faktiske antal anmeldte sager i år 1.

Det forudsættes, at fastsættelsen af takstopkrævningens størrelse sker på baggrund af et realistisk skøn over det forventede antal anmeldelser af henholdsvis arbejdsulykker og erhvervs sygdomme primo år 1. Den årlige efterregulering af for høj eller for lav takstbetaling fra forsikringsselskaberne og fra arbejdsgiverne i form af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 64, stk. 1, nr. 2, vil blive foretaget primo år 2.

Tilsvarende foreslås det, at der skabes hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ud fra et realistisk skøn over de forventede udgifter, kan opkræve betaling for udlæg til erstatninger aconto primo år 1. Den årlige efterregulering af det opkrævede beløb fra det enkelte forsikringsselskab og arbejdsgiverne, der betaler bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 64, stk. 1, nr. 2, vil blive foretaget primo år 2. Fremrykningen af betalingen af de erstatninger m.v., som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udlagt, finansieres efter gældende regler solidarisk af de berørte forsikringsselskaber, og opkrævningen sker i dag i det følgende kalenderår.

Ændringerne vil medføre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kontinuerligt har den fornødne likviditet til at afholde lovpålagte udgifter.

Ændringen medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2026 både skal opkræve beløb for de udlagte erstatninger og for taksterne i 2025 og i 2026. Denne opkrævning af beløbene for to års udgifter og takster skal kun foretages i 2026. I følgende år skal der kun opkræves beløb svarende til ét års udgifter og takster.

Forslaget indebærer, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler for taksternes størrelse, acontoopkrævning og den efterfølgende regulering for drifts- og udviklingsopgaver i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og for udlag-

te beløb til erstatninger m.v., så opkrævningerne kan ske samtidig. Bemyndigelsesbestemmelserne i § 52, stk. 6, og § 64, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland præciseres således.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 24-26, 28 og 31, og bemærkningerne hertil.

2.10. Overdragelse af administrationen af en arbejdsulykkesforsikringsbestand fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, når et forsikringsselskab går konkurs eller får inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed

2.10.1. Gældende ret

Pligten for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at overtage en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, når Finanstilsynet inddrager et forsikringsselskabs tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, blev indsat i § 59, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland ved lov nr. 1528 af 21. december 2010. Ved loven blev den tidligere anordnings § 62 videreført. Bestemmelsen svarer til den dagældende § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

Det følger af § 59, stk. 1, at alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for selskabets ophør, skal sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, eller i medfør af § 275 stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed. Samtidig overdrages de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det fremgår endvidere af § 59, stk. 2, at de udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det følger tillige af reglerne i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, at udgifterne for hvert kalenderår fordeles imellem alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring. De overtagne kapitaler fordeles efter samme regler.

Det fremgår af § 250, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og af § 275, stk. 1, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal påbyde et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, såfremt selskabet enten ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af forsikringsmæssige forpligtelser, ikke har anbragt selskabets midler betryggende eller ikke overholder loven. Finanstilsy-

net fastsætter en frist for, hvornår foranstaltningerne skal være foretaget.

Endvidere fremgår det af tidligere gældende § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed (lovbekendt-gørelse nr. 1447 af den 11. september 2020), som svarer til gældende § 275, stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om, at selskabet skal træde i likvidation, såfremt de påbudte foranstaltninger ikke er truffet inden den fastsatte frist, og hvis undladelsen skønnes at medføre fare for de forsikrede. Såfremt selskabet driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet tilbagekalde selskabets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, hvorefter forsikringsbestanden tages under administration af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i henhold til § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er ikke indrettet til at drive forsikringsvirksomhed, men derimod til at varetage behandlingen af arbejdsskadesager. Med lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, blev Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings pligt til at tage en arbejdsulykkesforsikringsbestand under administration, når et skadesforsikringsselskab får inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, jf. den dagældende § 54 i lov om arbejdsskadesikring, derfor overdraget til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber med virkning fra 1. juli 2021. Samtidig blev § 54 ophævet og alle eksisterende ulykkesforsikringsbestande, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring administrerede, blev overført til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber overtager allerede forsikringsbestande i tilfældet af, at et forsikringsselskab får inddraget tilladelsen til at drive forsikringsvirksomhed. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har således en organisation, der er rustet til at håndtere administrationen af en forsikringsbestand. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber blev stiftet ved lov i 2003 og har til formål at sikre en betryggende retsstilling for forsikringstagere og de, som er sikrede efter forsikringsaftalerne, i tilfælde af, at skadesforsikringsselskabet går konkurs.

Det er således Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der i dag administrerer indsatsen, hvis et skadesforsikringsselskab går konkurs og forsikringsselskabets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark inddrages. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har opbygget erfaring med at håndtere forsikringstagere og sikrede ved et skadesforsikringsselskabs konkurs. Den erfaring har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke i samme omfang.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer,

at pligten til at tage en arbejdsulykkesforsikringsbestand under administration i tilfælde af, at et skadesforsikringsselskab får inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Grønland, tilsvarende bør overgå fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Dette gælder også eventuelle eksisterende ulykkesforsikringsbestande, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring allerede måtte administrere ved opgaveoverførslen til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Hermed sikres en samlet og koordineret indsats til gavn for de berørte forsikringstagere og sikrede, når et skadesforsikringsselskab går konkurs, eller får inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Samtidig vil forslaget betyde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke vil skulle drive forsikringsvirksomhed i tilfælde af, at et forsikringsselskab, som driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Grønland, får inddraget sin tilladelse til at drive sådan virksomhed. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan dermed alene fokusere på sin kerneopgave, som består i at træffe uafhængige og korrekte afgørelser efter arbejdsskadeloven. Endvidere vil forslaget betyde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke fremadrettet skal administrere to forskellige regelsæt på området for henholdsvis Grønland og Danmark.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23 og 27, § 2, stk. 2, og § 3, stk. 4-7, og bemærkningerne hertil.

2.11. Samspelet med produktansvarsreglerne

2.11.1. Gældende ret

Samspelet mellem krav på erstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland og krav på erstatning fra en ansvarlig skadevolder er reguleret i § 70 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Reglerne indebærer, at lov om arbejdsskadesikring i Grønland har forrang i forhold til erstatningsansvar, når der kan rejses erstatningskrav efter både lov om arbejdsskadesikring i Grønland og efter produktansvarsreglerne i tilfælde af, at der er en ansvarlig skadevolder.

Reglen i lovens § 70 indebærer endvidere, at ydelser efter loven ikke kan danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningsansvar over for tilskadekomne eller efterladte.

Reglerne om produktansvar er i Grønland gennemført ved anordning nr. 900 af 30. august 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar. Reglerne svarer til lov nr. 371 af 7. juni 1989 om produktansvar, der implementerer EU-direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar.

I § 6 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar er der indført et objektivi ansvar for skade, der er forårsaget af en defekt ved et produkt. Efter denne

bestemmelse påhviler det objektive ansvar producenten af det defekte produkt. Efter anordningens § 10 hæfter en mellemhandler umiddelbart over for tilskadekomne og senere mellemhandlere i omsætningskæden.

Dette betyder, at tilskadekomne efter anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar kan vælge at rette sit krav mod producenter, mod mellemhandlere eller mod alle disse, idet de alle over for tilskadekomne hæfter solidarisk, jf. anordningens § 11. Af anordningens § 13 fremgår det, at anordningen ikke begrænser tilskadekomnes adgang til erstatning efter almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt, eller i medfør af regler, som er fastsat i eller i henhold til anden lovgivning.

2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De nuværende regler i lov om arbejdsskadesikring i Grønland indebærer, at det ikke er muligt for arbejdsgivere eller disses forsikringsselskaber, der har udbetalt kompensation i medfør af loven, at gøre regreskrav gældende mod producenter og mellemhandlere, der er erstatningsansvarlig efter reglerne om produktansvar.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at arbejdsgivere eller disses forsikringsselskaber skal have mulighed for at rette et regreskrav mod en producent eller en mellemhandler i Grønland, når der foreligger erstatningsansvar efter reglerne om produktansvar. Det betyder, at producenten eller mellemhandleren fremover kan pålægges at dække de udgifter, som forsikringsselskabet måtte have afholdt til godtgørelse og erstatning m.v., når en arbejdsskade er opstået som følge af en fejl ved et produkt.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i § 70, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvoraf det fremgår, at det nuværende forbud mod regres ikke gælder, såfremt der er ansvar efter anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar. Det betyder, at der kan rejses et regreskrav mod producenter og mellemhandlere, når ansvaret efter produktansvarsreglerne er erkendt af producenten og mellemhandleren, eller er fastslået ved dom.

Spørgsmålet har ingen betydning i forhold til størrelsen af tilskadekomnes og efterladtes ret til erstatning, men angår udelukkende hvem der i sidste ende skal betale erstatningen m.v.

Forslaget vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som hidtil skal behandle sagen og træffe afgørelse om kompensation efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvorefter det vil påhvile det pågældende forsikringsselskab, den selvforsikrede arbejdsgiver eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at udbetale kompensationen til tilskadekomne.

Når kompensationen er udbetalt til den tilskadekomne, vil den, der er erstatningspligtig efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, herefter have mulighed for at rejse et regreskrav mod producenten, mellemhandleren eller deres

ansvarsforsikringsselskab. Regreskravets størrelse svarer til den kompensation, som tilskadekomne er berettiget til efter lov om arbejdsskadesikring og som arbejdsskadesikringsselskabet m.fl. har udbetalt, dog ikke udbetalte dagpenge ved uarbejdsdygtighed, jf. lovens § 10, nr. 2, og §§ 16-20. Den, der udbetaler kompensationen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, kan rejse regreskravet, det vil sige forsikringsselskabet og selvforsikrede arbejdsgivere for så vidt angår ulykker og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for så vidt angår erhvervssygdomme, jf. lovens § 52, stk. 1, 2. pkt., jf. § 60, og for så vidt angår sager i henhold til Gruppeforsikringen, jf. lovens §§ 67-69.

Arbejdsskadesikringsselskaberne er ikke forpligtet til at søge regres, idet der kan være mange årsager til at undlade at rejse regreskravet, eksempelvis procesøkonomiske årsager.

Vurderingen af, om der skal rejses et regreskrav og i den forbindelse vurderingen af eksistensen af og størrelsen af regreskravet mod producenten eller ansvarsforsikringsselskabet, er ikke afgørelser efter lov om arbejdsskadesikring. Tvister om regreskrav vil skulle behandles og afgøres af domstolene.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34 og 35 og til § 2, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

2.12. Øvrige bestemmelser

Der foreslås derudover en række mindre justeringer i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, som alle har til formål at opdatere og forenkle loven.

2.12.1. Gældende ret

Fri kost og logi

Ved beregning af erstatning for tab af erhvervsevne indgår tilskadekomnes årsløn før skaden, jf. § 28, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. I årslønnen medregnes blandt andet værdien af fri kost og logi, jf. § 28, stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter således hvert år med virkning pr. 1. januar for det følgende år værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren. Satsene for kost og logi offentliggøres på Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (Center for Arbejdsskaders) hjemmeside.

Ændring af frist for udbetaling af erstatning m.v.

I dag skal forsikringsselskaberne m.fl. udbetale godtgørelse og erstatning senest fire uger efter tilskadekomne eller efterladte er blevet underrettet om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Fristen ligger forud for klagefristen på seks uger for tilskadekomne og efterladte, hvorfor udbetalingen i praksis almindeligvis tilbageholdes indtil udløbet af klagefristen. Når udbetalingen først sker senere end fire uger

efter underretningen om afgørelsen, påløber der renter på godtgørelses- og erstatningsbeløbet.

Præcisering af betaling for udgifter forbundet med sagens oplysning

I forbindelse med behandlingen af en arbejdsskadesag, vil der være en række udgifter. Det omfatter udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, samt udgifter til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser. Udgifterne afholdes af forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og er ikke takstfinansieret, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandling i øvrigt er.

Indhentelse af oplysninger til sagen

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen er efter gældende ret ikke forpligtet til at indhente samtykke fra tilskadekomne eller efterladte til at indhente personoplysninger, som er nødvendige for sagsbehandlingen af arbejdsskadesager. I forbindelse med behandlingen af arbejdsskadesager i Grønland sendes en skriftlig bekræftelse til tilskadekomne eller efterladte om, at anmeldelsen er modtaget. I den forbindelse gør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen opmærksom på, hvilke oplysninger der kan blive indhentet i forbindelse med behandlingen af sagen. Dette kan eksempelvis være oplysninger om, hvordan den anmeldte skade er opstået, samt lægelige oplysninger så som en lægeerklæring eller en lægejournal. Samtidig fastsættes en frist for, hvornår tilskadekomne eller efterladte eventuelt kan gøre indsigelse imod indhentelsen af oplysninger. Der indhentes således ikke et udtrykkeligt samtykke til at oplysningerne kan tilvejebringes.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre finder det hensigtsmæssigt, at der foretages en række ændringer af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, der indebærer opdatering og justering af loven, herunder kodificering af gældende ret, så lovgivningen fremover bliver lettere at forstå og anvende for borgerne og øvrige retsanvendere på området.

Fri kost og logi

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at det er uhensigtsmæssigt med forskellige satser for kost og logi på tværs af lovgivningen. Derfor foreslås en harmonisering af satserne for fri kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren. Satserne vil herefter følge satserne, som Skattestyrelsen i Grønland fastsætter på skatteområdet i Grønland. Lovens satser for kost og logi vil således ikke fremover blive fastsat i bekendtgørelser udstedt af Beskæftigelsesministeriet.

Ændringerne vil medføre, at reglerne ensrettes til lov om arbejdsskadesikring under hensyn til de grønlandske forhold.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Ændring af frist for udbetaling af erstatning m.v.

Det fremgår af pkt. 5.2 i Justitsministeriets vejledning om beregning af klagefrister, nr. 9533 af 26. juni 2018, at digitale klager har frist ved midnat på sidste fristdag efter afgørelsen.

Udbetalingsfristen på 4 uger indebærer, at udbetalingen i praksis i nogle tilfælde tilbageholdes, indtil klagefristen på seks uger er udløbet, hvilket resulterer i, at der skal beregnes rentebeløb i disse sager. Det foreslås derfor, at tidspunktet for udbetaling af godtgørelse og erstatning ændres til syv uger efter, at tilskadekomne eller efterladte har modtaget underretning om afgørelsen. Hermed forskydes fristen for at klage og for udbetaling med en uge. Forslaget vurderes hensigtsmæssigt af hensyn til administrationen af udbetalingen. Det skyldes, at klager fra arbejdsgivere og selvforsikrede statsinstitutioner har opsættende virkning i forhold til udbetaling af erstatning. På den baggrund er det uhensigtsmæssigt, at tidspunktet for udbetaling af godtgørelse og erstatning ligger forud for tidspunktet for klagefristens udløb, da dette medfører, at forsikringsselskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der varetager udbetalingen af erstatningen, enten løber en risiko for at foretage en fejludbetaling, eller at skulle betale renter for forsinket udbetaling.

Ændringerne vil medføre, at reglerne ensrettes til lov om arbejdsskadesikring under hensyn til de grønlandske forhold.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Præcisering af betaling for udgifter forbundet med sagens oplysning

Det fremgår ikke med tilstrækkelig tydelighed af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, om det er forsikringsselskaberne eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der er forpligtet til at finansiere udgifter knyttet til sagsoplysningen på arbejdsskadesikringsområdet ud over de takstfinansierede udgifter. Det foreslås således at præcisere, at forsikringsselskaberne er forpligtet til at afholde alle udgifter vedrørende ulykkessager, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtet til at afholde alle udgifter vedrørende erhvervs sygdomssager. Dette vedrører udgifter, der afholdes direkte i forbindelse med sagsbehandlingen af de konkrete sager, og som ikke dækkes via taksterne for sagsbehandlingen. Det drejer sig bl.a. om betaling for lægeerklæringer og oversættelse af afgørelser.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

Indhentelse af oplysninger til sagen

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen er forpligtet til at orientere tilskadekomne eller efterladte om, hvilke oplysninger der kan indhentes i forbindelse med behandlingen af arbejdsskadesager. Der fastsættes i den forbindelse en frist for, hvornår tilskadekomne eller efterladte senest kan gøre indsigelser mod indhentelsen af oplysningerne.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i forbindelse med orienteringen til tilskadekomne eller efterladte tydeligt skal gøre opmærksom på, at indsigelser mod indhentelse af oplysninger vil kunne medføre processuelle skadevirkninger.

Forslaget påvirker ikke tilskadekomnes eller efterladedes mulighed for at gøre indsigelse mod, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen indhenter bestemte oplysninger, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen vil afstå fra dette. Forslaget vil derimod bidrage til, at beslutningen om at gøre indsigelse mod indhentelse af bestemte oplysninger, træffes på et oplyst grundlag, hvor tilskadekomne eller efterladte er bevidste om, at indsigelsen vil kunne medføre processuelle skadevirkninger og dermed kunne påvirke afgørelsen.

Ændringerne vil medføre ensretning til reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 17, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget for det offentlige skønnes at være ikke nævneværdige. Der vil inden for et enkelt kalenderår dog kunne forekomme nogle økonomiske konsekvenser. Det er imidlertid ikke muligt at forudsæ, om der vil være tale om et fald eller en stigning i udgifterne. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at lovforslaget i gennemsnit, henover en årrække, vil medføre et lille fald i udgifterne på op til 100.000 kr. om året.

Eventuelle merudgifter til arbejdsskadeerstatninger påføres kommunerne og landsstyret som arbejdsgivere. Offentlige arbejdsgivere vil opleve udsving i udgifterne som en følge af udskiftning af principperne for kapitalisering (de såkaldte kapitaliseringsfaktorer) af en løbende erstatning til en engangserstatning og i langt mindre omfang som følge af, at de særlige satser for kost og logi efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland er udskiftet med Skattestyrelsens satser.

De gældende kapitaliseringsfaktorer efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland afhænger af to elementer på omsætningsstidspunktet, herunder dødelighedsforudsætninger og renteniveau. Kapitaliseringsfaktorerne fastsættes i spring af hele år, hvilket betyder, at der ikke tages højde for tilskadekomnes faktiske alder i måneder. I kapitaliseringsfaktoren

indgår således et kønsspecifikt dødelighedsgrundlag, det såkaldte U74-indeks, der afspejler dødeligheden i Danmark i 1960'erne og 1970'erne. Derudover indgår som element et fastsat niveau på 10 pct. for fremtidig forrentning af kapitalbeløbet, svarende til renteniveauet i Danmark i 1970'erne, som fratrækkes i engangserstatningen for hvert år, der er tilbage indtil erstatningsophør.

Det foreslås, at udskifte kapitaliseringsfaktorens U74-indeks og fremadrettet benytte Finanstilsynets Benchmark model for levetidsforudsætninger og levetidsforbedringer. Endvidere foreslås det, at opdatere kapitaliseringsfaktorens renteniveau og erstatte den faste rente med en fleksibel rente. Videre foreslås det, at tilskadekomnes alder fastsættes til den faktiske alder i år og måneder, frem for i hele år som hidtil. Endelig foreslås det, at der tilføjes en række nye elementer i kapitaliseringsfaktoren. Således vil der i kapitaliseringsfaktoren skulle indføres fradrag af kapitalerstatningen, svarende til den skat, der bliver fratrukket en løbende årlig erstatning. På samme måde vil der i kapitaliseringsfaktoren tillige skulle foretages fratæk i kapitalerstatningen for det kapitalafkast, der antages at kunne opnås ved en udbetalt kapitaliseret erstatning (engangsbeløb). Endelig vil der i kapitaliseringsfaktoren skulle indgå en prisregulering af kapitalerstatningen, som følge af almindelige stigninger i priser og lønninger over tid.

En opdatering af kapitaliseringsfaktorerne vil medføre højere engangserstatninger til tilskadekomne, der er yngre end 53 år, og lavere engangserstatninger til tilskadekomne, der er ældre end 53 år. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der i Grønland i gennemsnit årligt foretages én omsætning af en løbende erstatning til en kapitalerstatning vedrørende en person, der har været ansat hos en offentlig arbejdsgiver. De konkrete udgifter for det offentlige vil derfor være en direkte følge af, hvilke konkrete afgørelser, der bliver truffet det enkelte år, og herunder den konkrete størrelse af erhvervsvennetabet, den tilskadekomnes årsløn inden skaden indtraf samt alder.

Såfremt den tilskadekomne er yngre end 53 år, vil det offentlige som arbejdsgiver opleve merudgifter. Hvis den tilskadekomne derimod er ældre end 53 år, vil det offentlige som arbejdsgiver opleve et fald i udgifterne. I perioden 2011 til 2022 har den gennemsnitlige alder for modtagere af kapitaliserede engangserstatninger været 56 år. Det skønnes på den baggrund, at lovforslaget vil medføre et beskedent fald i de årlige udgifter for det offentlige på omtrent 100.000 kr. i gennemsnit henover en årrække.

Idet de særlige satser for kost og logi efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland udskiftes med Skattestyrelsens satser, vil der også kunne opstå merudgifter. I tilfælde af at en tilskadekomnen vil have ret til at få indregnet værdien af fri kost og logi i sin årsløn for skaden, vil offentlige arbejdsgivere kunne opleve merudgifter på ca. 10.000 kr. per tilfælde. Det skønnes, at et sådant tilfælde kun vil optræde med mange års mellemrum.

Lovforslaget følger principper for digitaliseringsklar lovgivning, og det vurderes, at harmonisering af anmeldekriterierne særligt tilgodeser princip 1 om enkle og klare regler og princip 4 om sammenhæng på tværs gennem ensartede begreber og data. Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, vurderes ikke at have betydning for nærværende lovforslag, idet justeringerne, som følger af de fælles anmelderegler for arbejdsulykker, ikke vurderes at have administrative konsekvenser for arbejdsgiverne.

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser skønnes at være yderst beskedne for det grønlandske erhvervsliv. Der vil dog inden for et enkelt kalenderår kunne forekomme økonomiske udsving. Det er imidlertid ikke muligt at forudsæ, om der vil være tale om et fald eller en stigning i udgifterne. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at lovforslaget i gennemsnit, henover en årrække, vil medføre et lille fald i udgifterne for det grønlandske erhvervsliv på op til 400.000 kr. om året.

Lovforslaget vil medføre, at arbejdsgivere vil blive påført udgifter til arbejdsskadeerstatning. Private arbejdsgivere vil opleve udsving i udgifterne som følge af udskiftning af principperne for kapitalisering (de såkaldte kapitaliseringsfaktorer) af en løbende erstatning til en engangserstatning, og i langt mindre omfang som en følge af at de særlige satser for kost og logi efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland udskiftes med Skattestyrelsens satser.

De gældende kapitaliseringsfaktorer efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland afhænger af to elementer på omsætningstidspunktet, herunder dødelighedsforudsætninger og renteniveau. Kapitaliseringsfaktorerne fastsættes i spring af hele år, hvilket betyder, at der ikke tages højde for tilskadekomnes faktiske alder i måneder. I kapitaliseringsfaktoren indgår således et kønsspecifikt dødelighedsgrundlag, det såkaldte U74-indeks, der afspejler dødeligheden i Danmark i 1960'erne og 1970'erne. Derudover indgår som element et fastsat niveau på 10 pct. for fremtidig forrentning af kapitalbeløbet svarerende til renteniveauet i Danmark i 1970'erne, som fratrækkes i engangserstatningen for hvert år, der er tilbage indtil erstatningsophør.

Det foreslås at udskifte kapitaliseringsfaktorens U74-indeks og fremadrettet benytte Finanstilsynets Benchmark model for levetidsforudsætninger og levetidsforbedringer. Endvidere foreslås det at opdatere kapitaliseringsfaktorens renteniveau og erstatte den faste rente med en fleksibel rente. Videre foreslås det, at tilskadekomnes alder fastsættes til den faktiske alder i år og måneder, frem for i hele år som hidtil. Endelig foreslås det, at der tilføjes en række nye elementer i kapitaliseringsfaktoren. Således vil der i kapitaliserings-

faktoren skulle indføres beskatning af kapitalerstatningen, svarende til den skat, der bliver fratrukket en løbende årlig erstatning. På samme måde vil der i kapitaliseringsfaktoren tillige skulle foretages fratæk i kapitalerstatningen for det kapitalafkast, der antages at kunne opnås ved en udbetalt kapitaliseret erstatning (engangsbeløb). Endelig vil der i kapitaliseringsfaktoren skulle indgå en prisregulering af kapitalerstatningen, som følge af almindelige stigninger i priser og lønninger over tid.

Dette vil medføre højere erstatninger til tilskadekomne, der er yngre end 53 år, og lavere erstatninger til tilskadekomne, der er ældre end 53 år. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der årligt foretages i gennemsnit fire omsætninger vedrørende tilskadekomne, der har været ansat hos en privat arbejdsgiver. De konkrete udgifter for det grønlandske erhvervsliv vil derfor være en direkte følge af, hvilke konkrete afgørelser, der bliver truffet det enkelte år, herunder den konkrete størrelse af erhvervsevnetabet, den tilskadekomnes årsløn inden skaden indtraf samt alder. Såfremt den tilskadekomne er yngre end 53 år, vil private arbejdsgivere opleve merudgifter. Hvis den tilskadekomne derimod er ældre end 53 år, vil private arbejdsgivere opleve et fald i udgifterne.

I perioden 2011 til 2022 har den gennemsnitlige alder for modtagere af kapitaliserede engangserstatninger været 56 år. Det skønnes på den baggrund, at lovforslaget vil medføre et beskedent fald i de årlige udgifter for det grønlandske erhvervsliv på omtrent op til 400.000 kr. i gennemsnit henover en årrække.

Der vil også kunne opstå merudgifter som følge af, at de særlige satser for kost og logi efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland udskiftes med Skattestyrelsens satser. I tilfælde af at en tilskadekommen vil have ret til, at værdien af fri kost og logi indregnes i vedkommende årsløn før skaden, vil private arbejdsgivere kunne opleve merudgifter på omtrent 10.000 kr. per tilfælde. Det skønnes, at et sådant tilfælde kun vil optræde med mange års mellemrum.

Lovforslaget vurderes at indebære beskedne administrative konsekvenser for Arbejdsmarkeds Erhvervssikring. Disse konsekvenser vurderes at være langt under fire mio. kr., og kvantificeres derfor ikke yderligere.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for det grønlandske erhvervsliv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at ændre klagefristen for tilskadekomne eller efterladte, der opholder sig udenfor Europa, har begrænsede administrative konsekvenser for borgerne.

For tilskadekomne eller dennes efterladte vil klagefristen være seks uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen uanset, hvor tilskadekomne eller dennes efterladte befinder sig. Efter gældende regler er klagefristen for tilskadekomne eller efterladte, der opholder sig udenfor Europa tre måneder. Den almene digitale omstilling betyder, at tilskadekom-

ne har mulighed for at læse sine afgørelser og klage over disse elektronisk, uanset hvor den pågældende opholder sig. Der er derfor ikke længere behov for forlængede klagefrister for tilskadekomne, der opholder sig uden for Europa. Ankestyrelsen vil fortsat have mulighed for at dispensere fra klagefristerne i særlige tilfælde.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde EU-retlige konsekvenser.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. april 2024 til den 23. maj 2024 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

AK (Tjenestemandsföreningen), Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejds miljørådet i Grønland, ASG (Akademikernes Sammenslutning i Grønland), Departementet for Boliger og Infrastruktur, Departementet for Erhverv, Departementet for Finanser, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Forskning og Miljø, Departementet for Mineralske Råstoffer, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Departementet for Sundhed, Departementet for Udenrigsanliggender, Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Formandens Departement, Forsikring & Pension, Grønlands Erhverv, Grønlands Selvstyre, IMAK (Lærernes Fagforening), KNAPK (Fagforening for fiskere og jægere), Kommunerne i Grønland, NPK (Pædagogernes Fagforening), NUSUKA (arbejdsgiverforening), PK (Sygeplejerskernes Fagforening), Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, SIK (Fagforbund) og Styrelsen for Arbejds marked og Rekruttering.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for landsstyre og kommuner	Fald i udgifter på 100.000 kr. årligt (gennemsnitligt skøn henover en årrække)	Ingen
Implementeringskonsekvenser for landsstyre og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Fald i udgifter på 400.000 kr. årligt (gennemsnitligt skøn henover en årrække)	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, at der ved en ulykke forstås en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Personskaden skal skyldes påvirkninger fra pludselige hændelser eller påvirkninger inden for 5 dage. Kravet i lovens § 5 om, at skaden skal være en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, skal fortsat også være opfyldt.

Ved lovforslaget foreslås det at indsætte en ny § 6, stk. 2, hvorefter personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.

Samlet vil det gældende stk. 1, sammenholdt med forslaget til et nyt stk. 2, definere en personskade, som er omfattet af loven og kan anerkendes som en arbejdsulykke.

Forslaget til den nye § 6 stk. 2, redegør nærmere for forståelsen af, hvad der efter loven skal forstås ved en personskade. Det præciseres således, at en personskade kan være en fysisk eller en psykisk helbredsskade.

Med forslaget vil det fremgå, at også forbigående personskader kan anerkendes som en arbejdsulykke, uanset om ulykken kræver behandling for at gå over, og uanset om der konkret er foretaget en medicinsk behandling af skaden. En forbigående personskade vil f.eks. kunne være et sår, en let forstuvning, en hjernerystelse, der går over af sig selv efter kort tid, eller en forbigående belastningsreaktion/tilpasningsreaktion udløst af en pludselig opstået truende situation, uanset om de helbredsmæssige følger kræver medicinsk behandling eller ej. Modsat vil f.eks. et mindre blå mærke, en overfladisk rift eller en forskrækkelse fortsat ikke kunne anses som en personskade efter loven. Det afgørende for sondringen er, at de sidstnævnte følger ikke har nogen betydning for tilskadekomnes aktuelle og efterfølgende helbredsmæssige tilstand. Grænsen vil gå ved følger af påvirkninger, som efter almindelig opfattelse ikke vil anses for at være en egentlig personskade. Det vil sige, at der hverken er fysiske eller psykiske følger, som på nogen måde – midlertidigt eller varigt – påvirker den tilskadekomnes almentilstand eller daglige livsførelse.

Den foreslåede ændring af ulykkesbegrebet vil ikke ændre på, at hændelsen eller påvirkningen skal være egnet til at medføre den anmeldte personskade. Det forudsættes således, at der i overensstemmelse med gældende praksis ved vurderingen af, om en hændelse kan anerkendes som en arbejdsulykke, fortsat skal lægges vægt på, om hændelsen eller påvirkningen har medført en fysisk eller psykisk skade af varig eller forbigående karakter, samt om hændelsen eller påvirkningen er egnet til at medføre den anmeldte person-

skade hos den konkrete tilskadekomne. Dette fremgår af Højesterets dom af 9. november 2016, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2017, side 516 H. Dommen har ligeledes betydning for retstilstanden i Grønland.

Ulykker, der er opstået som følge af stik fra urene kanyler (stikskader), vil uanset ovenstående kunne anerkendes som arbejdsulykker, selv om disse ulykker ikke umiddelbart har betydning for tilskadekomnes helbredsmæssige tilstand, idet der ved stikskader kan være en risiko for alvorlige følger, som først manifesterer sig på et senere tidspunkt. Dette svarer til praksis før højesteretsdommen.

Den foreslåede ændring af ulykkesbegrebet vil ikke ændre på beviskravet. Det betyder, at der fortsat, i overensstemmelse med gældende praksis, vil skulle foretages en konkret bevismæssig bedømmelse af de foreliggende oplysninger, og en juridisk og medicinsk vurdering af om der antages at være årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden. Ved denne vurdering indgår hændelsens eller påvirkningens karakter, skadens art, hvornår generne er opstået og andre relevante forhold. Den medicinske årsagssammenhæng står således ikke alene, men er et element blandt flere.

Med den foreslåede ændring af ulykkesbegrebet forudsættes det, at der ikke vil være behov for indgående lægelige vurderinger, når der er tale om en hændelse, som umiddelbart kan forklare skaden. Dette svarer til den praksis, der var gældende før en Højesteretsdom fra 2013 (offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2014, side 452 H). Højesteret fastslog, at ulykkesbegrebet skal ses i sammenhæng med de erstatningsformer, som tilskadekomne har ret til efter lov om arbejdsskadesikring, således at ulykkesbegrebet skal ses i lyset af de ydelser, der kan gives efter lov om arbejdsskadesikring. Dommen medførte, at forbigående smerter, der ikke kræver behandling, men går over af sig selv, normalt ikke vil anses som en personskade. Det gælder for eksempel, når en håndværker falder ned fra en stige og brækker et ribben, og bruddet heles uden behandling, eller når en lagerarbejder løfter en kasse i en akavet stilling og pådrager sig vedvarende rygmerter, som går over af sig selv efter et stykke tid uden behandling.

Personer, der er kommet til skade i forbindelse med arbejdet i Grønland, kan være berettiget til sygedagpenge efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland i tilfælde af, at skaderne har medført hel eller delvis uarbejdsdygtighed i mindst en dag efter skadens indtræden. Ankestyrelsen har derfor i principafgørelse 61-16 ud fra princippet om, at ulykkesbegrebet skal ses i sammenhæng med de erstatningsformer, som tilskadekomne har ret til efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, fastslået, at en forbigående skade, der ikke kræver behandling for at gå over, kan anerkendes som en arbejdsskade efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvis anerkendelsen i det konkrete tilfælde medfører, at tilskadekomne vil have ret til dagpenge efter samme lov. Denne lempeligere praksis vedrører imidlertid alene den andel af forbigående skader, hvor en anerkendelse af skaderne kan

føre til, at tilskadekomne er dagpengeberettiget efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. En forbigående skade, som går over af sig selv uden behandling, vil således ikke blive anset som en personskade i de tilfælde, hvor skaden ikke har resulteret i hel eller delvis uarbejdsdygtighed hos tilskadekomne. Der er således stadig en andel forbigående ikke behandlingskrævende skader, som efter gældende ret ikke kan anerkendes efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Med den foreslåede ændring vil der fortsat være behov for en nærmere vurdering af ulykker, der er opstået uden kendt ydre årsag, og hvor kravet til bevis indebærer en lægelig vurdering af, om der er tale om en hændelse eller påvirkning, der kan forklare personskaden. En sådan personskade, der kan opstå uden kendt ydre årsag, vil f.eks. være personskader på muskler, nerver, sener og led. Reglerne om bevisskrav skal ses i sammenhæng med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings pligt til at belyse sagerne bedst muligt inden afgørelsen. Hertil kommer tilskadekomnes ret til at afgive et indlæg, inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse.

En ulykke vil fortsat skulle afvises som en arbejdsulykke efter loven, hvis den påvirkning, der er tale om, ikke er egnet til at forårsage personskaden. I denne vurdering indgår lægelig sagkundskab i de tilfælde, hvor sammenhængen mellem påvirkningen og skaden giver anledning til tvivl. En ulykke vil også skulle afvises, hvis hændelsen eller påvirkningen ikke skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår.

En hændelse eller påvirkning kan anses for at være årsag til en personskade, når der er en biologisk naturlig og logisk forklaring på, at personskaden opstod som følge af en hændelse eller påvirkning på arbejdet. I denne vurdering kan der også tages hensyn til, om hændelsen eller påvirkningen har haft en karakter og et omfang, der gør det sandsynligt, at personskaden er opstået som følge heraf. Hvis der ikke er en sådan forklaring, kan det skyldes, at personskaden er opstået som følge af en særlig disposition hos tilskadekomne til at udvikle personskaden uden en kendt ydre påvirkning.

Et hårdt slag mod lænden vil eksempelvis være en egnet årsag til at give lændesmerter. Det er biologisk naturligt og logisk at få en skade i ryggen, når man har fået et hårdt slag over ryggen. En sådan personskade vil blive anerkendt som en arbejdsulykke. Omvendt vil det at få smerter ved, at man rejser sig fra en stol, ikke kunne anses for at være en relevant årsag til akutte lændesmerter. Dette gælder, selv om smerterne opstod samtidigt med, at tilskadekomne rejste sig. Den tidsmæssige sammenhæng mellem personskaden og påvirkningen er således ikke tilstrækkelig til anerkendelse af ulykken som en arbejdsulykke. Smerterne kunne være en følge af, at pågældende var særlig eksponeret for at udvikle rygsmerter på det pågældende tidspunkt, uanset den konkrete bevægelse. En sådan ulykke vil fortsat ikke skulle anerkendes som en arbejdsulykke.

Det vil tale for en anerkendelse af ulykken som en arbejds-

ulykke, hvis skaden er sket ved løft af en tung og uhåndterbar genstand under akavede forhold, da en sådan belastning anses for at være en biologisk naturlig og logisk forklaring på udvikling af akutte smerter i ryggen. Omvendt vil det tale for at afvise ulykken som en arbejdsulykke, hvis der er tale om løft af en mindre genstand under optimale forhold, da en sådan påvirkning normalt ikke er en biologisk naturlig og logisk forklaring på, at en personskade er opstået som følge af påvirkningen.

Som hidtil kan en forværring af en lidelse anerkendes som en personskade efter loven, når forværringen i sig selv udgør en personskade. Det fremgår af Højesterets dom, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2017, side 516, at forværringen kan anerkendes, hvis den er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for fem dage. Fastsættelsen af godtgørelse og erstatning vil tage udgangspunkt i følgerne af forværringen.

Lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer en lempelse med hensyn til kriterierne for, hvornår der er tale om en personskade i forhold til den praksis, som har udviklet sig efter Højesterets dom i 2013. Som konsekvens af den foreslåede ændring vil også påviste personskader, som ikke vil give ret til godtgørelse eller erstatning efter loven, kunne anerkendes som en arbejdsskade. Det forhold, at en ulykke anerkendes som en arbejdsulykke, medfører ikke i sig selv ret til godtgørelse og erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Retten hertil forudsætter fortsat, at lovens betingelser herfor er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 6 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 14 stk. 1, 3. pkt., at optræning skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Efter bestemmelsen skal to betingelser være opfyldt for, at tilskadekomne kan få erstatning for udgifter til sygebehandling og optræning under sagens behandling, eller under sagens genoptagelse, nemlig at optræningen foretages som efterbehandling under lægelig kontrol, og at efterbehandlingen finder sted i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Ved den konkrete vurdering af spørgsmål om erstatning for betaling af udgifter efter § 14, stk. 1, 3. pkt., lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i praksis vægt på, hvorvidt der i henhold til § 14, stk. 1, 1. pkt., er en lægelig begrundelse for en given behandling. Det er således en forudsætning, at behandlingen skal være nødvendig for at opnå den bedst mulige optræning eller helbredelse af en skades følger. Der stilles almindeligvis krav om, at der kan påvises en årsags-sammenhæng imellem skaden og behandlingen.

Kravet om at efterbehandlingen skal finde sted i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen indebærer en vis tidsmæssig begrænsning i relation til den periode, der må forløbe imellem sygebehandlingen og efterbehandlingen. Det forudsættes med formuleringen, at efterbehandlingen foretages kort tid efter sygebehandlingen. I praksis lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved den konkrete behandling af arbejdsskadesager dog primært vægt på, hvorvidt behandlingen er modtaget inden skaden er blevet stationær, og dermed har været nødvendig, jf. lovens § 14, stk. 1, 1. pkt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at § 14, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke længere vil blive stillet krav om, at der skal være en lægelig kontrol med den optræning, der foretages som efterbehandling. Den foreslåede ændring medfører endvidere, at der ikke længere vil blive stillet krav om en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng mellem sygebehandling og optræning.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at kravene om at en behandling skal være lægelig begrundet og om, at der skal være en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng imellem sygebehandlingen og optræningen, førend udgifterne til behandling kan erstattes, i praksis allerede følger af § 14, stk. 1, 1. pkt., og henvisningen til, at en behandling skal have været nødvendig for at opnå den bedst mulige helbredelse for arbejdsskadens følger. Således vurderer Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre, at § 14, stk. 1, 3. pkt., i praksis er uden selvstændig betydning.

Det er med den foreslåede ophævelse af § 14, stk. 1, 3. pkt., ikke hensigten at ændre praksis for tilkendelse af erstatning for udgifter for efterbehandling m.v. Det understreges, at de generelle betingelser for at opnå erstatning for udgifter til behandling efter § 14, stk. 1, 1. pkt., fortsat vil være gældende. Muligheden for erstatning efter bestemmelsen vil således fortsat forudsætte, at den behandling, der søges erstatning for, skal være nødvendig for at opnå den bedst mulige helbredelse for arbejdsskadens følger. Det vil tillige fortsat være et krav, at der skal være en lægelig begrundelse for behandlingen. Endelig forudsættes det også efter ophævelsen af § 14, stk. 1, 3. pkt., at behandlingen som udgangspunkt skal modtages inden det tidspunkt, hvor skaden måtte blive stationær, og der vil på den vis fortsat gælde et krav om en tidsmæssig sammenhæng imellem behandlingen og skadens opståen.

Den foreslåede ophævelse vil endvidere medføre, at bestemmelsen ikke længere vil henvise til krav, som er svære at imødekomme i det grønlandske samfund, hvor der, især i de mindre bygder, er en generel mangel på læger. Efter ophævelsen af § 14, stk. 1, 3. pkt., vil § 14 i sin helhed dermed bedre afspejle de grønlandske forhold.

Det vil fortsat være forsikringsselskaberne eller Arbejdsmar-

kedets Erhvervssikring, der vurderer, hvorvidt betingelserne for at få erstatning for udgifter til optræning er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse er tilpasset de grønlandske forhold.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 1, at når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, afgør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 og godtgørelse for varigt mén efter § 22. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervssygdomme, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Endvidere fremgår det af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 2, at hvis arbejdsskaden har medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1, regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbetrag ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er således inden for disse frister forpligtet til at træffe afgørelse om, hvorvidt den anmeldte skade skal anerkendes som en arbejdsskade, herunder om tilskadekomne og efterladte er berettiget til godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne (samlet afgørelse).

Efter gældende regler regnes fristerne fra tidspunktet, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen om ulykken eller sygdommen. Dette skyldes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har mulighed for at behandle sagen før den er anmeldt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det i § 15 at ophæve stk. 1 og 2.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

Forslaget vil medføre, at de lovbestemte frister i § 15, stk. 1 og 2, for behandling af anmeldte arbejdsskader og afgørelse af, om tilskadekomne har ret til ydelser efter loven, ophæves. Forslaget vil give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring større fleksibilitet i forhold til at tilrettelægge sagsbehandlingen under hensyn til de relativt store udsving, der er mellem de forskellige sags- og afgørelsestyper i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, med henblik på at reducere sagsbehandlingstiden. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at de lovbestemte frister tilsvarende er blevet ophævet efter lov om arbejdsskadesikring i Danmark med virkning fra 1. juli 2024.

En konsekvens af forslaget vil være, at der ikke længere vil

være en forudsætning om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal træffe en samlet afgørelse om anerkendelse og erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål.

Det forudsættes med forslaget, at ovenstående mål som udgangspunkt også vil gælde for sager omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, medmindre der under hensyn til de grønlandske forhold og i dialog med Grønlands Selvstyre fastsættes særlige mål for sagsbehandlingstiden i sager efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Det forudsættes ligeledes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper og retningslinjer, som gælder i Grønland, vil opstille mål for sagsbehandlingstider for de enkelte sagstyper på arbejdsskadeområdet, som bør være offentligt tilgængelige, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil orientere sagens parter om den forventede sagsbehandlingstid. Desuden forudsættes det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil underrette sagens parter, hvis den udmeldte forventede sagsbehandlingstid i en konkret sag ikke kan overholdes. Forslaget vil ikke ændre på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter forvaltningsretlige principper og gældende praksis fortsat skal træffe afgørelser i arbejdsskadesager inden for rimelig tid.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 19 og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 4

Efter den gældende § 16 har den tilskadekomne ret til dagpenge ved fuld eller delvis uarbejdsdygtighed som følge af arbejdsskaden. Dagpengene svarer efter § 18 til den til enhver tid gældende sats for arbejdsmarkedsydelsen, jf. Inatsisartutlov nr. 2 af 15. maj 2014 om arbejdsmarkedsydelse. Satsen anvendes i forhold til tilskadekomnes individuelle gennemsnitlige timetal i 13 uger forud for sygemeldingen, dog højst 40 timer og mindst 20 timer. Timesatsen for arbejdsmarkedsydelsen er 90 pct. af mindstelønnen for en ikke-faglært arbejder efter overenskomst mellem SIK og Inatsisartut.

Ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det i § 18, 1. pkt., at ændre »arbejdsmarkedsydelse« til: »jobsøgningsydelse under sygdom efter Inatsisartutlov nr. 7 af 20. juni 2022 om jobsøgningsydelse«.

Ændringen er en konsekvens af, at Grønlands Selvstyre ved bekendtgørelse nr. 78 af 14. december 2023 har sat Inatsisartutlov nr. 7 af 20. juni 2022 om jobsøgningsydelse i kraft pr. 1. januar 2024 og samtidig har ophævet Inatsisartutlov nr. 2 af 15. maj 2014 om arbejdsmarkedsydelse. Jobsøgningsydelsen afløser således arbejdsmarkedsydelsen. Efter § 20, stk. 1, i Inatsisartutlov nr. 7 af 20. juni 2022 om jobsøgningsydelse beregnes jobsøgningsydelsens procentsats på grundlag af mindstelønnen pr. time for en ikke-faglært arbejder efter overenskomst om timelønnede faglærte og ikke-faglærte arbejdere mellem SIK og Naalakkersuisut og udgør under sygdom 90% af mindstelønnen pr. time.

Forslaget betyder, at dagpengesatsen for tilskadekomne fremadrettet fortsat vil blive reguleret efter timesatsen for mindstelønnen for en ikke-faglært arbejder efter gældende overenskomst med den sats, som udbetales under sygdom, hvormed dagpengesatsen fastholdes på samme niveau som hidtil.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 21, stk. 7, 2. pkt., at er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen, jf. stk. 1, 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Bestemmelsen indebærer, at tilskadekomne, som er mindre end to år fra at opnå ret til alderspension, i alle tilfælde vil få erstatningen for tab af erhvervsevne omsat til et kapitalbeløb, svarende til to gange den årlige løbende erstatning. Det gælder også for tilskadekomne, som har nået pensionsalderen, og gælder uanset, om erhvervsevnetabet er på over eller under 50 pct.

Ved lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det, at i § 21, stk. 7, 2. pkt. ophæves og i stedet affattes således, at er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå alderspensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå alderspensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning.

Forslaget indebærer i overensstemmelse med gældende regler, at kapitaliseringsfaktoren ikke falder yderligere, når der er 2 år til tilskadekomne når alderspensionsalderen. Gældende pensionsalder i Grønland er 67 år, og det indebærer, at kapitaliseringsfaktoren ikke falder yderligere, når tilskadekomne fylder 65 år. Samtidig indebærer forslaget, at opgørelsesmetoden for kapitaliseringsfaktoren ved omsætning af den løbende erstatning til et kapitalbeløb ændres. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 9, hvorefter kapitaliseringsfaktoren vil blive fastsat ud fra aktuarmæssige principper og vil være variabel fra år til år. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes en fast faktor svarende til gældende lov. I stedet henvises til den faktor, der er fastsat efter reglerne i § 31 for en person, der er 2 år fra at nå pensionsalderen. Denne faktor fastsættes årligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.8.

Til nr. 6.

Der er i dag ikke hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland kan træffe en endelig afgørelse om tabet af erhvervsevne og samtidig tilkende en løbende erstatning for tab af erhvervsevne for en periode før afgørelse om den endelige erstatning.

Det foreslås ved lovforslagets § 1, nr. 6, at der i § 21 ind-

sættes et nyt *stk. 8*, hvoraf det vil følge, at udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 31, stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejdsskaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Det foreslås endvidere, at der i § 21 indsættes et nyt *stk. 9*, hvorefter reglerne i stk. 7 og 8 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 46 og 47. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har genoptaget sagen, jf. § 47.

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

Med forslaget vil der blive skabt mulighed for, at der kan tilkendes en løbende erstatning til tilskadekomne i sager, der ender med en kapitalerstatning for tab af erhvervsevne, hvilket vil sikre overensstemmelse med sager, der ender med en løbende erstatning for tab af erhvervsevne.

Når der tilkendes en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, skal den løbende erstatning begynde på det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne. Dette tidspunkt kan ligge før afgørelsen om erstatning. Den løbende erstatning kan dog tidligst udbetales fra det tidspunkt, hvor skaden er anmeldt til forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I sager, der genoptages, vil erstatningen tidligst kunne udbetales fra det tidspunkt, hvor der anmodes om genoptagelse. I sager, der genoptages på foranledning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, vil erstatningen tidligst kunne udbetales fra det tidspunkt, som fremgår af Arbejdsskade styrelsens afgørelse om, at sagen skal genoptages.

Forslaget er i overensstemmelse med de regler, som gælder efter lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.8.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 28, stk. 2, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Efter gældende praksis reguleres satserne for fri kost og logi efter samme metode, som de øvrige reguleringer i § 29, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. I bestemmelsen henvises til reglerne i § 25, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, hvorefter beløbene hvert år reguleres pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, § 2.

Beskæftigelsesministeren fastsætter hvert år med virkning pr. 1. januar for det følgende år værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren. For 2022 er satserne for kost og logi offentliggjort på Center for Ar-

bejdsskaders hjemmeside. Værdien er fastsat til 43.800 kr. årligt for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren, mens værdien af kosten alene er fastsat til 98 kr. pr. dag.

Ved lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås det at, § 28, stk. 2, 2. pkt., affattes således: »Satserne for værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren, svarer til de satser, der fastsættes af Skattestyrelsen i Grønland for det pågældende år.«

Værdien af fri kost og logi indgår i tilskadekomnes årsløn, der anvendes til beregning af erstatningen for tab af erhvervsevne.

Med forslaget vil værdien for den enkelte tilskadekomnes kost og logi hos arbejdsgiveren følge de satser for kost og logi, som Skattestyrelsen i Grønland fastsætter på skatteområdet. På den måde vil tilskadekomne ikke opleve forskel mellem de satser for fri kost og logi, der anvendes ved beregningen af vedkommendes skatteforhold, og de satser for fri kost og logi, der anvendes ved fastsættelsen af en arbejdsskadeerstatning. Den foreslåede ændring vil således medføre en harmonisering af satserne for fri kost og logi på arbejdsskade- og skatteområdet i Grønland.

Skattestyrelsen i Grønland fastsætter satserne i en vejledende anvisning. For tilskadekomne med fri kost og logi hos arbejdsgiveren, vil fire satsgrupper i den vejledende anvisning som udgangspunkt være relevante. Det drejer sig om pkt. A (værdi af fri logi), pkt. B (værdi af fri kost), pkt. D (fri kost og logi for råstoffer og uden for kommunal inddeling) og pkt. E (frit ophold for bestyrere og hoteldirektører m.fl.).

Efter gældende praksis fastsætter Skattestyrelsen i Grønland satserne for kost og logi ved en regulering på baggrund af forbrugerprisindekset fra Grønlands statistik ("samtlige varer og tjenester") på baggrund af tal fra 2008, der årligt opreguleres. Ved beregning af de nye satser tillægges eller fratrækkes ændringen i forbrugerprisindekset.

Forslaget vil medføre en justering af satserne, idet de gældende satser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland som udgangspunkt er lavere end satserne, der offentliggøres af Skattestyrelsen i Grønland.

På arbejdsskadeområdet i Grønland er værdien af kost og logi, jf. Meddelelse nr. 140 af 8. oktober 2021, i 2022 således fastsat til 43.800 kr. årligt for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren. På skatteområdet i Grønland er værdien af fuld kost og logi i 2022 sammenlagt fastsat til 55.100 kr. pr. år, jf. pkt. A og B i Skattestyrelsens vejledende anvisning for 2022. Årslønnen for personer, der har haft fri kost og logi forud for skaden vil således få fastsat en årsløn, der er 11.000 kr. højere, hvilket vil indebære en mindre økonomisk stigning i udgifterne til erstatninger for tab af erhvervsevne. De højere udgifter til erstatning vurderes dog at være af mindre karakter, da det kun er et lille mindretal, der har modtaget fri kost og logi hos arbejdsgiveren forud for skaden.

For så vidt angår den persongruppe, der er omfattet af Skat-testyrelsen i Grønlands vejledende anvisnings pkt. D, er værdien af fuld kost og logi pr. år sammenlagt fastsat til 40.400 kr. i 2022. Der vil således for denne gruppe blive tale om en mindre økonomisk reduktion i udgifterne til erstatninger for tab af erhvervsevne. De lavere udgifter til erstatning vurderes dog at være af mindre karakter.

Forslaget vil således samlet både kunne føre til højere og lavere udgifter til erstatninger for tab af erhvervsevne i begrænset omfang.

Lovens satser for kost og logi vil således ikke fremover blive fastsat i bekendtgørelser udstedt af Beskæftigelsesministeriet, men vil fremgå af de vejledende anvisninger fra Skattestyrelsen i Grønland på baggrund af de værdiansættelser, som Grønlands regering (Naalakkersuisut) har besluttet for det pågældende år.

Den foreslåede bestemmelse er tilpasset de grønlandske forhold.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 30, stk. 4, 1. pkt., at udbetales de beløb, der er nævnt i stk. 1, senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugers-fristen, indtil betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat i lov om renter ved forsinket betaling m.v.

De omhandlede beløb er erstatninger og godtgørelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Bestemmelsen har til formål at sikre en hurtig udbetaling af erstatning og godtgørelse til tilskadedkomne og efterladte, når afgørelsen er truffet.

Tilskadedkomnes erstatning eller godtgørelse forrentes derfor fra udløbet af fire-ugers fristen. Det betyder, at det nuværende tidspunkt for påbegyndelse af tilskrivning af renter, ligger to uger forud for tilskadedkomne og efterlades frist på seks uger, for at klage over afgørelsen, jf. lovens § 49, stk. 2, 2. pkt.

For at undgå at skulle udbetale en erstatning eller godtgørelse, som, afhængig af en potentiel klagesags udfald, alligevel ikke skulle have været udbetalt, vil forsikringsselskaberne skulle vente med at udbetale erstatningen eller godtgørelsen, indtil klagefristen på seks uger er udløbet. Hvis et forsikringsselskab afventer klagefristens udløb, vil udbetalingen imidlertid ikke ske i overensstemmelse med 4-ugers fristen for udbetaling. Overskrides fristen for udbetaling, vil der påløbe renter, hvilket resulterer i, at der i disse tilfælde skal beregnes rentebeløb.

Den nuværende ordning, hvor fristen for udbetaling af er-

statningen er fire uger, men fristen for påklage er seks uger, vurderes derfor ikke at være hensigtsmæssig.

Ved lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det i § 30, stk. 4, 1. pkt., at ændre »4 uger« til »7 uger«, og »4-ugers-fristen« ændres til »7-ugers-fristen«.

Med forslaget fastsættes fristen for udbetaling til at være syv uger og dermed en uge mere end fristen for påklage. På den måde vil forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring m.fl. få mulighed for at vente med at udbetale erstatning og godtgørelse, indtil klagefristen er udløbet. Hermed sikres, at udbetaling efter klagefristens udløb er rettidig, og at beløb, der udbetales indtil syv uger efter datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, ikke forrentes.

Forslaget betyder således, at der først vil påløbe renter for forsinket udbetaling efter udløbet af 7-ugers-perioden.

Den foreslåede bestemmelse er tilpasset de grønlandske forhold.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Til nr. 9

Når en arbejdsskade har nedsat tilskadedkomnes evne til at opretholde sin indtægt ved arbejde, har tilskadedkomne ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Efter gældende regler tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne til tilskadedkomne eller dennes efterladte, der ved tilskadedkomnes død har mistet en forsørger.

Erstatningen kan udbetales som en løbende erstatning eller som et kapitalbeløb. En løbende erstatning udbetales månedligt, indtil modtageren når pensionsalderen eller grundlaget for den løbende erstatning ophører. Erstatning i form af kapitalbeløb udbetales én gang.

En endelig tilkendt erstatning efter § 21 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct., skal normalt, og uden den erstatningsberettigedes samtykke, omsættes til et kapitalbeløb, jf. § 31, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

En endelig tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover, kan efter den erstatningsberettigedes anmodning omsættes til et kapitalbeløb, jf. § 31, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Dog er det højst den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., der kan omsættes.

Erstatning for tab af forsørger tilkendes som en tidsbestemt, løbende erstatning, der udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet og i højst 10 år, jf. § 24, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Erstatning for tab af forsørger udbetales som udgangspunkt som en løbende erstatning, men kan omsættes til et kapitalbeløb efter anmodning fra

den efterladte, jf. lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 24, stk. 3, jf. § 31, stk. 3.

Det fremgår af § 31, stk. 4, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætningstidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales.

Ved omsætning af en løbende erstatning til et kapitalbeløb anvendes kapitaliseringsfaktorer, der efter lovbemærkningerne til bestemmelsen består af dødelighedsforudsætninger og renteniveau. Kapitaliseringsfaktorerne er fastsat efter aktuarmæssige principper og anvendes med det formål at beregne den nutidsværdi, som erstatningen ville have, såfremt den fortsat var løbende. Det er angivet i bestemmelsen, at omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales hvilket betyder, at tilskadekomnes erhvervmæssige forhold på dette tidspunkt skal være tilstrækkeligt afklarede.

Principperne for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorerne er uændrede siden 1978 og svarer til de principper, der anvendes efter lov om arbejdsskadesikring, før denne blev ændret i 2007.

Kapitaliseringsfaktorerne afhænger af flere elementer på omsætningstidspunktet, med henblik på at kunne beregne værdien af alle de fremtidige erstatninger, indtil modtageren når pensionsalderen. Følgende to elementer indgår i fastsættelsen:

- Dødelighedsforudsætninger: det såkaldte U74-indeks, som er baseret på den observerede dødelighed i Danmark i 1960'erne og 1970'erne, og hvor der skelnes mellem mænd og kvinder, idet dødeligheden blandt kvinder i Grønland statistisk set er mindre end blandt mænd. Dødelighedsantagelsen i U74-indekset er utidssvarende, idet den aktuelle levealder er højere, end levealderen i 1960'erne og 1970'erne. Anvendelsen af dødelighedsantagelsen i U74-indekset medfører, at størrelsen på kapitalerstatningerne generelt er for lave, sammenlignet med de løbende erstatninger, og set i forhold til et tidssvarende beregningsgrundlag.
- Renteniveau: et fastsat niveau på 10 pct. for fremtidig forrentning af kapitalbeløbet, hvor renten fratrækkes engangserstatningen for hvert år indtil erstatningsophør. Anvendelsen af renteniveauet medfører, at der foretages et fratæk i den kapitaliserede erstatning, der er højere end den forrentning, som erstatningsberettigede med rimelighed ville kunne forvente via placering/investering af en engangserstatning/formue.

Kapitaliseringsfaktorerne fastsættes derudover i spring i hele år og tager således ikke hensyn til tilskadekomnes mere præcise alder, herunder om vedkommende netop er fyldt år eller står over for et aldersskifte indenfor eksempelvis to måneder. Det betyder, tilskadekomne modtager samme kapitalerstatning, uanset at modtageren for eksempel er 43 år og 1 måned eller 43 år og 11 måneder.

Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb er den skattefri, hvorimod den er skattepligtig, hvis den udbetales som en løbende erstatning. Der tages ikke højde herfor i kapitaliseringsfaktoren, hvilket indebærer, at der ikke foretages fratæk for skat, svarende til den skat, der betales af den løbende årlige erstatning. Det betyder, at erstatningen har større værdi som en kapitaliseret erstatning, end erstatningen har som en løbende erstatning.

Det fremgår endvidere af gældende § 31, stk. 4, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at omsætning af erstatning alene har virkning for fremtiden. Det betyder, at kun de fremtidige erstatninger kan omsættes til et engangsbeløb, da den løbende erstatning skal påbegyndes på det tidspunkt, hvor der er påvist tab af erhvervsevne. Tidspunktet kan ligge før afgørelsen om erstatning, dog tidligst på det tidspunkt, hvor skaden er anmeldt til forsikringssselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det fremgår endelig af gældende § 31, stk. 4, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre, fastsætter regler for omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb.

Således er beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvordan erstatning for tab af erhvervsevne som en løbende erstatning omsættes til et kapitalbeløb, jf. § 31, stk. 4, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Reglerne om omsætning af løbende erstatning til et kapitalbeløb følger af bekendtgørelse nr. 1602 af 18. december 2018 om omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at § 31, stk. 4, affattes således: »Omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb finder sted på grundlag af erstatningens størrelse på omsætningstidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på baggrund af aktuarmæssige principper i spring af hele år og måneder. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.«

Forslaget vil bl.a. medføre, at begreberne »erstatning« og »ydelse« i § 31 stk. 4, ensrettes således, at alene begrebet »erstatning« anvendes. Begge begreber omfatter den erstatning for tab af erhvervsevne eller erstatning for tab af forsørger, som tilskadekomne eller efterladte får udbetalt i forbindelse med en arbejdsskadesag.

Brugen af de to begreber omhandler samme situation, hvor erstatningen omsættes fra en løbende, månedlig erstatning til en kapitalerstatning. Ensretningen af begreberne vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, og der er således alene tale en sproglig ændring, som forenkler bestemmelsen.

Forslaget til § 31, stk. 4, 1. pkt., vil fortsat medføre, at

omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb vil finde sted på grundlag af erstatningens størrelse på omsætnings-tidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales.

Det betyder, at der ikke ændres på gældende ret, hvorefter omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Tilskadekomnes erhvervmæssige forhold skal på dette tidspunkt være tilstrækkeligt afklarede.

Forslaget til § 31 stk. 4, 2. pkt., vil medføre, at bestemmelsens eksisterende udformning videreføres, således at omsætning af erstatning alene har virkning for fremtiden.

Dette vil indebære, at tilskadekomne eller efterladte fortsat ikke kan få omsat en løbende erstatning, der vedrører en periode, før kapitalbeløbet kan udbetales, til kapitalbeløb. Det gælder uanset, om erstatningen er udbetalt eller ej.

Forslaget indebærer endvidere, at der i § 31, stk. 4, indsættes et nyt 3. pkt., hvor det fremgår, at faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på baggrund af aktuarmæssige principper i spring af hele år og måneder.

Det foreslås således, at det i overensstemmelse med gældende praksis vil fremgå direkte af bestemmelsen, at kapitaliseringsfaktorerne fastsættes efter aktuarmæssige principper og derudover, at fastsættelsen sker i spring af hele år og måneder og ikke i spring af hele år, som det følger af gældende praksis. På den måde sikres det, at kapitalerstatningen tilpasses tilskadekomnes præcise alder.

Det foreslås hermed, at de gældende kapitaliseringsfaktorer bestående af renteniveau og U74-indekset, udskiftes med mere tidssvarende og retvisende kapitaliseringsfaktorer. Det foreslås, at følgende elementer vil indgå i fastsættelsen af kapitalbeløbet:

- Finanstilsynet Benchmark-model for levetidsforudsætninger.
- Kønsneutralitet.
- Forventninger om et kapitalafkast, beregnet på baggrund af rentefod fastsat som gennemsnittet af de årsgennemsnitlige effektive renter for 30-årige realkreditobligationer i Danmark for den foregående femårige periode.
- En beskatning af forventet kapitalafkast fastsat som summen af skattesatserne i Grønland for foregående indkomstår.
- Et fradrag svarende til beskatningen af den løbende ydelse fastsat som summen af skattesatserne i Grønland for foregående indkomstår.
- En regulering svarende til et femårigt glidende gennemsnit af indeks for prisudvikling i Grønland, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring hvert år indhenter fra Grønlands Statistik, og som i forvejen anvendes ved opregulering af løbende erstatning i Grønland.
- Tilskadekomnes alder i år og måneder.

På nuværende tidspunkt fastsætter Finanstilsynet en gang årligt deres Benchmark for levetidsforudsætninger. Levetidsforudsætningerne bygger på danske data og trods, at leveti-

den i Grønland generelt er kortere end i Danmark, er der tale om mindre variationer, som er mest markante for aldersgrupper, der sjældent tilkendes erstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Dødeligheden for bestemte aldersgrupper i Grønland kan desuden i høj grad være knyttet til konkrete hændelser, og beregninger af variationer i dødeligheden i Grønland vil således være præget af en ikke uvæsentlig grad af vilkårlighed og usikkerhed. På den baggrund vurderes det mest tidssvarende og retvisende niveau for levetid i Grønland at være Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger.

Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger består af to elementer; både Benchmark for den observerede nuværende dødelighed og Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer.

Finanstilsynets Benchmark for den observerede nuværende dødelighed har form af fastsatte dødsintensiteter for alle aldre og fastsættes separat for kvinder og mænd. Benchmark for den observerede nuværende dødelighed bygger på data fra en række danske livsforsikrings selskaber og tværgående pensionskasser og dækker samlet (2018) over en bestand på 2,9 millioner mennesker, som løbende udbygges. Data er herefter bearbejdet af Videncenter for Helbred og Forsikring og af Danmarks Statistik, der går fem år tilbage i tiden og ajourføres årligt.

Da datamaterialet fra Videncenter for Helbred og Forsikring stort set kun omfatter voksne, har Finanstilsynet til beregning af dødsintensiteter for aldrene 0-25 år anvendt befolkningsdata fra hele Danmark leveret af Danmarks Statistik.

Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer består af en fastsat årlig procentuel reduktion af dødsintensiteten for alle aldre og fastsættes separat for kvinder og mænd. Finanstilsynets Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer bygger på data, der er leveret af Danmarks Statistik og består af befolkningsdata fra hele Danmark. Fremskrivningen bygger på de seneste 20 års data og ajourføres årligt.

Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger, som både inkluderer Benchmark for den observerede nuværende dødelighed og Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer, er derfor udtryk for den bedste aktuelle beskrivelse af dødeligheden i Grønland og forventes også at ville være det fremadrettet, da data årligt ajourføres.

Det forudsættes i forlængelse heraf, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring ved anvendelse af Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger til omsætning af en løbende erstatning til kapitalerstatning, både inkluderer Benchmark for den observerede nuværende dødelighed og Benchmark for de forventede fremtidige levetidsforbedringer.

Den foreslåede ændring af kapitaliseringsfaktorerne på arbejdsskadeområdet fra dødelighedsantagelsen i U74-indekset til Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger vil indebære mere tidssvarende kapitalerstatninger til

tilskadekomne og efterladte. Årsagen hertil er, at overlevsandsynligheden er større efter Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger end dødelighedsantagelsen i U74-indekset, og at Benchmarket løbende ajourføres. Kapitalerstatningerne vil fortsat variere, da faktorerne afhænger af modtagerens alder og erstatningsophør.

Finanstilsynets Benchmark for levetidsforudsætninger anvendes på baggrund af en fælles model, der afspejler den gennemsnitlige levetid, uafhængigt af køn.

Ved anvendelse af kønsneutrale kapitaliseringsfaktorer vil lov om arbejdsskadesikring i Grønland svare til reglerne om kapitalisering af arbejdsskadeerstatninger efter lov om arbejdsskadesikring, hvor man siden den 1. marts 2015 har anvendt kønsneutrale kapitaliseringsfaktorer.

Med forslaget vil der ske en opdatering af renteniveauet for den fremtidige forrentning af kapitalbeløbet. Renteniveauet fastsættes ud fra renteniveauet i en forudgående periode. Som mål for den effektive rente anvendes den gennemsnitlige forrentning af en 30-årig realkreditobligation, baseret på et femårigt gennemsnit. Det indebærer, at grundlagsrenten bliver mere stabil, idet man udjævner udsvingene årene imellem. Perioden er på den anden side ikke så lang, at man mister tendensen.

Ved at lade renteforudsætningerne afhænge af objektive kriterier, der faktisk afspejler renteutviklingen i Danmark, har man sikret sig, at der i langt større udstrækning er overensstemmelse mellem (nutids)værdien af en engangserstatning ekskl. forventet forrentning, og en løbende erstatning frem til erstatningsophør.

Derudover vil der med forslaget ske beskatning af et forventet kapitalafkast, hvor der anvendes en gennemsnitlig skatteprocent bestående af kommuneskat, landsskat og fælles kommunal skat som skatteprocent ved beskatning af kapitalindkomst.

Det betyder samlet set, at særligt personer, hvis erstatning vil ophøre i løbet af få år, vil opleve en mindre erstatning, idet genvinsten ved et lavere fradrag for rente vil være lavere end det samlede fradrag for skat. Personer, hvis erstatning først vil ophøre mange år frem i tiden, vil fortsat samlet set opleve markant forhøjede engangserstatninger.

Endvidere vil der med forslaget blive foretaget fradrag svarende til den beskatning, der ville skulle ske af den løbende erstatning, hvor der anvendes gennemsnitlige skatteprocenter ved opgørelsen af den løbende erstatning efter skat. Der anvendes et gennemsnit af skatteprocenten i Grønland, det vil sige kommuneskat, landsskat og fælles kommunal skat.

Samlet set vil en indarbejdelse af fratræk for skat i kapitaliseringsfaktoren medføre en mindre udbetalt kapitalerstatning, da der ikke tidligere er taget højde for skat i den grønlandske kapitaliseringsfaktor. Indarbejdelsen af fratræk i kapitalerstatningen vil sikre, at værdien af en kapitalerstat-

ning og en løbende erstatning i større udstrækning vil ensrettes.

Med forslaget vil omsætningen af en løbende erstatning til en kapitalerstatning endvidere blive justeret i forhold til den forventede prisudvikling. Dette vil ske på baggrund af et gennemsnit af et prisudviklingsindeks, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhenter årligt, og som blandt andet anvendes, når en løbende erstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland reguleres årligt. Det foreslås, at gennemsnittet beregnes på baggrund af indekset for de foregående fem år, idet man derved får taget højde for den seneste udvikling, men samtidig får udjævnet nogle af de udsving, der er i de enkelte år.

Endelig medfører forslaget, at den tilskadekomnes alder vil blive fastsat i spring af hele år og måneder. Af de årlige vejledninger, hvor kapitaliseringsfaktorerne offentliggøres, fremgår alene faktorerne for hele år. Når den tilskadekomnes alder er opgjort i år og måneder, og alderen er mellem de aldre, der er offentliggjort i vejledningerne, benyttes tilsvarende mellemliggende faktorer, baseret på den tilskadekomnes alder, opgjort i år og måneder. Disse mellemliggende faktorer er tilgængelige på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside.

Fastsættelsen i spring af hele år og måneder vil minimere vilkårlige forskelle i erstatninger i forhold til, hvornår en konkret afgørelse med en omsætning af en løbende erstatning til en kapitalerstatning tilfældigvis bliver truffet, f.eks. på henholdsvis den ene eller anden side af den tilskadekomnes fødselsdag. På den måde sikres også en sontring mellem en person, der eksempelvis er 40 år og én måned gammel og en person, der er 40 år og 11 måneder gammel, således at der ved erstatningens udmåling tages højde for, at den ene person er næsten et år yngre end den anden og derfor har næsten et år mere til pensionsalderen.

Indfasningen af de opdaterede kapitaliseringsfaktorer vil ske i takt med, at erstatningerne kapitaliseres. Det vil sige, at merudgiften løbende realiseres samtidig med, at hensættelser til løbende erstatninger omsættes til kapitaliserede engangserstatninger. Forsikringsselskaber vil skulle være opmærksomme på dette allerede på det tidspunkt, hvor de samlede udgifter til en skade i første omgang hensættes.

Det foreslås endelig i § 31 stk. 4, 4. pkt., at videreføre bestemmelsens eksisterende udformning. Forslaget medfører således, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre fastsætter regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren på baggrund heraf er bemyndiget til at fastsætte nærmere generelle regler om omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb i en bekendtgørelse, senest bekendtgørelse nr. 1602 af 18. december 2018 om omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

De årlige kapitaliseringsfaktorer beregnes fremover efter de

foreslåede nye principper i forslaget og bekendtgørelsen og udmøntes derudover fremover i en årlig vejledning på baggrund af indstilling fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikringsbestyrelse. Det svarer til proceduren efter lov om arbejdsskadesikring.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 27 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.8.

Til nr. 10

Det fremgår af den gældende bestemmelse i lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 35, stk. 1, at en arbejdsulykke, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden. Derudover fremgår det af den gældende bestemmelse i lovens § 35, stk. 2, at såfremt en arbejdsulykke ikke er anmeldt efter stk. 1, og tilskadekomne ikke senest på 5-ugers-dagen for skadens indtræden har genoptaget sit sædvanlige arbejde i fuldt omfang, skal skaden anmeldes senest 9 dage herefter.

Efter den gældende bestemmelse skal en arbejdsskade således anmeldes, hvis den kan medføre ret til erstatning og godtgørelse m.v. for tilskadekomne og efterladte efter loven, eller hvis den tilskadekomne ikke har genoptaget sit arbejde i fuldt omfang senest på 5-ugers dagen efter ulykken. Bestemmelsen vedrører alene arbejdsulykker. Efter den gældende bestemmelse er det primære anmeldekriterium, om der er krav på ydelser som følge af en arbejdsulykke, mens det sekundære anmeldekriterium er, om tilskadekomne endnu ikke på 5-ugers-dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang.

En arbejdsulykke er efter gældende ret en personskade, der er forårsaget af en pludselig hændelse eller påvirkning, der har varet i højst fem dage, og som er en følge af arbejdet. Det er således et krav, at ulykken er sket på grund af tilskadekomnes arbejde eller de forhold, arbejdet er foregået under. Fysisk vold, trusler og anden krænkende adfærd uden for arbejdstiden, vil derfor være omfattet, såfremt dette er relateret til arbejde for en arbejdsgiver. Det bemærkes, at personskadebegrebet og dermed anerkendelsesspørgsmålet lempes med nærværende lovforslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Anmeldepligten påhviler enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer her i landet, uanset om beskæftigelsen er lønnet, ulønnet, varig, midlertidig eller forbigående. Dette gælder ligeledes for den arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer, der arbejder på et grønlandsk skib, jf. § 53, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 36, stk. 2, påhviler anmeldepligten arbejdsgive-

ren. For en tilskadekommen, der har sikret sin egen person efter § 36, stk. 3, og for en person, der forsøger at redde menneskeliv her i landet, uden at dette er en naturlig del af dennes arbejde, jf. lovens § 4, stk. 2, nr. 4, foretages anmeldelsen af den pågældende selv eller af dennes efterladte.

Ved lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås det, at § 35 stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes: »Arbejdsgiver skal senest 14 dage efter første fraværsdag anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Stk. 2. Arbejdsulykker, der ikke har medført fravær, men som antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 10, skal anmeldes af arbejdsgiver senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Den foreslåede ændring i § 35, stk. 1, medfører, at arbejdsgiver senest 14 dage efter første fraværsdag skal anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde udover tilskadekomstdagen.

Forslaget vil indebære, at anmeldepligten fortsat påhviler den arbejdsgiver, der efter § 46, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland er sikringspligtig.

Forslaget vil endvidere indebære, at arbejdsgiver skal anmelde en arbejdsulykke, hvis ulykken medfører fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen. Det er i den forbindelse afgørende, om medarbejderen efter tilskadekomstdagen vil kunne påtage sig sin almindelige arbejdsfunktion til sin sædvanlige arbejdstid, uanset om tilskadekomne har fri, f.eks. på grund af weekend eller ferie. Det anses således som fravær, hvis tilskadekomne kun delvist kan påtage sig sit sædvanlige arbejde efter ulykken, uanset at medarbejderen i øvrigt påtager sig andre opgaver og dermed opfylder sin arbejdsmæssige normtid. Den tilskadekomne kan derfor anses som fraværende, selv om den tilskadekomne er på arbejde, hvis det er på nedsat tid eller hvis der tages skånehensyn. Det er uden betydning, om tilskadekomne genoptager sit arbejde i fuldt omfang på selve tilskadekomstdagen.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgiver skal anmelde arbejdsulykken senest 14 dage efter første fraværsdag. Det er således første fraværsdag, der er afgørende for anmeldetidspunktet. Ulykker vil fortsat skulle anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, herunder Center for Arbejdsskader, i elektronisk form eller i papirform på særlige blanketter, der udleveres af Center for Arbejdsskader, forsikringsselskaberne eller Arbejdstilsynet. Anmeldelse kan ske elektronisk på www.anmeld.gl.

Efter § 40 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, har tilskadekomne eller de efterladte mulighed for at rejse krav efter loven, inden 1 år efter, at ulykken er indtrådt, hvis arbejdsgiver ikke har anmeldt ulykken rettidigt. Overholdes

1-årsfristen ikke, er der dog mulighed for at dispensere fra fristen, hvis det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en ulykke, og at tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, medfører, at ulykker, der ikke har medført fravær, men som antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 10, skal anmeldes af arbejdsgiveren senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgiver skal anmelde en ulykke, som er en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under, selvom ulykken ikke har medført fravær, hvis ulykken forventes at medføre ret til:

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15,
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21,
- 3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 22.

Arbejdsgiveren skal fortsat anmelde ethvert dødsfald, der er indtrådt på arbejdspladsen, jf. lovens § 48, stk. 4.

Efter den foreslåede § 35 stk. 2, vil det således være uden betydning, om medarbejderen kan påtage sig sin almindelige arbejdsfunktion til sin sædvanlige arbejdstid. Forslaget vil indebære, at arbejdsgiver skal anmelde arbejdsulykken senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.

Forslaget om at ophæve bestemmelsen i § 35, stk. 3, medfører, at fristen for anmeldelse af erhvervssygdomme ikke længere vil fremgå direkte af loven.

Den gældende bestemmelse i § 35, stk. 3, har ingen selvstændig betydning, idet der også er fastsat regler om anmeldelse og fastsættelse af, hvornår anmeldefristen regnes fra m.v. i bekendtgørelse nr. 1624 af 31. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervssygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Forslaget om at ophæve § 35, stk. 3, vil derfor bidrage til at forenkle loven og gøre lovgivningen mere overskuelig.

Med de foreslåede ændringer af anmeldereglerne § 35 vil det primære anmeldekriterium om fravær i § 35, stk. 1, blive objektivt, og svare til arbejdsmiljølovgivningens regler om, at alle ulykker, der har medført fravær ud over tilskadekomstdagen, skal anmeldes til Arbejdstilsynet. Arbejdsgiverne vil dog efter § 35, stk. 2, fortsat skulle anmelde arbejdsulykker, hvor der forventes at være erstatningsberettigede følger, selvom ulykken ikke har medført fravær.

Arbejdsgiveren vil fortsat skulle anmelde ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (Center for Arbejdsskader). Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer, har efter § 52 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland pligt til at tegne forsikring, jf. også lov om arbejdsskadesikring, § 2. Såfremt der ikke er tegnet forsikring, skal ulykken også anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

De foreslåede ændringer af anmeldereglerne udmøntes i en ny bekendtgørelse efter § 39 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland og en ny bekendtgørelse efter § 58 i lov om arbejdsmiljø i Grønland. Bekendtgørelserne vil også indeholde bestemmelser om straf, jf. § 75, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland og § 67 i lov om arbejdsmiljø i Grønland. En tilpasning af anmeldekriterierne forventes at gøre det nemmere og simplere for arbejdsgivere og andre anmeldere af arbejdsulykker at forstå og vurdere, hvornår en arbejdsulykke er anmeldepligtig.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 31 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 11

Efter gældende regler skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 4, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

Ved lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås det i § 35, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., at ændre »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2 samt § 38«.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 10, hvorved § 35, stk. 3, ophæves, således at reglerne om anmeldelse af erhvervssygdomme fremgår af § 38, samt af bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervssygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Forslaget vil indholdsmæssigt ikke ændre reglerne om anmeldepligt ved dødsulykker, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal derfor fortsat underrettes ved dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder dødsfald, der er indtruffet på en arbejdsplads, selv om arbejdsskaden, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt efter reglerne om anmeldelse af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 31 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 12

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 36, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at anmeldepligten

påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver for så vidt angår ulykker.

Efter den gældende bestemmelse skal den sikringspligtige arbejdsgiver således anmelde en personskade, der er forårsaget af en pludselig hændelse eller påvirkning, der har varet i højst fem dage, og som er en følge af arbejdet. Den sikringspligtige arbejdsgiver er enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer her i landet, uanset om arbejdet er lønnet, ulønnet, varigt, midlertidigt eller forbigående. Dette gælder ligeledes for den arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer, der arbejder på et grønlandsk skib.

Ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at § 36, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

Ophævelsen er en konsekvens af, at reglerne om, at anmeldepligten for ulykker påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, foreslås indarbejdet i forslaget til § 35, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Bestemmelsen i § 36, stk. 1, bliver dermed overflødig. Anmeldepligten i forhold til ulykker vil med forslaget fortsat uændret påhvile arbejdsgiver.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 32 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 13

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36, og den frivilligt sikrede, jf. § 52, stk. 2, anmelder ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring.

Efter den gældende bestemmelse er det således den sikringspligtige arbejdsgiver, der skal anmelde ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring. Den sikringspligtige arbejdsgiver er enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer her i landet, uanset om arbejdet er lønnet, ulønnet, varigt, midlertidigt eller forbigående, samt enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer, der arbejder på et grønlandsk skib. Derudover skal frivilligt sikrede selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller ligeledes anmelde ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring.

Ved lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det i § 37, stk. 1, at ændre »Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36« til: »Arbejdsgiveren, jf. § 35, stk. 1 og 2«.

Forslaget vil indebære, at det fortsat er arbejdsgiveren, der skal anmelde ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring, ligesom det fortsat vil gælde for den frivilligt sikrede. Efter arbejdsmiljølovgivningen er det ligeledes arbejdsgiver, der har pligt til at anmelde ulykker til Arbejdstilsynet.

Forslaget udspringer af et ønske om at forenkle loven ved at ensrette dens begreber. I de øvrige bestemmelser om anmeldepligten sondres der således ikke mellem begreberne arbejdsgiver og den anmeldepligtige arbejdsgiver.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af gældende praksis. Det vil med forslaget fortsat være den arbejdsgiver, som beskæftiger personer her i landet, eller på et grønlandsk skib, der skal anmelde til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring. Det vil endvidere fortsat gælde, at frivilligt sikrede selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller ligeledes skal anmelde ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 33 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12, og til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 14

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 38 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre fastsætter regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare, som formodede tilfælde af erhvervs-sygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring og Arbejdstilsynet i Grønland.

Efter den gældende bestemmelse har beskæftigelsesministeren fastsat regler om, at anmeldelse af erhvervs-sygdomme skal ske så snart lægen eller tandlægen er blevet bekendt med sygdommen og den formodede sammenhæng med arbejdet. Anmeldelse kan ske til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring i elektronisk form via www.anmeld.gl eller i papirform på særlige blanketter. Reglerne herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervs-sygdomme til Arbejds-skadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det i § 38, stk. 1, at ændre »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger« til: »Læger«.

Med forslaget vil lægers og tandlægers anmeldepligt fremgå direkte af § 38, således at læger og tandlæger fortsat skal anmelde såvel klare, som formodede tilfælde af erhvervs-sygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring og Arbejdstilsynet. Forslaget vil ikke påvirke hverken lægers eller tandlægers retsstilling.

Forslaget vil endvidere indebære, at beskæftigelsesministerens hjemmel til at fastsætte reglerne om lægers og tandlægers anmeldelse af erhvervs-sygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, udgår af

bestemmelsen. Beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen af arbejdsulykker og erhvervssygdomme skal indeholde, foreslås i lovforslagets § 1, nr. 15, i stedet indsat i den foreslåede bestemmelse § 39, stk. 1, 1. pkt.

Bemyndigelsen til beskæftigelsesministerens fastsættelse af regler om lægers og tandlægers anmeldelse af erhvervssygdomme i § 38, stk. 1, vil således udgå, og den gældende bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af § 38, stk. 1, vil i stedet få bemyndigelse i medfør af forslaget § 39, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Herved indarbejdes bemyndigelserne i én samlet bestemmelse i § 39, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 34 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 39, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre fastsætter regler for, hvilke oplysninger en anmeldelse skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske. Det kan fremgå, at arbejdsskader kan anmeldes elektronisk.

Efter den gældende bestemmelse har beskæftigelsesministeren efter forhandling med Grønlands Selvstyre således bl.a. fastsat regler om, at anmeldelse af ulykker kan ske elektronisk eller i papirform på særlige blanketter. Anmeldelse skal ske til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Elektronisk anmeldelse skal ske via www.anmeld.gl mens anmeldelse i papirform skal ske med papirblanketter udleveret af Center for Arbejdsskader, forsikringsselskaberne eller Arbejdstilsynet. Reglerne herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1656 af 21. december 2010 om anmeldelse af arbejdsulykker efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Reglerne for hvilke oplysninger anmeldelse af erhvervssygdomme skal indeholde, og hvorledes anmeldelsen skal ske, er fastsat i bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervssygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås det i § 39, stk. 1, 1. pkt., at indsætte efter »anmeldelsen«: »af arbejdsulykker og erhvervssygdomme«.

Forslaget vil indebære, at det fremgår tydeligt af bestemmelsen, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om anmeldelsen både gælder arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Efter bemyndigelsen kan der således fastsættes regler for, hvilke oplysninger anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme skal indeholde, og hvorledes anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme skal ske.

Beskæftigelsesministerens og Grønlands Selvstyres bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske, svarer derfor til de gældende bemyndigelser, der fremgår af henholdsvis § 38 og § 39, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget indebærer ingen indholdsmæssige ændringer af bemyndigelserne.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 35, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 16

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 39, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder udgifterne til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.

I den gældende bestemmelse fremgår det ikke, i hvilke sager det er henholdsvis forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der afholder udgifterne til f.eks. lægeerklæringer, udtalelser og dokumentationer i øvrigt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås det at affatte § 39, stk. 4, således: »forsikringsselskabet afholder alle udgifter til sagsoplysning i ulykkessager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder alle udgifter til sagsoplysning i sager vedrørende erhvervssygdomme. Udgifterne i 1. og 2. pkt., vedrører blandt andet udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.«

Med forslaget vil det fremgå af loven, at forsikringsselskaberne, i overensstemmelse med de gældende finansieringsprincipper i loven, skal afholde alle udgifter forbundet med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings behandling af arbejdsulykkessager. På samme måde skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring via bidrag fra arbejdsgiverne afholde de tilsvarende udgifter i erhvervssygdomssager.

Den foreslåede bestemmelse vedrører udgifter til sagsoplysning og andre udgifter, som er nødvendige for at kunne behandle og træffe afgørelse i sagerne. Som eksempler kan nævnes udgifter til betaling for lægers og tandlægers anmeldelse af erhvervssygdomme, udgifter til speciallægeerklæringer og udgifter til oversættelser, som er nødvendige for at kunne formidle afgørelsen til tilskadekomne. Opregningen er ikke udtømmende.

Forsikringsselskabernes og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forpligtelse til at afholde de anførte udgifter, gælder

såvel ved behandlingen af nye sager, som ved genvurderinger og genoptagelse af tidligere afsluttede sager.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer, men alene en præcisering og kodificering af praksis.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 35, stk. 7, i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Til nr. 17

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 42 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Grønland kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 41 indhentes ved, at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

Ved lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås det, at § 42 affattes således: »Inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen indhenter oplysninger efter § 41, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skriftligt orientere tilskadekomne eller efterladte, om hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skal samtidig give tilskadekomne eller efterladte en frist til eventuelt at gøre indsigelse mod dette og orientere tilskadekomne eller efterladte om de mulige processuelle skadevirkninger heraf.«

Med forslaget vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen fremadrettet skulle orientere tilskadekomne eller efterladte om, at indsigelser mod indhentelsen af oplysninger i medfør af § 41, kan medføre processuelle skadevirkninger. Denne orientering skal gives samtidig med, at tilskadekomne eller efterladtes orienteres om, at der indhentes oplysninger.

Med forslaget ændres ikke ved, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen fortsat kan indhente oplysninger efter § 41 i forbindelse med behandlingen af arbejdsskadesager, uden at skulle indhente tilskadekomnes eller efterladtes samtykke. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen vil endvidere fortsat have pligt til skriftligt at orientere tilskadekomne eller efterladte om, hvilke oplysninger det kan blive aktuelt at indhente i sagen. Endelig skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen fortsat fastsætte en frist for, hvornår tilskadekomne eller efterladte senest kan gøre indsigelse imod indhentelsen af oplysninger.

Forslaget vil ikke påvirke tilskadekomnes eller efterladtes mulighed for at gøre indsigelse mod, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen indhenter bestemte oplysninger, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen vil afstå fra dette. Forslaget vil derimod bidrage til, at beslutningen om at gøre indsigelse mod indhen-

telse af bestemte oplysninger, træffes på et oplyst grundlag, hvor tilskadekomne eller efterladte er bevidste om, at indsigelsen vil kunne medføre processuelle skadevirkninger og dermed kunne påvirke afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 37 a, i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Til nr. 18

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 43, stk. 2, 1. og 2. pkt., at tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v. efter stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings eller Ankestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v. efter stk. 1, hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed.

Bestemmelsen i § 43, stk. 2, skal ses i sammenhæng med den gældende bestemmelse i § 43, stk. 1, der pålægger tilskadekomne snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden at deltage i en undersøgelse af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller genoptræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder nødvendig.

I en række situationer vil tilskadekomne ikke kunne deltage i en sådan lægeundersøgelse på egen hånd. Dette kan skyldes følgerne af arbejdsskaden eller andre forhold. Det kan derfor være nødvendigt for tilskadekomne at have en ledsager med til undersøgelsen, for at undersøgelsen kan gennemføres, f.eks. i forbindelse med transporten til undersøgelsen eller som tolk.

Ledsageren kan således sikre, at undersøgelsen gennemføres snarest muligt og uden unødigt forsinkelse, og uden at lægen eller eventuelt hospitalet skal tage højde for særlige hjælpemidler eller for tolkebistand under undersøgelsen.

Den gældende § 43, stk. 2, medfører, at tilskadekomne kan få betalt rejseudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, men bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til at betale udgifterne til en ledsager. Efter mangeårig praksis betales der imidlertid for transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, samt time- og dagpenge, også til en eventuel nødvendig ledsager.

Det er Beskæftigelsesministeriets og Grønlands Selvstyres vurdering, at § 43, stk. 2, skal fortolkes bredt, således at "tabt arbejdsfortjeneste og rejseudgifter", ud fra en formålsbestemt fortolkning, omfatter alle udgifter, som er nødvendige for, at tilskadekomne kan lade sig undersøge. Dette gælder således også udgifter til tabt arbejdsfortjeneste og transport for en ledsager, når ledsagelse er nødvendig for at kunne gennemføre lægeundersøgelsen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det i § 43, stk. 2, 1. og

2. pkt., at indsætte efter »Tilskadekomne«: »og nødvendig ledsager«.

Herved skabes der eksplicit hjemmel til den langvarige praksis, hvorefter også en nødvendig ledsager kan få betalt transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste efter samme regler som tilskadekomne.

Der lægges vægt på behovet for en ledsager i den enkelte sag. Ved denne vurdering vil indgå en række elementer, herunder skadens art og omfang, tilskadekomnes muligheder for at deltage i undersøgelsen, herunder transport til og fra undersøgelsen uden ledsager, og mulighederne for at gennemføre undersøgelsen uden ledsager i øvrigt. Der vil være tale om en samlet vurdering, hvor de enkelte elementer kan indgå med forskellig vægt.

Forslaget vil indebære, at en nødvendig ledsager kan få betalt transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med undersøgelser af tilskadekomne, hvor det er nødvendigt at gennemføre undersøgelserne for behandlingen af arbejdsskadesagen. Forslaget skal således sikre, at formålet med undersøgelserne ikke forsinkes eller forspildes.

Formålet med § 43, stk. 1, er at tilvejebringe oplysninger om tilskadekomnes helbredsmæssige forhold, der kan danne grundlag for en afgørelse om anerkendelse, godtgørelse og erstatning. Dette kan forudsætte, at tilskadekomne undersøges af læge. Undersøgelserne skal foretages snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden. Dette skyldes, at formålet med undersøgelsen ellers kan forspildes.

Forslaget vil således understøtte, at undersøgelser af tilskadekomne, der i en række situationer ikke vil kunne deltage i en lægeundersøgelse på egen hånd, vil kunne gennemføres uden unødigt ophold.

Det er forsikringsselskaberne, der betaler udgifterne til transport og tabt arbejdsfortjeneste. Tilskadekomne eller den nødvendige ledsager kan derfor på forhånd indhente accept fra forsikringsselskabet til, at der betales for den nødvendige ledsager.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 38 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til nr. 19

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 44, at hvis det viser sig, at den anmeldte skade ikke er omfattet af loven, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse herom. For sager, der behandles efter § 6 om ulykker, træffes afgørelsen, senest 3 måneder efter at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen. For sager, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, om erhvervssygdomme på fortegnelsen, er fristen 6 måneder. For sager om erhvervssygdomme, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk.

2, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, gælder alene en frist på 2 år, jf. lovens § 15, stk. 1.

Fristerne gælder tilsvarende for meddelelsen til de efterladte om, at et dødsfald ikke er omfattet af loven, jf. § 44, stk. 2. Fristerne regnes fra underretningen om dødsfaldet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for fristerne efter stk. 1 og 2, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. Underretningen er ikke en afgørelse, som kan påklages.

Ved lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det, at § 44 ophæves.

Forslaget vil medføre, at de lovbestemte frister i § 15, stk. 1 og 2, for behandling af anmeldte arbejdsskader og afgørelse af, om tilskadekomne har ret til ydelser efter loven, ophæves. Forslaget vil give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring større fleksibilitet i forhold til at tilrettelægge sagsbehandlingen under hensyn til de relativt store udsving, der er mellem de forskellige sags- og afgørelsestyper i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, med henblik på at reducere sagsbehandlingstiden. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at de lovbestemte frister tilsvarende er blevet ophævet efter lov om arbejdsskadesikring i Danmark med virkning fra 1. juli 2024.

Det forudsættes med forslaget, at ovenstående mål som udgangspunkt også vil gælde for sager omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, medmindre der under hensyn til de grønlandske forhold og i dialog med Grønlands Selvstyre fastsættes særlige mål for sagsbehandlingstiden i sager efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Desuden forudsættes det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil underrette sagens parter, hvis den udmeldte forventede sagsbehandlingstid i en konkret sag ikke kan overholdes.

Forslaget vil ikke ændre på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter forvaltningsretlige principper og gældende praksis fortsat skal træffe afgørelse om spørgsmålet om anerkendelse af en anmeldt arbejdsskade inden for rimelig tid.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 20

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 2, 3. pkt., at opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen for at klage over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser 3 måneder.

Ved lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås det at § 49, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 49, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at klagefristen for tilskadekomne eller dennes efterladte vil være seks uger efter, at afgørelsen er modtaget, uanset hvor tilskadekomne eller dennes efterladte befinder sig, jf. § 49, stk. 2, 2. pkt.

Klagefristen for forsikrings-selskabet i sager om ulykker, for bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme, og for arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader, vil fortsat være fire uger, jf. § 49, stk. 2, 1. pkt.

Den forlængede klagefrist på tre måneder, der følger af lovens § 49, stk. 2, 3. pkt., stammer fra en tid, hvor afgørelser og klager blev sendt med fysisk post, og tilskadekomne eller efterladtes opholdssted derfor havde betydning for, hvor hurtig kommunikationen kunne foregå mellem dem og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I tilfælde, hvor en afgørelse sendes med fysisk post, vil vurderingen af, om klagen over afgørelsen er modtaget rettidigt bero på et konkret skøn over, hvornår afgørelsen sandsynligvis er kommet modtageren i hænde. I den forbindelse vil der kunne lægges vægt på oplysninger om, at afgørelsen først sent er kommet frem til tilskadekomne i udlandet. Omvendt er det ved digital kommunikation muligt at registrere det nøjagtige tidspunkt for afsendelsen af en afgørelse og modtagelsen af en klage. Klagefristen bør derfor regnes fra den dato, hvor meddelelsen er digitalt tilgængelig for modtageren, uanset hvilket tidspunkt på døgnet, meddelelsen modtages.

I dag er det muligt for tilskadekomne og dennes efterladte at anvende digital post og e-mail i kommunikationen med myndigheder. Det forhold, at tilskadekomne eller efterladte måtte opholde sig uden for Europa, har derfor ikke længere indflydelse på, hvor hurtigt en afgørelse eller en klage er om at komme frem. Digitaliseringen af samfundet og kommunikationen i den offentlige sektor, har således overflødiggjort behovet for den forlængede klagefrist på tre måneder ved ophold udenfor Europa.

Ensretningen af klagefristen for tilskadekomne eller dennes efterladte til seks uger efter afgørelsen er modtaget, vil betyde, at der ikke længere skal tages stilling til klagefristens længde i den enkelte sag, uanset om tilskadekomne eller dennes efterladte opholder sig udenfor Europa eller ej.

Ankestyrelsen har mulighed for at dispensere fra klagefristerne i særlige tilfælde, jf. § 49, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Ankestyrelsen skal ved vurderingen af, om der er grundlag for at dispensere fra klagefristerne, være særligt opmærksom på, om tilskadekomne eller dennes efterladtes ophold uden for Europa, sammenholdt med klagefristen på seks uger, kan være årsag til, at klagen ikke er modtaget rettidigt i de sager, der er omfattet af ændringen.

Der vurderes ikke at være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved forslaget om at ophæve den forlængede klagefrist på tre måneder, når tilskadekomne eller efterladte opholder sig uden for Europa.

Den foreslåede bestemmelse er tilpasset de grønlandske forhold.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til nr. 21

Det fremgår af den gældende bestemmelse § 49, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland kan indbringes for Ankestyrelsen af tilskadekomne eller dennes efterladte, forsikrings-selskabet i sager om ulykker, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme, og arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader.

Efter gældende praksis behandler Ankestyrelsen klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af arbejdsskadesager efter reglerne i kapitel 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og i §§ 68 og 70, medmindre andet følger af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Dette stemmer overens med behandlingen af sager efter lov om arbejdsskadesikring.

Ved lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås det i § 49 at indsætte efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.«

Forslaget vil indebære en kodicifering af gældende praksis, hvorefter Ankestyrelsen behandler klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, medmindre andet følger af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Forslaget i § 49, stk. 4, er således alene en kodificering af den gældende praksis og har ingen betydning for Ankestyrelsens behandling af klager.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 44, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring.

Til nr. 22

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 6, at inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen skal derfor sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Efter den gældende bestemmelse har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene mulighed for at ændre afgørelser, der indeholder faktuelle eller retlige fejl. Der er således ikke hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved gen-vurderingen af en klage efter § 49, stk. 6, har adgang til at ændre en ukorrekt afgørelse, hvis afgørelsen beror på et fejlagtigt skøn. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal derfor videresende disse sager til Ankestyrelsen.

Et eksempel på faktuelle og retlige fejl er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved beregningen af årsløn ikke har medregnet pensionsindbetalinger fra arbejdsgiver, enten for-

di Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har overset oplysninger herom i sagens akter, eller fordi Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelsen har anvendt reglen om årslønsberegning i lov om arbejdsskadesikring i Grønland forkert.

Ved lovforslagets § 1, nr. 22, foreslås det i § 49, stk. 6, der bliver stk. 7, at indsætte som 3. pkt.:

»Ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til faktiske og retlige såvel som skønsmæssige elementer i afgørelsen.«

Forslaget vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med klager får mulighed for at genvurdere alle elementer i en afgørelse, herunder også skønnet, og dermed selv kan ændre afgørelsen.

Et eksempel på et skøn i en afgørelse kan være, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved vurderingen af en méngrad, skønsmæssigt vurderer, at halvdelen af tilskadekomnes nuværende gener overvejende sandsynligt skyldes forudbestående forhold.

Ved modtagelsen af klagen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring således tage stilling til, om der er faktuelle eller retlige fejl i afgørelsen, eller om der er udøvet et fejlagtigt skøn, da afgørelsen blev truffet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herefter mulighed for at genvurdere afgørelsen, uden at oversende sagen til Ankestyrelsen. Den genvurderede afgørelse vil kunne påklages til Ankestyrelsen, hvis modtageren af afgørelsen er uenig i denne.

Det vurderes, at forslaget vil medføre, at sagsbehandlingstiden i visse klagesager nedbringes.

Forslaget vil ikke have retssikkerhedsmæssige konsekvenser for borgerne, idet de fortsat vil have mulighed for at indbringe genvurderingsafgørelsen for Ankestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 44, stk. 7, i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.

Til nr. 23

Angivelsen af, hvem der er klageberettigede i arbejdsskadesager er udtømmende oplyst i § 49 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Angivelsen af klageberettigede svarer i hovedsagen til det almindelige forvaltningsretlige princip om, at det alene er sagens parter, der er klageberettigede. Hertil er arbejdsgiveren uden at være part i sagen dog tillagt klagekompetence for så vidt angår spørgsmålet om anerkendelse af arbejdsskaden.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, nr. 2, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter § 45 kan indbringes for Ankestyrelsen af forsikringsselskabet i sager om ulykker.

Ved lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås det i § 51 at indsætte

som *stk. 2*: »Stk. 2. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har ankeadgang som nævnt i § 49 i sager om arbejdsulykker, som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber administrerer efter lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.«

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 27.

I forlængelse heraf foreslås det i lovforslagets § 3, stk. 4 og 5, at såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59 har erhvervet aktiver og rettigheder og fået pålagt pligter, som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages disse til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber indtræder således i de rettigheder og forpligtelser, som forsikringsselskabet havde forud for overdragelsen.

Med forslaget sikres det, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, som afholder udgifterne til erstatninger m.v. i ulykkesager efter overtagelsen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, vil have samme mulighed som forsikringsselskabet til at klage over Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikrings afgørelser.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 46 stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.10.

Til nr. 24

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 52, stk. 6, 2. pkt., at udgifter vedrørende arbejdsulykker, der overgår medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadeforsikringer i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det, at § 52, stk. 6, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår medhjælp, jf. 1. pkt., betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Finansiering af udgiften efter 2. pkt. opkræves aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes, hos alle forsikringsselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring i Grønland, med efterfølgende regulering i det efterfølgende år.«

2.-5. pkt. bliver herefter 3.-6. pkt.

Forslaget til den nye bestemmelse i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., erstatter gældende lovs § 52, stk. 6, 2. pkt.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring primo det kalenderår, hvor udgifterne afhol-

des (år 1), vil kunne foretage en årlig acontooprævning af de forventede udgifter hos forsikringsselskaberne.

Ved omlægningen af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings oprævning af udgifter vedrørende erstatninger m.v. til en årlig acontooprævning primo år 1 og en efterregulering primo år 2, forudsættes det, at oprævningen og reguleringen sker inden udløbet af første kvartal.

Den årlige acontooprævning af erstatningsudgifter m.v. vil ske på baggrund af et realistisk skøn i første år (år 1) over de forventede udgifter til erstatninger m.v., med en betalingsfrist på mindst 14 dage.

Primo det efterfølgende år (år 2) vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foretage en årlig efterregulering af for høj eller for lav acontobetaling fra forsikringsselskaberne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil ved den efterfølgende regulering i år 2 kunne opkræve erstatningsudgifter m.v. afholdt i løbet af år 1 fra nye forsikringsselskaber, som udbyder arbejdsulykkesforsikring. Reguleringen forudsættes at ske tidsmæssigt samtidigt med oprævningen vedrørende år 1.

Forsikringsselskaber, som har overladt administrationen af arbejdsulykkespolicer til andre, f.eks. agenturer, hæfter tilsvarende for udgifterne til erstatninger m.v., og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan opkræve beløbene hos agenturet eller en anden, som administrerer policerne på forsikringsselskabets vegne.

Fremadrettet vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fra år 2024 således på grundlag af et realistisk skøn over de forventede udgifter i året skulle opkræve acontobeløb vedrørende beløb efter §§ 52, 56 og 64 primo det år, hvor udgifterne skal afholdes.

Det forudsættes, at Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 28 juni 2019 om finansiering af visse erstatninger m.v., der udbetales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, samt bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, ændres i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse til § 52, stk. 6, 3. og 4. pkt., jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Det vurderes, at ændringen sammen med nedennævnte fremrykning af oprævningen af takster til drifts- og udviklingsudgifter, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter gældende regler forskudsvist lægger ud, i betydelig grad vil forbedre Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings likviditet, da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil kunne opkræve taksterne forskudsvist i stedet for bagudrettet.

I forlængelse af forslaget foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 31, at oprævningen af takster efter § 64, stk. 4, 1. pkt., for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings drift og udvikling ændres, således at taksterne tilsvarende opkræves aconto

primo det år, hvor sager anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (år 1) og efterreguleres det følgende år (år 2). Den foreslåede ændring af denne bestemmelse vil indebære, at oprævningen af takster kan ske samtidig med den forskudsvis oprævning af beløb til dækning af udgifter, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har lagt ud for.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 48, stk. 6, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25 og 31, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.9.

Til nr. 25

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 52, stk. 6, 3. pkt., at udgifterne fordeles efter regler fastsat af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet efter § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring.

Den gældende bestemmelse regulerer fastsættelse af fordelingen af udgifter ved arbejdsulykker, der overgår medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifterne fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren på baggrund af indstilling fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet.

Ved lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås det i § 52, stk. 6, 3. pkt., der bliver 4. pkt., at ændre »Arbejdsmarkedets Erhvervssikring« til: »beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring«, og »3. pkt.« til: »4. pkt.«

Forslaget er en konsekvens af, at § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring ved lov nr. 550 af 7. maj 2019 er ændret til § 48, stk. 6, 4. pkt. Forslaget vil ikke indholdsmæssigt ændre reglerne om fordeling af udgifterne. Med ændringen af § 48, stk. 6, 4. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, vedrører bestemmelsen både fordeling, acontobetalingen og den efterfølgende regulering. Beskæftigelsesministeren fastsætter derfor efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet, de nærmere regler for den årlige fordeling af udgifter imellem arbejdsskadeforsikringsselskaber. Fordelingen vedrører udgifter til arbejdsulykker, der overgår medhjælp samt de nærmere regler for acontobetalingen og den efterfølgende regulering. De udlagte beløb skal herefter opkræves primo samme år, hvor udgifterne skal afholdes.

Det forudsættes i lov om arbejdsskadesikring, § 48, stk. 6, 4. pkt., at bemyndigelsen udmøntes således, at det udtrykkeligt fremgår, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring primo hvert år, på baggrund af et realistisk skøn, opkræver en forskudsvis acontobetaling hos alle forsikringsselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring. Forsikringsselskaber, som har overladt administrationen af arbejdsulykkespolicer til andre, f.eks. agenturer, hæfter tilsvarende for udgifterne, og

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan opkræve beløbene hos forsikringsselskabet eller en anden, som administrerer policerne på forsikringsselskabets vegne.

Derudover forudsættes det, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om den årlige efterregulering i det følgende år af for høj eller for lav acontobetaling. Det foreslås, at opkrævningen kun sker én gang årligt, og at opkrævningen udover udgifter efter §§ 52, 56 og 64 også omfatter opkrævning af takster vedrørende sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen efter lovens § 64.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 1, nr. 24, og forudsætter, at Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 28 juni 2019 om finansiering af visse erstatninger m.v., der udbetales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, samt bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, ændres i overensstemmelse med forslaget.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 og 31, og de almindelige bemærkninger pkt. 2.9.

Til nr. 26

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 56, stk. 4, at de beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2, på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 26, foreslås det i § 56, stk. 4, at ændre »§ 52, stk. 6, 2. og 3. pkt.« til: »§ 52, stk. 6, 2.-4. pkt.«

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 25, hvorved der er foreslået ændring af bestemmelsen om fordeling af udgifterne efter § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., der efter forslaget bliver til 2.-4. pkt.

Ved forslagene i § 1, nr. 24 og 25, er der foreslået ændringer af bestemmelsen i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt. De foreslåede ændringer indebærer, at de relevante fordelingsbestemmelser i § 52, stk. 6, efter forslaget findes i § 52, stk. 6, 2.-4. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.9.

Til nr. 27

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 59, stk. 1, at såfremt en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller i medfør af § 275 stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed,

skal alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for forsikringsselskabets ophør, sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Samtidig overdrages til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet.

Endvidere fremgår det af den gældende bestemmelse i § 59, stk. 2, at de udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles efter reglerne i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring. De overdragne kapitaler fordeles efter samme regler.

§ 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland svarer indholdsmæssigt i sin helhed til § 54 i lov om arbejdsskadesikring, som denne var affattet indtil 1. juli 2019. Bestemmelsen og dens forarbejder viste sig i forbindelse med forsikringsselskabet Alpha Insurance A/S' konkurs i 2018 at være uklare i forhold til bestemmelsens rækkevidde. Beskæftigelsesministeriet valgte derfor i forbindelse med konkursen at udsende et fortolkningsbidrag til bestemmelsen, hvori følgende elementer indgik:

1) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er i tilfælde af, at Finanstilsynet trækker et forsikringsselskabs tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikring tilbage, forpligtet til at overtage hele forsikringsbestanden af arbejdsskadepolicer i forsikringsselskabet.

2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ikke pligt til at overtage eventuelle tillægssikringer til arbejdsskadeforsikringer, som forsikringsselskabet måtte have solgt.

3) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overtager administrationen af sagerne, indtil de enkelte policer udløber. Dette betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 54 i lov om arbejdsskadesikring overtager administrationen af såvel allerede indtrufne skader, som skader efter policer, der fortsat er i kraft, uanset om skaderne først er indtruffet efter tidspunktet for Finanstilsynets tilbagekaldelse af selskabets ret til at udbyde arbejdsulykkesforsikring.

4) Formålet med lov om arbejdsskadesikring, § 54 er at beskytte de sikrede mod ophør af forsikringsdækningen i tilfælde af et forsikringsselskabs ophør. Dette svarer til formålet med § 230 i lov om finansiel virksomhed. Dette taler imod at begrænse overtagelsen til skader, der er opstået inden konkurstidspunktet.

5) Ved forståelsen af forsikringsbestanden, skal der lægges vægt på eventuelle specifikke aftaler, der er indgået mellem forsikringsselskabet og forsikringstagerne om den enkelte forsikringsaftales gyldighed i tilfælde af, at selskabets tilladelse til tegning af forsikringer efter lov om arbejdsskadesikring ophører.

Således vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved overta-

gelsen af en arbejdsulykkesbestand, indtræde i de rettigheder og forpligtelser, som forsikringsselskabet havde i henhold til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed forud for overdragelsen. Dette gælder for dækning af alle udækkede erstatningskrav og forbehandling af konkrete skadesager, herunder behandling af anmeldelser og stillingtagen til spørgsmål om behandlingsudgifter, og betaling for sagsoplysning, hjælpemidler m.v.

Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring finansierer de udgifter, der følger af overtagelsen af en arbejdsulykkesforsikringsbestand og af aktiver, herunder tilgodehavender fra genforsikringsaftaler, der overføres fra det overtagne forsikringsselskab, eller boet efter dette selskab. Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring udlægger de udgifter, der følger af overtagelsen af en arbejdsulykkesforsikringsbestand m.v., i fald der ikke er overført aktiver eller tilstrækkelige aktiver fra forsikringsselskabet eller dets bo fra det tidspunkt, hvor udgifterne skal afholdes og indtil de fornødne aktiver modtages. De udgifter, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring afholder, finansieres af alle de forsikringsselskaber, der driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.

Ved lovforslagets § 1, nr. 27, foreslås det, at § 59 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikrings pligt til at overtage administrationen af arbejdsulykkesforsikringsbestande efter lov om arbejdsskadesikring, når Finanstilsynet tilbagekalder et forsikringsselskabs tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikring efter § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, ved lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven, lov om Danmarks Grønne Investeringsfond og forskellige andre love, er blevet overført til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fra 1. juli 2021. Det fremgår af § 17, stk. 3, i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, at bestemmelserne om, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har pligt til at overtage en arbejdsulykkesbestand, når Finanstilsynet tilbagekalder et forsikringsselskabs tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikring, ved kongelig anordning ligeledes kan sættes i kraft i Grønland. Det er hensigten, at dette vil ske for at skabe parallelitet mellem de danske og grønlandske regler på dette område. Da det er usikkert, om den kongelige anordning kan træde i kraft samtidig med dette lovforslag, foreslås det samtidig i lovforslagets § 2, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for ophævelsen af § 59. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 5-8, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.10.

Til nr. 28

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 62, stk. 4, at de beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2, efter reglerne i § 52, stk. 6, 4. og 5. pkt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 28, foreslås det i § 62, stk. 4, at »§

52, stk. 6, 4. og 5. pkt.« ændres til: »§ 52, stk. 6, 5. og 6. pkt.«.

Ændringen vil være en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, hvorved der er foretaget ændringer af bestemmelserne om opkrævning og fordeling af udgifterne til arbejdsulykker efter § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., der efter forslaget bliver 2.-4. pkt. Ændringerne indebærer, at de relevante fordelingsbestemmelser i § 52, stk. 6, for så vidt angår erhvervs sygdomme efter forslaget findes i § 52, stk. 6, 5. og 6. pkt.

Bestemmelsen svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 57, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 24 og 25, samt de almindelige bemærkninger, pkt. 2.9.

Til nr. 29 og 30

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 64, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af:

1) Forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende,

2) Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervs sygdomme, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervs sygdomme og

3) Staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne i det omfang, de har benyttet adgangen til selvforsikring, jf. § 52, stk. 5.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 67 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring er sikringsgiver for en gruppeforsikring for de arbejdsgivere og deres ansatte, herunder medarbejdende ægtefæller, der er nævnt i § 52, stk. 4. Disse arbejdsgivere kan som selvstændigt erhvervsdrivende opfylde deres sikringspligt for de ansatte og sikre deres egen person i det omfang de personligt deltager i virksomheden, ved tilmelding til gruppeforsikringen, jf. § 67. Sikringen under gruppeforsikringen omfatter også bibeskæftigelse, der har relation til hovederhvervet.

De nærmere regler for, hvilke selvstændige erhvervsdrivende, der kan være medlemmer af gruppeforsikringen, og om optagelse i gruppeforsikring, opkrævningen af præmier og opsigelse fastsættes af beskæftigelsesministeren i samarbejde med Grønlands Selvstyre, jf. § 69.

Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har status som et forsikringsselskab i forhold til selvstændige erhvervsdrivende m.fl., der betaler til gruppeforsikringen og deres ansatte, herunder medarbejdende ægtefæller.

Gruffeforsikringen omfatter enhver, der for egen regning eller i fællesskab med andre driver erhvervsmæssigt fiskeri, fangst, jagt og lignende samt fåreavl. Det samme gælder enhver, der driver skibsdrift, og som selv udfører arbejde på skibet, medmindre skibet udelukkende anvendes til lystsejlad. Medlemskab tilkommer personer eller selskaber, der af Grønlands Selvstyre har fået tilladelse til at drive de nævnte erhverv. Ejere af skibe, der har en længde af 15 meter eller derover, kan ikke være medlemmer af gruppeforsikringen. Sikringen under gruppeforsikringen gælder også for bibeskæftigelse, der har relation til hovederhvervet.

Udgifter til erstatning m.v. ved gruppeforsikringen finansieres efter lovens § 68 ved præmiebetaling af de personer, der er omfattet af gruppeforsikring. Størrelsen af præmierne fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og efter forhandling med Grønlands Selvstyre. Er de indbetalte præmier ikke tilstrækkelige til at dække udgifterne til erstatning m.v., afholdes det manglende beløb af staten. Endvidere yder staten tilskud til nedsættelse af gruppeforsikringspræmien for virksomheder, der drives af enkeltpersoner. Tilskuddet ydes såvel til sikring af arbejdsgiverens egen person, som til sikring af ansatte i virksomheden. Tilskuddet udgør 2/5 af præmien.

Administrationen af sager vedrørende skader, der overgår tilskadekomne, der er omfattet af gruppeforsikringen betales derfor efter gældende regler af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 64, stk. 1, nr. 1, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sidestilles med et forsikringsselskab for så vidt angår sager omfattet af gruppeforsikringen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås det i § 64, stk. 1, efter nr. 2, at indsætte et nyt nummer:

»3) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af beløb efter § 68 for så vidt angår sager efter gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69 og«

Ved forslaget skabes der eksplicit hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forpligtes til at betale for administrationen af sager, der overgår medlemmer af gruppeforsikringen efter § 67-69 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Det vil sige selvstændige erhvervsdrivende m.fl., der betaler til gruppeforsikringen, og deres ansatte, herunder medarbejdende ægtefæller.

Forslaget præciserer, at forpligtelsen til at betale for administrationen af sager vedrørende personer sikret efter gruppeforsikringen, påhviler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Forslaget præciserer videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finansierer administrationen af sagerne via den betalte præmie for gruppeforsikringen efter § 68. Det betyder, at administrationen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen finansieres af de præmier, som arbejdsgiverne, der er omfattet af gruppeforsikringen, betaler og af staten, der betaler det manglende beløb, hvis de indbetalte præmier ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne.

Forslaget har ingen betydning for tilskadekomnes eller efterladtes ret til erstatning. Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser, da der er tale om en præcisering i overensstemmelse med gældende praksis.

Ved lovforslagets § 1, nr. 29, foreslås det i § 64, stk. 1, nr. 2, at »og« udgår.

Forslaget er en konsekvensændring af forslaget i § 1, nr. 30.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.12.

Til nr. 31

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 64, stk. 4, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen, taksternes størrelse og opkrævningen heraf, herunder efter forhandling med social- og indenrigsministeren for så vidt angår reglerne for Ankestyrelsen.

Det fremgår videre af § 64, stk. 4, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bekendtgør taksternes størrelse en gang årligt, herunder efter forhandling med social- og indenrigsministeren for så vidt angår Ankestyrelsens takster.

Takster opkræves til dækning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings drifts- og udviklingsudgifter. Forsikringsselskaberne opkræves for udgifter forbundet med arbejdsulykker. Såfremt et forsikringsselskab har overladt administrationen af arbejdsulykkespolicerne til andre, f.eks. agenturer, hæfter disse tilsvarende for udgifterne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræves for udgifter forbundet med erhvervs sygdomme, som finansieres af arbejdsgiverne via bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 60 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved lovforslagets § 1, nr. 31, foreslås det i § 64, stk. 4, 1. pkt., at »betalingen« udgår, og »og opkrævningen heraf« ændres til: », acontoopkrævning og efterfølgende regulering«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at beskæftigelsesministeren også vil skulle fastsætte regler for, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring primo det kalender år, hvor udgifterne afholdes (år 1), vil kunne foretage en årlig aconto takstopkrævning af de forventede udgifter.

Det forudsættes, at den ændrede bemyndigelse til beskæftigelsesministeren medfører, at der fastsættes regler om omlægningen fra den nuværende årlige opkrævning i oktober måned i det år, hvor sagerne anmeldes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (år 1), til en årlig acontoopkrævning primo samme år. For forsikringsselskaberne i ulykkesager, og for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager vedrørende erhvervs sygdomme vil afregning af taksterne fortsat skulle foretages en gang årligt, dog vil opkrævningen med ændringen af § 64, stk. 4, 1. pkt., ske aconto, forskudsvist primo år 1.

Ved omlægningen af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings

opkrævning af takster vedrørende drifts- og udviklingsudgifter til en årlig acontoopkrævning primo år 1 og en efterregulering primo år 2, forudsættes det, at opkrævningen og reguleringen sker inden udløbet af første kvartal.

Den årlige acontoopkrævning vil ske på baggrund af et realistisk skøn i første år (år 1) over det enkelte forsikrings-selskabs anmeldelser af arbejdsulykker og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anmeldelser af erhvervssygdomme. Dette skøn skal bl.a. baseres på erfaringer fra de seneste års anmeldelser fra de enkelte forsikrings-selskaber og Arbejds-markedets Erhvervssikring, eventuelt korrigeret for f.eks. Arbejds-markedets Erhvervssikrings viden om ændringer i anmeldemønstre og ændringer i forsikrings-selskabernes porteføljestørrelse, som kan indikere, hvor mange anmeldelser af henholdsvis ulykkessager og erhvervssygdomssager, der kan forventes at skulle behandles i det kommende år.

Primo det efterfølgende år (år 2) vil Arbejds-markedets Erhvervssikring foretage en årlig efterregulering af for høj eller for lav takstbetaling fra forsikrings-selskaberne og Arbejds-markedets Erhvervssikring i år 1. Reguleringen forudsættes at ske tidsmæssigt samtidigt med opkrævningen vedrørende år 1. Efterreguleringen ledsages af en udspecificeret redegørelse for de opkrævede beløb.

Fremadrettet vil Arbejds-markedets Erhvervssikring fra 2024 således på grundlag af et realistisk skøn over det forventede drifts- og udviklingsudgifter i året skulle opkræve taksterne i henhold til § 64 primo det år, hvor udgifterne skal afholdes.

Det forudsættes, at Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 1655 af 21. december 2010 om betaling for Arbejds-skadestyrelsens og Ankestyrelsens administration af forhold, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, ændres i overensstemmelse med forslaget om en årlig, acontoopkrævning af takster primo år 1, herunder at dette forventes at ske inden udløbet af første kvartal.

Det vurderes, at ændringen sammen med nedennævnte fremrykning af opkrævningen af udgifter til erstatninger m.v., som Arbejds-markedets Erhvervssikring efter gældende regler forskudsvist lægger ud, i betydelig grad vil forbedre Arbejds-markedets Erhvervssikrings likviditet, da Arbejds-markedets Erhvervssikring vil kunne opkræve taksterne forskudsvist i stedet for bagudrettet.

I forlængelse af forslaget foreslås det i § 1, nr. 24 og 25, at opkrævningen af Arbejds-markedets Erhvervssikrings udlagte beløb til erstatninger m.v., jf. § 52, stk. 6, ændres, således at udgifterne tilsvarende opkræves aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes (år 1) og efterreguleres det følgende år (år 2). Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil indebære at opkrævningen af beløb til erstatninger m.v. kan ske samtidig med den forskudsvise opkrævning af beløb til dækning af Arbejds-markedets Erhvervssikrings drift- og udviklingsudgifter.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 59, stk. 5, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.9.

Til nr. 32 og 33

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 65 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at de beløb, der forskudsvist er udlagt af Arbejds-markedets Erhvervssikring efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, § 56, stk. 1 og 5, og § 62, forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken. Renten beregnes efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren efter § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovens § 65, 2. pkt. Den gældende regel giver alene beskæftigelsesministeren adgang til at fastsætte regler om beregningen af renten.

Pr. 23. november 2015 blev indsamling, beregning og offentliggørelse af Nationalbankens dag til dag-pengemarkedsrente overdraget til NASDAQ OMX og denne rentesats kaldes nu Tomorrow/Next-renten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 32 og 33, foreslås det i § 65, 1. og 2. pkt., at »», der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken« udgår, og at »beregnes« ændres til »fastsættes«.

Forslaget er således en konsekvens af, at dag til dag-pengemarkedsrenten, der har været opgjort af Nationalbanken, ikke længere opgøres til brug for fastsættelsen af forrentningen.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 65, 2. pkt., vil indebære, at bestemmelsens ordlyd tilpasses § 60, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, som der henvises til.

Efter § 60, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for fastsættelsen af den årlige rente, jf. § 65, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, herunder hvordan den årlige rente til forrentning skal beregnes og offentliggøres af Arbejds-markedets Erhvervssikrings udlagte beløb efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, § 56, stk. 1 og 5 og § 62.

Beskæftigelsesministeren vil som efter gældende regler kunne fastsætte nærmere regler om forrentningen. Bemyndigelsen foreslås dog ændret således, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af renten, herunder fastsættelsen, beregningen og offentliggørelsen af den rente, der skal anvendes.

Beskæftigelsesministeriet og Grønlands Selvstyre vurderer, at Tomorrow/Next-renten fra NASDAQ OMX er den rente, der for nuværende bedst kan erstatte det hidtidige grundlag for forrentningen. Det forudsættes derfor, at fastsættelsen af renten for Arbejds-markedets Erhvervssikrings udlagte beløb, efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, § 56, stk. 1 og 5 og § 62, vil ske på baggrund af Tomorrow/Next-renten fra NASDAQ OMX. Hvis indsamlingen, beregningen eller offentliggørelsen af Tomorrow/Next-renten fra NASDAQ OMX ændres,

eller hvis opgaven med offentliggørelse af renten overdrages til andre end NASDAQ OMX, vil beskæftigelsesministeren således kunne fastsætte andre regler for fastsættelse af renten for beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har udlagt. Det forudsættes dog i dette tilfælde, at alternativer til Tomorrow/Next-renten fra NASDAQ OMX skal svare til principperne for Tomorrow/Next-renten fra NASDAQ OMX.

De foreslåede bestemmelser svarer til § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 413 af 24. april 2017 anvendes fortsat ved fordelingen og forrentning af beløb efter § 52, stk. 6, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. § 4, stk. 4, 2. pkt., i Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 28. juni 2019.

Det forudsættes, at § 4, stk. 4, 2. pkt., i Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 28. juni 2019, ophæves i forbindelse med ikrafttrædelsen af forslaget.

Til nr. 34

Det fremgår af den gældende § 70, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, at ydelser efter loven som udgangspunkt ikke kan danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller efterladte. De gældende regler i loven indebærer således, at det ikke er muligt for arbejdsgivere eller deres forsikringsselskaber, der har udbetalt compensation i medfør af loven, at gøre regreskrav gældende mod en producent eller en mellemhandler, der er erstatningsansvarlig efter reglerne om produktansvar.

Ved lovforslagets § 1 nr. 34, foreslås det i § 70, 1. pkt., at der indsættes efter »deres efterladte«: »jf. dog stk. 2«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 32, hvor der i § 77, stk. 2, indsættes en bestemmelse, der giver arbejdsskadeforsikringsselskaberne m.fl. mulighed for at rejse et regreskrav mod en producent eller en mellemhandler, der er erstatningsansvarlig efter reglerne i lov om produktansvar. Det foreslås således, at den gældende undtagelse fra forbuddet mod regres udvides til at omfatte erstatning i forbindelse med skader, der er omfattet af reglerne om produktansvar.

Forslaget vil betyde, at arbejdsskadeforsikringsselskaberne m.fl. kan rejse regreskrav mod den ansvarlige producent eller mellemhandler, når der foreligger et produktansvar.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 77 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35, og de almindelige bemærkninger, pkt. 2.11.

Til nr. 35

Det fremgår af den gældende bestemmelse § 70 i lov om ar-

bejdsskadesikring i Grønland, at ydelser i henhold til loven ikke kan danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningsansvar over for tilskadekomne eller deres efterladte. Tilskadekomnes eller de efterladdes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov.

Det betyder, at lov om arbejdsskadesikring i Grønland er primær i forhold til erstatningsansvar efter grønlandsk rets almindelige regler om erstatning, herunder anden lovgivning. Tilskadekomne vil således altid kompenseres efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, der finansieres af arbejdsgiverne, uanset det ikke er arbejdsgiveren, men tredjemand, der er den ansvarlige skadevolder. Dette indebærer tillige, at der ikke kan rejses et regreskrav mod en ansvarlig skadevolder.

Den ansvarlige skadevolder er kun forpligtet til at betale eventuel differenceerstatning efter grønlandsk rets almindelige regler om erstatning. Krav på differenceerstatning foreligger, når erstatningen, udmålt efter anordning om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland, nr. 1078, af 15. september 2015, overstiger erstatningen udmålt efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Dette kan på grund af forskellige beregningsregler eksempelvis være tilfældet for erstatning for tab af erhvervssevne.

Ved lov nr. 371 af 7. juni 1989 om produktansvar, er der indført et objektivt ansvar for skade, der er forårsaget af defekter ved produkter, jf. § 6 i lov om produktansvar. Loven er gennemført ved anordning nr. 900 af 30. august 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar. Efter § 6 i anordningen påhviler det objektive ansvar producenten af produktet. Det følger endvidere af anordningens § 10, at en mellemhandler hæfter umiddelbart over for skadelidte og senere mellemhandlere i omsætningskæden.

Det betyder, at en skadelidt efter anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar, kan vælge, om vedkommende vil rette erstatningskrav mod producenten, mellemhandleren eller mod dem begge, idet begge hæfter solidarisk over for skadelidte, jf. anordningens § 11. Af anordningens § 13 fremgår det, at anordningen ikke begrænser skadelidtes adgang til erstatning efter almindelige regler om erstatning i, eller uden for kontrakt, eller i medfør af regler, som er fastsat i eller i henhold til anden lovgivning.

Efter de gældende regler i lov om arbejdsskadesikring i Grønland er det kun muligt at gøre regreskrav gældende over for producenter og mellemhandlere, hvis der er tale om krav på differenceerstatning.

Det er imidlertid ikke tanken med lov om arbejdsskadesikring i Grønland at afskære arbejdsgivere og arbejdsskadeforsikringsselskaber fra at søge deres tab dækket efter reglerne i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar.

Ved lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås det i § 70, at der

indsættes som stk. 2: »Reglen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse i det omfang, der er eller pålægges erstatningsansvar efter reglerne i lov om produktansvar«.

Forslaget vil ikke have betydning i forhold til størrelsen af tilskadekomnes og efterladtes ret til erstatning, men angår udelukkende, hvem der i sidste ende skal betale erstatningen m.v.

Forslaget vil indebære, at forsikringsselskaberne m.fl. har mulighed for at rejse et regreskrav mod en producent af et produkt, der har medført en skade, eller en mellemhandler, når Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har truffet en afgørelse om erstatning m.v. efter §§ 14 og 21-27 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og forsikringsselskabet m.fl. har udbetalt erstatningen eller godtgørelsen, hvor der også er produktansvar. Forslaget indebærer endvidere, at forsikringsselskaberne har mulighed for at rejse et regreskrav mod en producent af et produkt, der har medført en skade, eller en mellemhandler, i tilfælde hvor forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har udbetalt dagpenge efter §§ 16-20, eller har refunderet dagpenge, som kommunen har udbetalt, inden skaden blev anerkendt som en arbejdsskade.

Der kan rejses et regreskrav mod producenten eller mellemhandleren, når denne har erkendt ansvaret efter produktansvarsreglerne, eller når ansvaret er fastslået ved dom. Det vil sige, at regreskravet kan rejses af forsikringsselskabet, de selvforsikrede offentlige og private arbejdsgivere for så vidt angår arbejdsulykker, og Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring for så vidt angår erhvervs sygdomme, jf. § 52 stk. 1, 2. pkt., jf. § 60 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring udbetaler erstatninger m.v. i sager om erhvervs sygdomme og i øvrige sager efter loven, hvor de udbetaler erstatning m.v., for eksempel sager omfattet af gruppeforsikringen, sager, hvor der ikke er forsikringspligt, eller sager, hvor forsikringspligten ikke er opfyldt.

Regreskravets størrelse svarer til den compensation, som tilskadekomne er berettiget til efter lov om arbejdsskadesikring, og som arbejdsskadesikringsselskabet m.fl. har udbetalt, dog ikke udbetalte dagpenge ved uarbejdsdygtighed, jf. lovens § 10, nr. 2, og §§ 16-20. Regreskravet kan ikke overstige det beløb, som producenten eller mellemhandleren er forpligtet til at betale efter produktansvarsreglerne, jf. § 6 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar.

Forslaget giver forsikringsselskaberne m.fl. en mulighed for at rejse et regreskrav ved at fjerne regresforbuddet. Der er derimod ikke tale om, at forsikringsselskaberne m.fl. pålægges en forpligtelse til at rejse regreskrav.

Regreskravet kan rejses, når der er truffet afgørelse om erstatning eller godtgørelse m.v. efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og arbejdsskadesikringsselskabet m.fl. har haft mulighed for at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at rejse et regreskrav på baggrund af reglerne om pro-

duktansvar. Det betyder, at det ud over afgørelser om erstatning eller godtgørelse, der træffes fra ikrafttrædelsesdagen, herunder i genoptagelsessager, også vil være muligt at rejse et regreskrav vedrørende afgørelser, der er truffet før ikrafttrædelsesdagen, og hvor arbejdsskadesikringsselskabet på ikrafttrædelsesdagen eller senere vurderer, at der kan rejses et regreskrav. Adgangen til at rejse regreskrav begrænses dog af reglerne om forældelse, jf. § 14 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om produktansvar. Det betyder, at regreskravet er forældet, hvis arbejdsskadesikringsselskabet ikke har rejst kravet inden for forældelsesfristen.

Beslutningen om hvorvidt der skal rejses et regreskrav mod en producent eller et ansvarsforsikringsselskab, og i den forbindelse vurderingen af, om der foreligger et ansvar, og hvad størrelsen af et eventuelt krav er, udgør ikke afgørelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Tvister om regreskrav vil skulle behandles og afgøres af domstolene.

Den gældende bestemmelse i lovens § 70 opretholdes. Det betyder, at den generelle regel fortsat vil være, at compensation efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland er primær i forhold til compensation efter anden lovgivning. Det betyder således, at arbejdsskadesikringsselskabet, herunder selvforsikrede arbejdsgivere og Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring, fortsat vil være afskåret fra at søge regres for den udbetalte compensation i sager efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvor der ikke foreligger produktansvar.

Forslaget medfører, at reglerne om produktansvar i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, i princippet svarer til det tilsvarende regelsæt i lov om arbejdsskadesikring, som udspringer af EU-domstolens dom af 21. december 2011 (C-495/10).

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 77 i lov om arbejdsskadesikring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.11.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog *stk. 2*.

Det indebærer, at følgende elementer i lovforslaget træder i kraft og har virkning i alle sager fra den 1. januar 2026:

- Afskaffelse af krav om en umiddelbar tidsmæssig sammenhæng mellem sygebehandling og optræning, jf. § 1, nr. 2, har virkning for sager, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring træffer afgørelse fra og med den 1. januar 2026.
- Ophævelse af de lovbestemte frister, jf. § 1, nr. 3 og 19, har virkning for sager om ulykker, der er indtrådt, og i sager om erhvervs sygdomme, der er anmeldt på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
- Ændring af lovgrundlag for fastsættelse af dagpengesatsen, jf. § 1, nr. 4, har virkning fra 1. januar 2026.
- Opdatering af satserne for fri kost og logi, jf. § 1, nr.

- 7, har virkning for sager om ulykker, der er indtrådt, og i sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
- Ændring af fristen for udbetaling af erstatning, godtgørelse og dagpenge efter loven, jf. § 1, nr. 8, finder anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i sager om arbejdsskader, der træffes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
 - Ændrede kriterier for anmeldelse af ulykker, der indføres ved § 1 nr. 10-15, finder anvendelse ved ulykker og erhvervssygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen eller senere. Dette vil indebære, at sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, og først anmeldes efter den 1. januar 2026, også skal anmeldes efter de foreslåede regler. Det er altså anmeldetidspunktet, der er afgørende for, hvilke regler der skal benyttes for anmeldelsen. Herved sikres en enkel overgang mellem hidtidige og nye regler. Det fremhæves, at forslagene i § 1, nr. 10-15, ikke ændrer tilskadekomnes rettigheder eller pligter, men alene ændrer i procedurerne for anmeldelse. Det er således retssikkerhedsmæssigt uproblematisk at anvende de nye anmelderegler også for skader, der er indtruffet før ikrafttrædelsesdagen den 1. januar 2026.
 - Præcisering af betalingsforpligtelsen vedrørende udgifter til sagsoplysning, jf. § 1 nr. 16, anvendes ved betaling af udgifterne, der foretages på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
 - Skriftlig orientering til tilskadekomne eller efterladte om indhentelse af oplysninger, jf. § 1, nr. 17, finder anvendelse i alle nye sager, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skal indhente oplysninger fra og med den 1. januar 2026, uanset at arbejdsulykken er indtruffet eller erhvervssygdommen er anmeldt, forud for dette tidspunkt.
 - Kodificeringen af betaling for transport og tabt arbejdsfortjeneste til nødvendig ledsager i forbindelse med undersøgelser, jf. § 1, nr. 18, anvendes ved betaling af udgifter, der foretages på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
 - Ophævelse af forlænget klagefrist ved ophold uden for Europa, jf. § 1, nr. 20, finder anvendelse i alle sager, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse fra og med den 1. januar 2026.
 - Præcisering af, at lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse i forbindelse med klagebehandling, jf. § 1, nr. 21.
 - Forenkling af klagesystemet, jf. § 1, nr. 22, betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved genvurderingen af alle klager, der er under behandling den 1. januar 2026, eller som modtages den 1. januar 2026 eller senere, vil kunne tage stilling til faktiske og retlige, såvel som skønmæssige elementer i afgørelsen.
 - Ændringen med hensyn til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings finansieringsmodel (forskuudsvis årlig opkrævning), jf. § 1, nr. 24-26, 28 og 31, medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2026 både skal opkræve beløb for de udlagte erstatninger og for taksterne i 2025 og i 2026. Denne opkrævning af beløbene for to års udgifter og takster skal kun foretages i 2026. I følgende år

skal der kun opkræves beløb svarende til ét års udgifter og takster.

- Præciseringen af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings forpligtelse til at betale for administration af sager vedrørende personer sikret efter gruppeforsikringen, jf. § 1, nr. 29 og 30, anvendes for administrationen af sager efter gruppeforsikringen, der behandles på ikrafttrædelsesdagen eller senere.
- Fastsættelse af forrentningen på baggrund af dag til dagpengemarkedsrenten opgjort af Nationalbanken, overdrages til NASDAQ OMX, hvormed rentesatsen kaldes Tomorrow/Next-renten, jf. § 1, nr. 32 og 33, anvendes ved forrentningen af beløbene fra ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 23, 27, 34 og 35.

Ikrafttrædelse af ændringerne i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. § 1, nr. 23 og 27, er betinget af, at Erhvervsministeriet (Finanstilsynet) sætter anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber i kraft, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber m.v. Ændringerne i lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber er trådt i kraft i Danmark den 1. juli 2021 og skal med anordningens ikrafttrædelse tillige gælde i Grønland. Herved skabes der hjemmel til, at Garantifonden for skadesforsikrings-selskaber overtager en bestand af arbejdsulykkesforsikringer i tilfælde af, at et Grønlandsk forsikrings-selskab har fået trukket tilladelsen til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Grønland.

Ikrafttrædelse af ændringerne til lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. § 1, nr. 34 og 35, forudsætter, at anordning om ikrafttræden for Grønland om lov om erstatningsansvar bliver sat i kraft, med de ændringer af erstatningsansvarsloven, der følger af lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring, lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og lov om erstatningsansvar, nr. 2200 af 29. december 2020. Herved skabes der hjemmel til, at anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om erstatningsansvar § 17, stk. 1, 1. pkt., ikke gælder for ydelser efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvis der er erstatningsansvar efter produktansvarsloven, og der skabes således overensstemmelse med ændringerne, der foreslås i § 1, nr. 34 og 35. Herefter vil § 1, nr. 34 og 35 finde anvendelse i sager, hvor der kan rejses et regreskrav mod en producent, mellemhandler eller deres forsikrings-selskab på ikrafttrædelsesdagen eller senere. Disse ændringer vil blive sat i kraft samtidig med, at en ændring af erstatningsansvarsloven kan træde i kraft.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at forslaget til § 1, nr. 1, ikke finder anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget vil indebære, at verserende sager om anerkendelse af ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, skal vurderes på baggrund af de indtil 1. januar 2026 gældende regler.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslaget § 1, nr. 3, 5, 6, 7, 9 og 19, ikke finder anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, og i sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de indtil 1. januar 2026 gældende regler anvendelse.

Forslagets § 1, nr. 3 og 19, om at ophæve § 15, stk. 1 og 2, og § 44 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland om de lovbestemte frister, og som konsekvens derved afskaffe kravet om en samlet afgørelse, vil finde anvendelse i sager om ulykker, der indtræder den 1. januar 2026 eller senere, og i sager om erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2026 eller senere.

Endvidere indebærer § 3, stk. 2, at § 1, nr. 7, om satser for kost og logi for personer, der har ophold hos en arbejdsgiver, ikke vil få virkning for sager, der verserer ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2026. For disse sager vil de indtil 1. januar 2026 gældende regler fortsat finde anvendelse.

- Forslaget om ændring af § 31, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, indebærer, at § 1, nr. 6, om udbetaling af løbende erstatning frem til omsætnings-tidspunktet som kapitalbeløb og § 1, nr. 9, vedrørende opdaterede kapitaliseringsfaktorer og ændringer, som relaterer sig hertil, jf. § 1, nr. 5, vil finde anvendelse vedrørende arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2026 eller senere, og erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2026 eller senere. De hidtil gældende regler i § 31 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland anvendes i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, og i sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2026. Der vil blive udarbejdet en ny selvstændig vejledning med opdaterede kapitaliseringsfaktorer for nye sager fra den 1. januar 2026.

Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at forslagene i § 1, nr. 8, om ændring af fristen for udbetaling af erstatninger og godtgørelser, og § 1, nr. 20, om ændring af klagefristen for tilskadekomne og efterladte, der opholder sig udenfor Europa, ikke finder anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i alle sager om arbejdsskader, der er truffet før den 1. januar 2026. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget i *stk. 3* vil, jf. § 1, nr. 20, indebære, at fristen for udbetaling af erstatninger m.v. og tidspunktet for, hvornår der tilskrives renter, i sager, hvor afgørelsen om erstatningen er truffet før 1. januar 2026, fortsat er fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den tilskadekomne i overensstemmelse med de indtil 1. januar 2026 gældende regler.

Forslaget i *stk. 3* vil, jf. § 1, nr. 20, endvidere indebære, at klagefristen i alle sager, hvor tilskadekomne og efterladte opholder sig udenfor Europa, og hvor der træffes afgørelse før den 1. januar 2026, fortsat er tre måneder, i overens-

stemmelse med de indtil 1. januar 2026 gældende klagefrister. Fra og med den 1. januar 2026 vil fristen for påklage i sådanne tilfælde ændres til seks uger.

Det foreslås i *stk. 4*, at såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland har erhvervet aktiver og rettigheder som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages disse til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Dette betyder bl.a., at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber vil kunne opnå de sædvanlige forvaltningsretlige partsrettigheder, som et forsikringsselskab tilsvarende ville have i sager, der behandles efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Det følger endvidere af *stk. 4*, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber vil kunne indtræde i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings krav mod genforsikringsselskaber, og i alle kreditorkrav i konkursboet efter forsikringsselskabet, i tilfældet af, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har overtaget en forsikringsbestand efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, fordi et ulykkesforsikringsselskab grundet konkurs har fået inddraget tilladelsen til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 5*, at såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, er blevet pålagt pligter som følge af overtagelsen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages disse eksisterende og fremtidige pligter til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Dette indebærer bl.a., at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber vil overtage de forpligtelser, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eventuelt er blevet pålagt i medfør af § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland for så vidt angår behandling af konkrete skadesager. Det drejer sig om de opgaver, som påhviler forsikringsselskaber efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland, herunder behandling af anmeldelser, sagsoplysning, stillingtagen til spørgsmål om dækning af behandlingsudgifter og udgifter til hjælpemidler efter § 14, samt alle udgifter i forbindelse med udbetaling af erstatning og godtgørelse m.v. efter § 10, § 39, stk. 4, og §§ 43 og 64. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber overtager ligeledes eventuelle aftaler og forpligtelser, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte have med konkursboer som følge af en overtagelse af administrationen af et selskabs arbejdsulykkesforsikring.

Det følger endvidere af stk. 5, at Garantifonden for skadesforsikringselskaber vil kunne overtage forpligtelser vedrørende ydelser, der fremgår af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Medmindre Garantifonden i øvrigt er forpligtet hertil efter lov om en Garantifond for skadesforsikringselskaber, eller anordning om ikrafttræden i Grønland af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, overtager Garantifonden for skadesforsikringselskaber således ikke forpligtelser efter anden lovgivning eller andre forsikringer, uanset om forpligtelserne vedrører en arbejdsskade. Det gælder f.eks. krav efter erstatningsansvarsloven (differencerstatning) og tillægsforsikringer.

Det foreslås i *stk. 6*, at i perioden fra ikrafttrædelse af § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, og 6 måneder frem, overdrager Arbejdsmarkedets Erhvervssikring materiale vedrørende eventuelle forsikringsbestande, jf. § 3 stk. 4 og 5, til Garantifonden for skadesforsikringselskaber, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er i besiddelse heraf, herunder personoplysninger som vedrører konkrete arbejdsulykkessager. Overdragelsen omfatter alene materiale, som er relateret til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings varetagelse af administrationen af forsikringsbestande efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og ikke sagsmateriale, som er relateret til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings kerneopgave. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil i perioden fra ikrafttrædelsen af § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, og 6 måneder frem, være forpligtet til i fornødent omfang at bistå Garantifonden med at sikre, at eventuelle konkrete arbejdsulykkessager, som omfattes af overdragelsen, fortsat bliver behandlet, indtil Garantifonden for skadesforsikringselskaber har fået etableret egne sagsbehandlingsprocesser m.v.

Forslaget vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Garantifonden for skadesforsikringselskaber i fællesskab har mulighed for at gennemføre overdragelsesforretningen af en eventuel arbejdsulykkesbestand på en betryggende måde, således at de tilskadekomne ikke vil blive påvirket af overdragelsen. Forslaget vil betyde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i en seks måneders periode får mulighed for at overdrage og afvikle alle forpligtelser og rettigheder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte have i medfør af § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. I samme periode kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nå at overføre en eventuel beholdning af konkrete arbejdsulykkessager, som omfattes af overdragelsen.

I tilfælde af, at der sker overdragelse af en arbejdsulykkesforsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringselskaber og denne omfatter personoplysninger, skal overdragelsen ske under iagttagelse af reglerne i anordning nr.

1238 af 14. oktober 2016 om ikrafttræden for Grønland af lov om behandling af personoplysninger.

Såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har administreret en bestand af arbejdsulykkesforsikringer efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, aftales den endelige overdragelsesdato med Garantifonden for skadesforsikringselskaber. Overdragelsen skal ske i perioden fra ikrafttrædelse af § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, og 6 måneder frem.

Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overtaget en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, og er der ikke i denne forbindelse overført aktiver eller tilstrækkelige aktiver fra forsikringselskabet eller forsikringselskabets bo, udlægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udgifter, indtil de fornødne aktiver modtages fra forsikringselskabet.

Udgifter afholdt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland finansieres af alle forsikringselskaber, der driver arbejdsulykkesforsikring, efter fordelingen i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring. Finansieringen sker ved, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver udgifter aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes, hos alle forsikringselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring, med regulering i det efterfølgende år.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan have visse afledte udgifter, som relaterer sig til en eventuel overdragelse af en forsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringselskaber, herunder omkostninger i forbindelse med den praktiske flytning af bestanden og til regnskabsafslutning. I tilfælde af sådanne udgifter vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også have behov for at få udgifterne dækket.

Det foreslås i *stk. 7*, at ved efterregulering af beløb efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, finder bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 19. august 2022, tilsvarende anvendelse. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse i året, hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, samt de følgende 2 år. I samme periode skal eventuelle overskydende beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har kunnet opkræve efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring Grønland, indgå i grundlaget for forhåndsoptællingen af øvrige beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver efter en tilsvarende anvendelse af bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring.

Forslaget til *stk. 7* vil indebære, at finansieringsmodellen

i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring finder tilsvarende anvendelse i året hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, samt de følgende 2 år, ved efterregulering af eventuelle beløb i henhold til § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Dette vil også gælde såfremt der er afledte udgifter, som relaterer sig til en overdragelse af en forsikringsbestand fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

I tilfælde af, at der er afledte udgifter i henhold til § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland og en overdragelse af en forsikringsbestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, senere end efterreguleringen i året hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, foreslås det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også kan medtage sådanne afledte udgifter i efterreguleringerne i de følgende to år.

Samtidig foreslås det, at overskydende beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte have opkrævet efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, vil skulle indgå i grundlaget for acontoopkrævningen af øvrige beløb, som opkræves efter lov om arbejdsskadesikring § 48, stk. 6, 3. pkt., i det år, hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3 og i de følgende to år. Formålet med dette er at sikre en enkel afvikling, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte have opgaver efter § 59.

Med forslaget sikres det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har de nødvendige økonomiske midler til afslutningen af en eventuel administration af forsikringsbestande efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og til at overdrage denne til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.10.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017 med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

Lov om arbejdsskadesikring i Grønland

§ 6. ---

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 14. [...] Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2-7. ---

§ 15. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervs muligheder, afgør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 og godtgørelse for varigt men efter § 22. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervs sygdomme, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1 regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbeløb ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Stk. 3. ---

§ 18. Dagpengene udgør samme beløb som den arbejdsmarkedsydelse pr. time, der er fastsat til enhver tid, og udbetales bagud hver 14. dag. [...]

§ 21. ---

1. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 14, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

3. § 15, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

4. I § 18, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsydelse« til: »job-søgningsydelse«.

5. § 21, stk. 7, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes: »Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå alderspensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå alderspensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning.«.

6. I § 21 indsættes efter stk. 7 som nye stykker: »Stk. 8. Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 31,

§ 28. ---

Stk. 2. [...] Beskæftigelsesministeren fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3-8. ---

§ 30. ---

Stk. 4. Udbetales de beløb, der er nævnt i stk. 1, senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugers-fristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat i lov om renter ved forsinket betaling m.v. [...]

Stk. 5-6. ---

§ 31. ---

Stk. 4. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætningstidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb.

Stk. 5. ---

§ 35. En arbejdsulykke, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsulykke, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugers-dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse for erhvervs sygdomme, dog regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervssevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Stk. 9. Reglerne i stk. 7 og 8 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 46 og 47. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring har genoptaget sagen, jf. § 47.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

7. § 28, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Sætserne for værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren, svarer til de sætser, der fastsættes af Skattestyrelsen i Grønland, for det pågældende år.«

8. I § 30, stk. 4, 1. pkt., ændres »4 uger« til: »7 uger«, og »4-ugers-fristen« ændres til: »7-ugers-fristen«.

9. § 31, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb finder sted på grundlag af erstatningens størrelse på omsætningstidspunktet. Omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på baggrund af aktuariemæssige principper i spring af hele år og måneder. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.«

10. § 35, stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes: »Arbejdsgiver skal senest 14 dage efter første fraværdsdag anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Stk. 2. Arbejdsulykker, der ikke har medført fravær, men som antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, jf. § 10, skal anmeldes af arbejdsgiver senest 14 dage efter tilskadekomstdagen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Stk. 4. [...] Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 36. Anmeldelsespligten for arbejdsulykker påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, jf. § 52.

Stk. 2-3. ---

§ 37. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36, og den, som har sikret egen person, jf. § 52, stk. 2 og 4, anmelder ulykker til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 2. ---

§ 38. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Arbejdstilsynet i Grønland.

§ 39. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske. [...]

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder udgifterne til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.

§ 42. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Grønland kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 41 indhentes, ved at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 43. ---

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings eller Ankestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. [...]

Stk. 3-5. ---

11. I § 35, *stk. 4, 2. pkt.*, der bliver *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2 samt § 38«.

12. § 36, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk. 1 og 2*.

13. I § 37, *stk. 1*, ændres »Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36« til: »Arbejdsgiveren, jf. § 35, *stk. 1 og 2*«.

14. I § 38, *stk. 1*, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger« til: »Læger«.

15. I § 39, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »anmeldelsen«: »af arbejdsulykker og erhvervssygdomme«.

16. § 39, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Forsikringsselskabet afholder alle udgifter til sagsoplysning i ulykkessager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder alle udgifter til sagsoplysning i sager vedrørende erhvervssygdomme. Udgifterne i 1. og 2. pkt. vedrører bl.a. udgifter til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser og til oversættelser.«

17. § 42 affattes således:

»§ 42. Inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen indhenter oplysninger efter § 41, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skriftligt orientere tilskadekomne eller efterladte om, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen skal samtidig give tilskadekomne eller efterladte en frist til eventuelt at gøre indsigelse mod dette og orientere tilskadekomne eller efterladte om de mulige processuelle skadevirkninger heraf.«

18. I § 43, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, indsættes efter »Tilskadekomne«: »og nødvendig ledsager«.

§ 44. Hvis det viser sig, at den anmeldte skade ikke er omfattet af loven, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse herom. For sager, der behandles efter § 6 om ulykker, træffes afgørelsen, senest 3 måneder efter at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen. For sager, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, om erhvervssygdomme på fortegnelsen, er fristen 6 måneder. For sager om erhvervssygdomme, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, gælder alene den frist på 2 år, der er nævnt i § 15, stk. 1.

Stk. 2. Afgår tilskadekomne ved døden efter skadens anmeldelse, finder fristerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for meddelelse til de efterladte om, at dødsfaldet ikke er omfattet af loven. Fristerne regnes her fra underretningen om dødsfaldet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

§ 49. ---

Stk. 2 [...] Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. ---

Stk. 4-5. ---

Stk. 6. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stk. 7-8. ---

§ 51. ---

§ 52. ---

Stk. 6. [...] Udgifter ved arbejdsulykker, der

overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringselskaber, som tegner arbejdsskadesforsikringer i Grønland. Udgifterne fordeles efter regler fastsat af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i samarbejde med Finanstilsynet efter § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring. [...]

19. § 44 ophæves.

20. § 49, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

21. I § 49 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

22. I § 49, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til faktiske og retlige såvel som skønsmæssige elementer i afgørelsen.«

23. I § 51 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Garantifonden for skadesforsikringselskaber har ankeadgang som nævnt i § 49 i sager om arbejdsulykker, som Garantifonden for skadesforsikringselskaber administrerer efter lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber.«

24. § 52, stk. 6, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår medhjælp, jf. 1. pkt., betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Finansiering af udgifter efter 2. pkt. opkræves aconto primo det år, hvor udgifterne afholdes, hos alle forsikringselskaber, som driver arbejdsulykkesforsikring i Grønland, med efterfølgende regulering i det efterfølgende år.«

25. I § 52, stk. 6, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »Arbejdsmarkedets Erhvervssikring« til: »beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring« og »3. pkt.« til: »4. pkt.«

§ 56. ---

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland.

Stk. 5. ---

§ 59. Hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller i medfør af § 275, stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, skal alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for forsikringsselskabets ophør, sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Samtidig overdrages til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet.

Stk. 2. De udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fordeles efter de regler, der er udstedt i medfør af § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland. De overdragne kapitaler fordeles efter samme regler.

§ 62. ---

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 52, stk. 6, 4. og 5. pkt.

Stk. 5. ---

§ 64. ---

1) ---

2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55 i lov om arbejdsskadesikring, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme og

3) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen, taksternes størrelse og opkrævningen heraf, herunder efter forhandling med social- og indenrigsministeren for så vidt angår reglerne for Ankestyrelsen. [...]

§ 65. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, § 56, stk. 1 og 5, og § 62, forrentes med en årlig rente, der svarer

26. I § 56, stk. 4, ændres »§ 52, stk. 6, 2. og 3. pkt.« til: »§ 52, stk. 6, 2.-4. pkt.«

27. § 59 ophæves.

28. I § 62, stk. 4, ændres »§ 52, stk. 6, 4. og 5. pkt.« til: »§ 52, stk. 6, 5. og 6. pkt.«

29. I § 64, stk. 1, nr. 2, ændres »erhvervssygdomme og« til: »erhvervssygdomme.«

30. I § 64, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer: »3) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af beløb efter § 68 for så vidt angår sager efter gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69 og«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

31. I § 64, stk. 4, 1. pkt., udgår »betalingen,« og »og opkrævningen heraf« ændres til: », acontoopkrævning og efterfølgende regulering«.

32. I § 65, 1. pkt., udgår », der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken«.

til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken.

Renten beregnes efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren efter § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

§ 70. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte. [...]

33. I § 65, 2. pkt., ændres »beregnes« til: »fastsættes«.

34. I § 70, 1. pkt., indsættes efter »deres efterladte «: » jf. dog stk. 2«.

35. I § 70 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Reglen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse i det omfang, der er eller pålægges erstatningsansvar efter reglerne i lov om produktansvar.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 23, 27, 34 og 35. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 7, 9 og 19, finder ikke anvendelse i sager om ulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2026, eller i sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2026. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 8 og 20, finder ikke anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i sager om arbejdsskader, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har truffet før den 1. januar 2026. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59, erhvervet aktiver og rettigheder som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages disse til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Stk. 5. Har arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af § 59 fået pålagt pligter som følge af en overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer, overdrages eventuelle eksisterende og fremtidige pligter til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Overdragelsen sker samtidig med, at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om

investeringsforeninger m.v., hvid-vaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3.

Stk. 6. Har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtaget materiale vedrørende forsikringsbestande, herunder personoplysninger, som vedrører konkrete arbejdsulykkessager, jf. stk. 4 og 5, overdrages dette til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber i perioden fra at § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvid-vaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3 og 6 måneder frem. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring yder i samme periode bistand med konkret sagsbehandling, såfremt der overdrages arbejdsulykkessager til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Stk. 7. Ved efterregulering af beløb efter § 59 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, finder bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af d. 19. august 2022 tilsvarende anvendelse. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse i året hvor § 1 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love sættes i kraft for Grønland, jf. lovens § 17, stk. 3, samt de følgende 2 år. I samme periode skal eventuelle overskydende beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har kunnet opkræve efter § 59, indgå i grundlaget for forhåndsoptællingen af øvrige beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver efter en tilsvarende anvendelse af bestemmelsen om efterregulering i § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af d. 19 august 2022.